

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 5th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Representations from the East India Distilleries and Sugar Factories Labour Union, Nellikuppam.

* 48 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation on 21st December 1953 from the East India Distilleries and Sugar Factories Labour Union, Nellikuppam, regarding their grievances; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) The Government have received only a copy of the letter, dated 21st December 1953, from the Secretary, E.I.D. and S.F. Labour Union, Nellikuppam, addressed to the management of Messrs. Parry & Co., Ltd., Madras.

“(b) No action was taken on it as it was only a copy of the letter addressed to the management.”

SRI S. RAMALINGAM :—“தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய குறைகளை மாணேஜ்மென்டாருக்கு நேரடியாக எழுதிக்கேட்ட போதிலும் மாணேஜ்மென்டார் அவர்களுடைய குறைகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று கவனிக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத்தான் சர்க்காருக்கும் இவ் விண்ணப்பத்தின் நகல் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இதன் மேல், எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சர்க்கார் சொன்னார்கள். இனிமேலாகிலும், தொழிலாளர் குறைகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, the intention may be there. But the law requires that the parties aggrieved should write to the Government themselves. I would advise the hon. Member to ask the labour leaders to write to the Government direct, instead of sending copies of representations they make to the managements.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“இந்தத் தகராறை ஏன் adjudication துக்கு அனுப்புவதற்கு மறுக்கிறார்கள்?”

MR. SPEAKER :—“இந்தக் கேள்விக்குத்தான், கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே பதில் அளித்து விட்டாரே!”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I shall answer him, Sir. There is no case before us. What are we to send for adjudication?”

[5th March 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, subsequently, in January 1954, the same copy of the Memorandum has been addressed to the Hon. Minister and if the Hon. Minister has got that copy of the Memorandum, may I know what action he has taken on that? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I do not have in my file anything to show that the ‘ Hon. Minister ’ has been given that copy. Even if a copy had been given, no action would have been taken, unless a direct letter is sent to the Government and not copy of a letter addressed to the management.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ தொழிற்சங்கக் காரியதரிசி சமர்ப்பித்த விண்ணப்பத்தில் என்னென்ன குறைகள் தெரியப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்று சர்க்காரால் கூறமுடியுமா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I have no idea, Sir. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, I had occasion to visit that place last year and the workmen came to me with a lot of grievances, almost with a list of grievances, particularly about the arduous conditions under which they are working in that particular factory. I was also told that they had sent a letter to this Government. Would the Government at least search for it and if any such letter has been received and if it is pending, would Government look into the matter? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, as I have said, we might have received a copy of the letter addressed to the management on which according to law, we cannot take any action. I am certain that no letter was directly addressed to the Government. At any rate, that is my information. While sympathising with the view expressed by the hon. Member, I am afraid, the law has got to be satisfied.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு இரண்டு நாள் அதிகப்படியான விடுமுறை வேண்டும்; 1952-ம் ஆண்டில் தங்களுக்கு கிடைத்த போனஸ் இந்த வருஷமும் கிடைக்க வேண்டும் என்பவைகள் போன்ற சாதாரணக் குறைகளுக்கே, நிவாரணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு நேரடியாக விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் குறைகளை நிவர்த்திக்க மறுத்தால், இத்தகராறு, தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்படும் என்று சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளிப்பார்களா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I should like to tell the hon. Member that if a letter is addressed to the Government stating their grievances, Government will ask the Labour Commissioner first to conciliate. On receipt of his report, Government will decide whether that matter is sufficiently important to be sent for adjudication. Every case is not sent for adjudication and Government have the right to decide what cases shall or shall not be sent to adjudication.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, the demands contained in the copy of this Memorandum was put in the Resolution which was passed at the General Body meeting of the Union and was sent

5th March 1954]

to the Government. May I know from the Hon. the Minister whether the Government have taken any action on that Resolution? "

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister has already said that he received only a copy of the letter. I shall pass on to the next question."

New Elementary Education Scheme.

* 49 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the New Elementary Education Scheme will be introduced in all municipalities and major panchayats; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Modified Scheme of Elementary Education has already been introduced in the major panchayats with effect from the school year 1953-54. The introduction of the Scheme in the Municipal areas, with effect from the next school year, viz., 1954-55 is under the consideration of Government."

SRI N. K. PALANISAMI :—" இந்தத் திட்டத்தை முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதைப் பற்றி பொது ஜன அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு சர்க்கார் எந்த விதமான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, generally, I thought, hon. Members speaking on the floor of the Assembly were expressing the views of the public to a certain extent and I am hearing from outside also so many representations."

DR. K. B. MENON :—" Sir, is the extension of the scheme to other areas based on the experience gained in those areas where it is at present working and if it is so, will the Government prepare a note on the subject and make it available to the Members? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the problem is slightly different with reference to urban areas. It requires a little bit of examination and that is being done."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, in view of the fact that this Assembly has asked the Government not to implement the scheme any further—the Resolution was that the scheme should be stayed—will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether it is justifiable to extend the scheme further to major panchayats? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is a mere argument. But I may bring to the notice of this House that the Resolution was passed by a majority of two votes in the previous Assembly and if only we analysed the voting strength with reference to the present Assembly, we had a

[5th March 1954]

large majority for the Modified Scheme. However, that is not relevant. The matter is under the examination of the Government."

SRI M. PALANIYANDI :—"சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், " 'ஸ்டே' என்ற பதத்தின் பொருள் காரணமாகத்தான், நாங்கள், சட்ட சபை தீர்மானத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் வகையில் இத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறோம்," என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க போவதாகச் சொன்னார்கள். சென்ற சட்ட சபையில் நிச்சயமாகச் சொன்ன வார்த்தைகளை மனதிற்கொண்டு, அவர் ஆவன செய்வாரா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the Resolution was that the scheme should be stayed pending examination of the scheme by a committee. A committee was appointed and the committee has submitted its report. It is only in pursuance of that Resolution that the committee was appointed. Further examination of the matter is proceeding."

10-10
a.m.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—"Have the Government consulted and obtained the opinion of local authorities—the City Corporation and the municipalities—in extending this particular scheme to urban areas?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I said that the matter is under examination of the Government. All necessary consultations are being made."

MR. SPEAKER :—"There is a Demand on this subject phortly coming up before the House and I have allotted four hours for that Demand. Therefore, I pass on to the next question."

Increase in the wages of Harijans under the National Extension Service.

* 50 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Hon. Minister for Agriculture gave any assurance at a public meeting held at Velliyur on 22nd October 1953, that the daily wages of the Harijans and other poor class people would be increased from nine pies to Rs. 3 under the National Extension Service; and

(b) if so, whether it has been given effect to by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The answer is an emphatic, No.

' (b) Does not arise."

SRI M. DHARMALINGAM :—"Sir, in view of the answer given by the Hon. Minister that he did not make such a statement in the public meeting, may I know from the Hon. Minister whether

5th March 1954]

it is one of the tricks or the practices of politicians to say one thing in the presence of the public and to modify that when it seems impossible to carry out what was said in public? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I am unable to understand this kind of insinuation on the part of the hon. Member. He was also present at that public meeting which has been referred to in the question. The hon. Member spoke and said there were Harijans who were earning only nine pies per day. When I spoke, I did so in simple Tamil. I said there were Harijans who earned more than that and there were also Harijans who did not earn at all. I said it was the objective of the Five-Year Plan to raise the general standard of living to three times the present level at the least. I am really sorry that the hon. Member should have such a totally wrong impression about my simple Tamil speech and that further he is indulging in insinuation of this House."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what exactly is the wages now paid to the Harijans and other poor class of people employed in the National Extension Service Schemes? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I have no statistics with me now."

SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் மூன்று பங்கு அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கும்படி, செய்யப்படும் என்று சொன்னார். இப்பொழுது மூன்று ஆண்டுகள் முடிவுற்றன. சம்பளம் எவ்வளவு மடங்கு உயர்ந்துவிட்டது என்று, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I said 'before the end of the Five-Year Plan'. The objective of that plan is that we should attempt to raise the standard of living of the people by three times; but I did not say that three times the present standard of living had been achieved."

Harijan Welfare Committee for Chingleput.

* 51 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government have constituted a District Harijan Welfare Committee for Chingleput district; and

(b) if so, when it was constituted and who the members of the Committee are?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" (a) Yes.

" (b) The committee was constituted last in March 1951. The following are the members of the committee :—

- (1) Sri O. Nagaratnam, Meppedu village.
- (2) Dr. P. R. Raghuraman, Kancheepuram.

[5th March 1954]

(3) Sri P. S. Ellappan, Chunampet, Madurantakam taluk.

(4) Sri O. Chengam Pillai, Ponneri taluk.

(5) Sri E. Venugopala Reddi, District Board Member, Minjur.

(6) Sri Loganathan, Natham, Chingleput.

The reconstitution of the Committee is under consideration."

SRI M. DHARMALINGAM :—" May I know from the Hon. Minister whether any recommendations were made by the Committee and have the Government implemented the suggestions contained in those recommendations? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" It is a very vague question, Sir. If a specific question is put I will be in a position to answer."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஜில்லாக்களில் இருக்கும் ஹரிஜன் வெல்பேர் கமிட்டிகளுக்கு ஏதாவது ஆயுட்கால வரம்புண்டா ? அவைகள் அமைக்க நீடித்துக் கொண்டே போகுமா ? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" It has no indefinite period, Sir. The period is limited to three years. The reconstitution of the Committee is under the active consideration of the Government."

Retrenchment in the City Transport System.

* 52 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to effect retrenchment in the staff of the Madras City Government Transport System; and

(b) if so, the reasons therefor and the number to be retrenched under each category?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI N. K. PALANISAMI :—" City Transport-ல் ஆட்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்படுகின்றனரா ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I would like the hon. Member to put a separate question. I am not aware of it now."

Death of a person under Police custody at Kozhikode.

* 53 Q.—SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether one Murugesan died on the 31st October 1953 while he was in Police custody at Kozhikode;

(b) whether the Government have received any report from the concerned Police officials in the matter;

5th March 1954]

(c) whether the cause of death was duly investigated; and

(d) the result of the investigation and the action taken thereon?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“(a) to (c) Yes.
“(d) A full statement^a is placed on the table of the House.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, many incidents of suicide in lock-ups have figured in questions in this Assembly and in all such cases the Government were content with the report of their officers. Here in this case the first thing the officials did was to call all the pressmen and explain to them how the man in the lock-up committed suicide. May I ask, it is not guilty conscience that prompted the Police officials to take this step and as a matter of fact, the man died as a result of injuries inflicted upon him while he was in the lock-up?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Sir, the hon. Member is entitled to come to his own conclusions. We have made the best endeavour possible to arrive at the truth and we have placed the full facts before the House. Unusually, I have put the whole thing on paper and put it before the House because I know the repeated habit of hon. Members to question everything of this kind. Unfortunate things do happen in the world but one need not always make a presumption against the officers who are trying to do their best according to their lights and discharge the duties allotted to them. The hon. Member referred to ‘guilty conscience.’ That is not the case here. The Police are aware that there are hon. Members who question these things. Therefore, they took the line they have taken.”

Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited.

* 54 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have any proposal to reopen and start working of the Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited, Pappinisseri, North Malabar?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“No, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Will the Hon. Minister be pleased to state whether the Government have taken cognisance of the fact that the Mill has been closed with effect from 12th January 1954 and representations have been made to the Government with regard to the arrears of salary and other rights to which the workers are entitled and if so what action was taken by the Government in the matter?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, the Government are aware of the fact that the Mills have closed down and they have also received letters that arrears of salary have not

[5th March 1954]

been paid to the workers. We are asking the Commissioner of Labour to investigate the matter and report to Government."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" In view of the fact that about 1,400 labourers have been thrown out of employment and having regard to the serious repercussions it may have on the social and economic conditions of the day, may I know why the Government are not interesting themselves in such an important matter? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the hon. Member is aware that the closure of the Mill was not due to any action of Government. The hon. Member is also aware of the fact that this is a private company and therefore Government at this stage cannot do anything more than what they have done so far."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are the Government aware, Sir, that there was a dispute between the management and labour and the mill has been closed down? If so, was it not the duty of Government to interfere in the matter and see that justice was done to the workers and the management penalised? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, as I have already said, we have asked the Commissioner of Labour to investigate the matter and report to Government. As soon as the report is received the Government will act."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I know when the report about the closure was received by the Government and when the Government asked the Commissioner of Labour to investigate the matter and when they expect to receive the report from the Commissioner? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the mill closed down on the 12th January 1954. Much time has not been lost since then. I am unable at the present moment to say when we asked the Commissioner to investigate and report. If the hon. Member puts a separate question, I will answer it."

10-20
a.m.

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, textile industry is included among the essential services. Moreover, there are industrial disputes concerning this factory pending before the Conciliation Officer as well as before the Industrial Tribunal. There is also the Industrial Disputes Amending Act passed by the Central Government. May I know from the Hon. Minister for Labour whether the act of the management in closing the factory without any notice is not an open violation of the Industrial Disputes Act and the Factories Act? Representations have been made to the Government about this matter so many times. What action are the Government going to take against the management for openly

5th March 1954]

flouting the Industrial Disputes Act? Under Section 33 of the Industrial Disputes (Amendment) Act, will they declare closure of the factory illegal and take action against the management?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" This aspect is controlled by the judgment of Courts which have said that closure for loss is justified. Whether there has been a loss in this case is a matter for examination. That is why I said that the Government were looking into the matter and would take necessary action on receipt of the Labour Commissioner's report."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Is it the standard of the Government that if a workshop with more than one thousand employees is closed down, two months is quite a short period of time for the Commissioner of Labour to report and cannot the Hon. Minister do anything to expedite the disposal of this matter? What is the difficulty in getting this question tested in a Court of law by prosecuting the management? Have the Government examined whether this Company closed down because of losses sustained by it? Lastly, I would like to know whether, in the opinion of the Government, the increased tax on cloth woven by mills is likely to facilitate the re-opening of this factory? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is cross-examining the Hon. Minister."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The hon. Member has put three questions. The last question relates to a matter of policy and I cannot give an opinion at the present moment on the taxation policy of the Central and the State Governments. I am sure the hon. Member will raise this question during the budget discussion and my Hon. Colleague the Finance Minister will answer."

SRI K. T. SREEDHARAN :—" Is it a fact that this Government has recommended to the Central Government to grant a loan of ten lakhs of rupees to the Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited, so as to enable the re-opening of this factory? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" This Government have not made any such representation. But there is nothing to prevent the management from raising a loan in the open market, and we wish them good luck."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. Minister said that the Government came to know about the closure of this factory in January. Is it not a fact that on 14th November 1953, the President of the Workers' Union of the Aaron Spinning and Weaving Mills (Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A.), submitted to the Hon. Minister a memorandum describing the position of the mills and pointing out the possibility of its closure? It was also stated in the memorandum that the management owed to the workers about Rs. 4 to 5 lakhs, and that other parties might remove

[5th March 1954]

even the movables of the concern after the closure. What action have the Government taken in the matter? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid the contention of the hon. Member is rather surprising. His suggestion is that the Government should take action in respect of any private concern on the report of a labour leader that the mill is likely to close down and that the workers are likely to lose their jobs. I suggest in all fairness that the mill must close down before any action can be taken by the Government. The mill involved in this particular case is a private mill. There is nothing to prevent the management from floating a loan in the open market and re-starting the mill."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of personal explanation, Sir. To see that they get their wages, the workers resorted to picketing against the removal of the articles belonging to the mill. Not only did the Government not help the workers, but they sent their Police, arrested the workers who picketed and removed them to Police stations."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am not aware of these facts. I think the question of allegation against the Police must be addressed to some other Hon. Colleague in the Cabinet."

SRI K. P. GOPALAN :—" When the management owes to the workers more than two lakhs of rupees as arrears of wages, is it not an open violation of the Payment of Wages Act? May I know from the Hon. Minister for Labour what action he is going to take to give relief for the 1,300 unemployed workers? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am sure the workers have legal remedies in the matter of recovering their wages, apart from Government interference. So far as the opening of gruel centres is concerned, the question must be addressed to the Hon. Revenue Minister."

MR. SPEAKER :—" It has become more a cross-examination than a question. I pass on to the next question."

Shoranur Metal Industries, Limited.

* 55 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received any proposals from the Board of Directors of the Shoranur Metal Industries, Limited, Malabar, regarding the reopening of the factory; and

(b) if so, whether any decision has been taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) & (b) No, Sir. The Government have, however, received a scheme for the reopening of the factory from Sri C. P. Karunakara Menon and three others and it is under their consideration."

5th March 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Inasmuch as the closure in this case is due to the action taken by the Government and therefore the Government are responsible for it, will they expedite the consideration of the matter? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The responsibility for the closure is more that of the management than that of the Government. The Government advanced a loan of Rupees 1,75,000. The Company's management failed to utilize this amount for the purpose for which it was sanctioned and defaulted in the repayment of the instalment of the loan. I hope the hon. Member will not be of the opinion that the Government were responsible for the closure of this factory.”

DR. K. B. MENON :—“ I suppose the Government are aware that there was an awful amount of mismanagement and that there was a fire and number of labour disputes in the factory. Have the Government instituted a thorough-going enquiry and an independent audit of the accounts of the factory? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Government got the accounts audited and made the audit report available to the Board of Management. Those who are interested in re-starting the factory may have a look at it. However much we may sympathise with the factory, the fact remains that the management did not repay the instalment and the Government have to be careful about public money.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ When the institution defaulted in the payment, what steps did the Government, who are so anxious about public money, take to recover the money from the time of the default up till now? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The loan of Rupees 1,75,000 given to this institution under the Madras State Aid to Industries Act was not utilized properly. Proceedings were instituted and the properties of the Company are now under attachment under the Revenue Recovery Act. In order to bring the assets of the Company to sale in public auction in one lot, a three months' notice required under clause 5 (3) of the mortgage deed was given. The three months' period expired on 5th November 1953. Government thought it wise to bring the properties to auction after 5th November 1953. One of the creditors of the Company had, in the meanwhile, filed a petition in the High Court for liquidating the Company. The liquidation petition has, however, since been dismissed as withdrawn. The creditors and shareholders of the Company met at a conference on 29th November 1953 and submitted a memorandum to the Government. It was stated therein that Sri C. P. Karunakara Menon and others whom the General Body has proposed for the new Board of Management were prepared to re-open the factory, provided they were

[5th March 1954]

able to collect the necessary funds. Government have agreed to this proposal and temporarily stayed further action. The proposals of the new Management are under examination."

10-30 a.m. SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" When did the Government receive intimation of the closure of the metal industry? How long will the Government take to come to a decision on this point? Will the Government also give the details of the scheme submitted to them? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The scheme was submitted on the 20th of February 1954. It is under active examination. I do not have the details with me now. If the hon. Member were to put a separate question, I might be able to answer in detail."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—" May I know how many workers had been affected by the closure of the metal industry? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have no information on hand. I would request the hon. Member to put a separate question."

SRI A. APPU :—" May I know whether Sri Karunakara Menon did undertake to repay the loan to Government or any portion of it? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I think, Sir, they wanted a time of three years for the repayment of arrears of loan. I have no further details on hand. I might be able to answer in detail if a separate question is put."

SRI KUNHI MUHAMED SHAFEE :—" Did Mr. C. P. Karunakara Menon and other gentlemen come forward with a proposal for starting the company again? Have they made any suggestions for the repayment of the dues from the company to Government? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I said they did make an offer. They requested three years time to repay the dues to Government. That is what was suggested to us."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" My question was whether the company defaulted in the payment of its dues to Government because I am charging the Government with criminal negligence of their duty."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I do not have the details with me now."

DR. K. B. MENON :—" Government have advanced similar loans to a number of companies. Is there any machinery with the Government by which the Government is kept informed of how these factories are working? "

5th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir. The Director of Industries inspects many of these factories. He reports to Government whenever there is default in payment of dues to Government by the company. We take action only then. Wherever there has been a default in payment of dues for which the reason given by the company is unreasonable, suitable action is taken by Government against the company concerned.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ 1½ லட்சம் ரூபாய் அந்தக் கம்பெனிக்குச் சர்க்கார் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக அந்தக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தக் காரணத்திற்காக அதை அந்தக் கம்பெனி உபயோகப்படுத்தவில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இன்னும் அந்தக் கம்பெனியின் தற்கால நிலையையும் சொன்னார். அதைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு, அந்தக் கம்பெனியை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவதற்கு யோசனை செய்யக் கூடாதா ?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I feel it is not the duty of Government to take over the management of all losing concerns.”

Women's welfare organizations.

* 56 Q.—**SRI D. DASARATHAN** (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) how many women's welfare organizations were started in the State during the year 1953; and

(b) how many of them were subsidized by the Government and their particulars?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER (on behalf of Hon. the Minister for Prohibition) :—“ (a) Eight.

“ (b) Two. A consolidated grant of Rs. 35 per mensem per head for 60 women to cover boarding charges, tuition fees and other miscellaneous expenditure is given to the Service Home run by the Kasturba Gandhi Trust at Gandhigram, Madurai.

A grant of Rs. 8 per mensem per head is given for 15 inmates of the Abhayashram Section of the Tiruchi Seva Sangham, Tiruchirappalli, with effect from 1st January 1954.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ What are the districts in which these organizations are functioning? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ As I said, these organizations are working in eight districts in the State. They were started during the year 1953.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member wants to know the names of districts in which these organizations are situated.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I will read out the names of the districts in which these organizations are running, viz., North Arcot, South Arcot, Tanjore, Salem, Coimbatore, Nilgiris, Malabar and South Kanara.”

[5th March 1954]

SRI D. DASARATHAN :—“ இம்மாதிரியான மாதர் கேஷமாபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள் எல்லா ஜில்லாத் தலைநகரங்களிலும் அமைக்கப்படுவது நல்லது அல்லவா ? அப்படி அமைத்தால் அவ்விடங்களில் பொதுவாக ஏழைகளைச் சேர்ப்பது மிகவும் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு ஆவனவற்றை கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The extension of these organizations depends upon the annual allotment that this department receives from the Budget. The suggestion put forward by the hon. Member will be duly considered during every Budget.”

SRI M. PALANIANDI :—“ மாதர் கேஷமாபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள் நகரப்புறங்களில் இருந்துகொண்டு நல்ல வேலை செய்யாமல் இருப்பதால், கிராமங்களில் இருந்து கொண்டு சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யுமா ? இந்த ஸ்தாபனங்கள் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறது என்பது கூடத் தெரியவில்லை. அதையும் சொல்லுவார்களா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The Service Home run by the Kasturba Trust at Gandhigram, Madurai, is one of the two institutions for which subsidies are granted by Government. There are sixty inmates in that institution. The subsidy is given at the rate of Rs. 30 . . . (Interruption.) (An hon. Member : ‘ What about rural parts ? ’) ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The question was more in the nature of an argument and my Hon. Colleague is asked to deal with arguments in the cover of supplementary questions. The question is in the nature of an argument that these women work only in the cities and do not go to the villages. In any new adventure one must start at some point. If they go to one village, other villagers complain. So they remain in the centre of the district and from there reach all villages as far as possible.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மாதர் கேஷமாபிவிருத்தி ஸ்தாபனம் ஒன்று இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். தென்னாற்காட்டில் எந்த இடத்தில் அது இருக்கிறது ? அது செய்து வரும் வேலைகள் என்னென்ன ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The name of the place is Manakkudi in South Arcot district.”

Drought conditions in Malabar.

* 57 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) when the last season and crop report relating to Malabar district was received by the Government;

(b) whether drought conditions prevail in Walluvanad taluk and portions of Ernad and Palghat taluks;

(c) if so, the extent of the area affected and the steps taken by the Government to meet the situation;

5th March 1954]

(d) whether the revenue officials of Malabar district have received any representations from the agriculturists of Vengara amsam, Ernad taluk, that lands yielding 50,000 paras of paddy were affected by drought; and

(e) what relief was given to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) The season and crop report is received every week and the last report received is for the week ending the 13th February 1954.

“(b) Drought conditions prevail in portions of Walluvanad, Ernad and Palghat taluks.

“(c) In Ernad taluk the second crop has been affected in different parts of the taluk. Full details of the total area affected and the extent of the damage caused are being gathered. In Walluvanad taluk, cases are few where the ryot has completely lost the crop on any one survey number. In Palghat taluk the crops on about 5,000 acres have been completely lost. The Government are awaiting a further report from the Collector regarding the need for the grant of remission of land revenue.

“(d) & (e) It is true that representations were received by the Revenue Divisional Officer, Malappuram, and the Deputy Tahsildar, Tirurangady. The Government are awaiting a further report from the Collector regarding the need for the grant of remission.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“I understand from the *Mail*, dated the 3rd February 1954, that due to crop failure in Tirunelveli district, the kist collection there has been suspended. As far as Malabar is concerned, I have already intimated to the Government the failure of crops in Walluvanad taluk and more than 1,000 applications for remission of land revenue had been sent to Government. Why should the Government order remission of land revenue in Tirunelveli and at the same time, not do anything with regard to Malabar regarding postponement of kist collection or remission of land revenue?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, I am not prepared to build my proposition on the report of the *Mail*. As regards Malabar, as I said previously, as soon as the report is received from the Collector, the question of remission of land revenue will be considered. As for postponement of kist collections, the Collector has got full discretion to do whatever he likes under the circumstances.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“In view of the fact that drought conditions have become a chronic malady of Malabar, what steps do this Government propose to take to relieve such a situation in Malabar?”

[5th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, steps may be taken to store up the rain water as most of the rain water is not properly used, but falls on a narrow strip which goes into the Arabian Sea. It is a long-range question, Sir."

SRI C. H. KANARAN :—" According to the Board's Standing Orders, only if two crops fail, remission of land revenue could be given. Will the Government amend the Board's Standing Orders so that even if one crop fails, remission could be given? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" That means amending all our budget off."

10-40
a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The representations to the Revenue Divisional Officer, Malappuram, were made with a view to see whether any help could be given for protecting the withering crops. The Government say that the report from the Collector has not been received. May I know whether anything was done by the Magistrate to protect the withering crops or whether the Government waited till the crops were affected so that revenue remission might be considered later? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I wonder how the Magistrate can protect the withering crops! "

SRI S. RAMALINGAM :—" திருநெல்வேலியில் கிஸ்தி வசூலை ஏற்கணவே நிறுத்தி வைத்திருப்பதாக மதராஸ் மெயில் ரிபோர்ட்டிலிருந்து தெரியவருகிறது. சர்க்கார் இந்த உத்தரவை ரத்து செய்யாமலிருப்பார்களா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The Government are not aware of what took place at Tirunelveli. I do not know whether the Collector has issued any instructions. Of course, there is a report in *The Mail*. Unless it is verified, I cannot say anything definite."

Free pass to the members of the Transport Advisory Committee.

* 58 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the members of the Transport Advisory Committee have been provided with free pass to travel in the State buses;

(b) whether the passholders are permitted to travel in the State Transport buses to Tirupati and Pondicherry;

(c) what the other facilities extended to them are; and

(d) how many members of the Legislative Assembly are enjoying such facilities?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Yes, Sir.

5th March 1954]

“(b) No, Sir. The free passes issued to members of the City Transport Advisory Committee are valid in the City and suburban routes but not on mufassal routes. There is also no Government Bus Service to Pondicherry.

“(c) No other facilities are extended to these members.

“(d) The following two Members of the Assembly are among the members of the committee :—

(1) Sri S. Pakkirisami Pillai, and

(2) Sri T. P. Elumalai.”

SRI D. DASARAHAN :—“ இந்த Advisory Committee சென்ற வருஷத்தில் எத்தனை தடவைகள் கூடியிருக்கிறது? இத்துடன் இம்மாதிரி free pass சலுகைகள் Government Transport-ல் வேலை செய்யும் எந்தெந்த grade உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?”

MR. SPEAKER :—“ I will allow the first part of the question. Regarding the second part of the question, let the hon. Member put a separate question.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I have no idea. I would like the hon. Member to put a separate question. But I presume that the members of the committee meet every month.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இந்த Advisory Committee-ல் எத்தனை மெம்பர்களுக்கு இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் யார் யார்? அவர்களுடைய பெயர் என்ன? ” என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Yes, Sir. There are eleven non-official members. They are—

- (1) Srimathi Saraswathi Pandurangan.
- (2) „ Raksha Saran (since resigned).
- (3) Sri S. Pakkiriswami Pillai, M.L.A.
- (4) „ T. P. Elumalai, M.L.A.
- (5) „ B. D. V. Ramaswami Naidu.
- (6) „ N. S. Rajamannar (since resigned).
- (7) „ N. Ramanatha Ayyar.
- (8) „ S. Rangarajan, representing the Press.
- (9) „ C. S. Hariharaputhra Ayyar.
- (10) „ K. M. Beary.
- (11) „ K. Kannankutty Menon representing the N.G.Os.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know, Sir, whether the recommendations of this committee are given effect to by the Government? For instance, this committee recommended the opening of a new bus route to Kodambakkam which has not been considered by the Government in spite of the persistent resolutions passed by this committee? ”

[5th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, this is a body whose resolutions are recommendatory in character. Their resolutions are always considered by the Government and whatever is possible and feasible is given effect to. The point made out by the hon. friend Sri Vinayakam depends on the availability of buses. If I have more buses, I should give Sri Vinayakam the route he wants. But, at the present moment, there is so much demand. We cannot accept his suggestion now.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the answer given by the Hon. Minister, may I bring to the notice of the Hon. Minister that the Government are at present running very uneconomic units which do not bring in the necessary income to maintain a bus route. But, in spite of that the Government have been good enough to satisfy the whims and fancies of the people who are demanding to maintain the route from Egmore Station up to Adyar. That route does not pay even Rs. 60 per half a day. The route from . . . ? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is making a speech. Let him put all this in the form of a question.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I commend to my Hon. Colleague to take Sri Vinayakam into the Advisory Committee.” (Laughter.)

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The suggestion of the Hon. the Chief Minister will certainly be considered when the Board is reconstituted.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is it not a fact that the routes from Triplicane to Kodambakkam and from Parrys to Kodambakkam are paying more than the limit fixed by the Government, namely, Rs. 75 per half a day? Such being the case, will the Government be pleased to open one more route between Mylapore to Kodambakkam (via) Mambalam, which will bring more income to Government? ”

MR. SPEAKER :—“ How does it arise out of the question? Let the hon. Member put a separate question.”

Medical concessions to the non-gazetted officers.

* 59 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of non-gazetted Government servants who applied for free medical concessions up to 31st December 1953; and

(b) the amount spent on medical concessions and the number of applications disallowed up to 31st December 1953?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) The time and labour involved to collect the information may not be commensurate with the result to be achieved.”

5th March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ When the information asked for is not supplied, how are we to put supplementary questions? ”

MR. SPEAKER :—“ Such an answer is quite parliamentary. In other Parliaments also, such answers are given.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Are the Government aware of the fact that when N.G.O.s go to hospitals along with other people for treatment as out-patients, they are given prescriptions of the same kind but when subsequently it is learnt that they are non-gazetted Government servants, the original prescriptions are struck out and fresh prescriptions are given recommending only medicines of very low value and that discrimination is shown between them and the public? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member is making a general statement. I find that there is a general tendency among the N.G.O.s to ask for special and expensive drugs and the doctors prescribe such expensive drugs in order to please the patients with the result that the cost of the concessions given to them is mounting up time after time.”

*Extension of the weir of the Pakkam tank,
South Arcot district.*

*60 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government are considering any proposal to extend the weir of Pakkam Public Works Department tank in Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The question of extending the weir of the tank is now under examination by the local officers.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Every time when the tank is full as a result of rains, there is a breach on account of the insufficiency of the weir. Taking into consideration the extent of the catchment area, the capacity, run through and the ayacut to be fed, in view of the fact that the Government are incurring loss every year as a result of breach, may I know why the Public Works Department did not care to look into this matter at all? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I have already stated that the question is under examination by the local officers who have felt the need for extending the weir. The breaches have been there in the past. The officers are now actively considering the extension of the weir.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, what is the latest communication regarding this matter from that place? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It is said that since the tank breached

[5th March 1954]

twice, it is now proposed, with a view to avoid breaches, to extend the weir of the tank. That is all that has been mentioned. Perhaps they will be contemplating the execution of this work within this year."

First-aid boxes in Government buses.

10-50
a.m.

* 61 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether a conductor of the State Transport met with any accident in the bus starting from Tyagarayanagar during the last week of December 1953; and

(b) whether it is a fact that there was no first-aid medicine in the first-aid box either in that bus or in any other bus that passed through the place of accident at the time of accident?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes, the conductor of a Government bus plying between Thyagarayanagar and Ice House Road met with an accident on 28th December 1953.

“(b) As there are a large number of hospitals and dispensaries in Madras City, provision of first-aid kits in Government buses was not considered necessary. However in view of the fact that drivers and conductors have been given training in ‘first-aid’, the question whether all buses should be equipped with first-aid boxes is being examined.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, when private operators are required to have first-aid boxes in their buses, why are the Government not having first-aid boxes in their buses?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Under rule 160-H of the Madras Motor Vehicles Rules, read with section 48 of the Motor Vehicles Act, the Regional Transport Authority prescribes the carrying of first-aid equipment as a condition of the permit after 1st July 1953. But the question does not arise in the case of Government Transport buses as no such provision has been imposed as a condition of permit or otherwise under section 42 (3) of the Motor Vehicles Act. Therefore, there is no legal obligation whatever on the part of Government buses to carry first-aid boxes. But I am convinced that there is the moral obligation. Therefore, I am issuing orders that all Government buses should carry first-aid boxes.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know, Sir, whether the Government have given compensation to the conductor who sustained injuries while he was on duty?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may give notice of a separate question.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I will answer the question, Sir.”

5th March 1954]

MR. SPEAKER :—" I have no objection to the Hon. Minister answering the question. But then further supplementaries will arise with the preamble ' Arising out of the answer of the Hon. Minister ', and so on."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I bow to your ruling, Sir."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know, Sir, whether all the buses belonging to the Government Transport running in the City of Madras are carrying just empty boxes with the name ' first aid boxes ' painted upon them? Are there any medicines or equipment that are required for first aid inside the boxes, or are they only empty boxes just to cheat the public? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" At present, I am afraid, these boxes do not contain first aid equipment. As I said, we are not legally bound to carry it. But I am morally convinced, and I shall agree to pass orders that these boxes should contain first aid materials."

DR. K. B. MENON :—" Are the Government aware that the so-called first aid classes for conductors conducted in the mofussal are not properly conducted, that these conductors, even after passing their examinations, are ignorant of the elements of first aid, that the doctors who sign these certificates do not conduct the classes, and that it all means only a payment of Re. 1 to the St. John Ambulance? Will the Government please conduct an enquiry? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, as rules stand at present, the conductors, before they get certificates, have to undergo a certain number of classes, at the end of which they have got to be examined by a medical officer or person appointed for the purpose by the St. John Ambulance. I am not aware of the allegations of the hon. Member. If he gives specific instances where defaults have taken place, I will look into them. One other point I wish to say, with your permission, Sir. I am not quite sure whether the first aid boxes in Government buses do not contain medicines. I have not yet examined them, and I shall look into the matter."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" First aid box களில் மருந்தில்லாமல் காலியாக வைத்துக்கொண்டு Bus conductor களை First aid test pass செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு பேருந்தது நியாயமா? இப்பொழுது அப்படி பாஸ்செய்வது அவசியமில்லையென்று அவா உத்தரவை ரத்து செய்வார்களா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, as I have already said, I am not sure whether these boxes contain medicines or not. I shall have the matter looked into. As I said before, after all the conductors are given training in first aid, the buses will carry boxes with necessary medicines and appliances."

[5th March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, after these conductors and drivers pass these first aid tests, will there be an increase in their salaries because of their acquiring this prescribed qualification? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ It is one of the suggestions that conductors should know first aid in the service of humanity. Knowledge desired or acquired in the service of humanity need not necessarily mean that we should pay more for it.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ What is the accident traced to, and to what extent are the Government, as proprietors of the bus, responsible? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, on 28th December 1953, Sri Santharaj Isiah, a conductor in the Government Bus Service, who was travelling on the footboard of the Government Bus No. MSP 7942 plying between Thyagarayanagar and Ice House, fell down from the moving bus near Pithapuram Bus-stop on Eldam's Road and sustained minor injuries. According to the conductor's own statement, he fainted in the bus and slipped. The driver of that bus took the conductor to a nearby house where he was given first aid and subsequently he was given medical treatment at the Government Royapetta Hospital as an out-patient. The conductor has now completely recovered and is now on duty.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, while answering a supplementary question put by me, the Hon. Minister said in plain, clear, Her Majesty the Queen's English, that the first aid boxes that were inside the Government transport buses did not contain any medicine and they were empty. Later, he modified the statement saying that he was not sure. I may point out to him that no buses contain first aid equipment. An examination of any Government bus at this moment will reveal this. I should not be misunderstood that I am levelling a charge against the Government. It is the responsibility of the Government to bear with my allegation.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, as I have said, if the Government buses do not contain any first aid equipment, it is because legally there is nothing wrong in it. At the present moment, Government buses are exempted from the operation of the rule which says that buses must carry first aid boxes. But, as I said, from the humanitarian point of view, I shall have the matter examined.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, in answer to a supplementary question, the Hon. Minister was pleased to state that there was no legal obligation on the part of the Government to provide their buses with first aid boxes, whereas there was the obligation on private operators to have first aid boxes in their buses. May I know on what basis this distinction is made? ”

5th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, the hon. Member is a lawyer, and he must know better than I know. Under section 42 (3) of the Motor Vehicles Act, a permit is not necessary for running the Government transport. Where a permit is not necessary for running the bus, the obligations of carrying the first aid boxes need not be fulfilled. Therefore, the Government buses do not carry first aid boxes.”

Special guarantee for the installation of pump-sets under the Pykara Electricity System.

* 62 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of years that have been fixed as special guarantee for installation of pump-sets for agricultural purposes under the Pykara Electricity System, Coimbatore district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ In all the Systems in the Electricity Department, agreements providing for special guarantees are obtained from agricultural and industrial consumers for a period of ten years.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—cont.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri K. Vinayakam will now speak.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I rise to offer my impressions about the annual financial statement that has been placed before the House by the Hon. the Minister for Finance. After perusing the entire budget, I feel that this is a slightly progressive budget when compared to the budget that was presented last year. The Government are moving in the right direction. But the step taken by them is niggardly. Sir, the Opposition has been bringing to the notice of the Government what types of taxation there should be. The suggestions given by the Opposition were considered wisely by the Government, and they have followed the advice given by the Opposition in framing this budget. After perusing the budget and after having some experience of the budgeting done by the Government, I have come to the conclusion that there is something fundamentally and radically wrong in the entire taxation structure of our country. I am drawing the attention of the House to the fact that the Union List contains fabulous sources of taxation with the result the Union Government are taking away a large slice of the income from our State leaving only meagre sources to us, which have become dried up. The result is that the State of Madras is not in a position to balance its budget with the existing sources of taxation. Ultimately, our

[Sri K. Vinayakam]

[5th March 1954]

11
a.m.

State is compelled to go with a begging bowl to the Centre for more grants and aid. That is the pitiable position in which the respective units of the country are placed with the result, there is local agitation in the various States for self-realization. The Centre has taken away plenty of sources of taxation from the States and is sitting at the top of the administration by doling out some grants and loans to the States with the result that people are agitating for cutting away from the Union. This state of affairs must not continue. The States and especially our State must bring it to the notice of the Government of India that they must reserve more sources of taxation to the States. That amounts to amendment of the Constitution and the respective States must take into consideration the aspect of the matter which I am now dilating upon. The canon that the rich must be taxed more and the poor must be fed out of the finance realized by this kind of taxation has been well-observed in this Budget.

“ Sir, a general impression has been gaining ground in the State that our Government cater only to the needs of the metropolitan cities like Madras or district headquarters or taluk headquarters with the result that any aid or facility that is offered by the State Government does not reach the actual villager who tills the land. I suggest a new proposal for the consideration of the Government at least for the coming year. There is an impression in almost all the villages that the Government are not doing much good to the villagers. I suggest that the Government should set apart some money entirely for the villages under a separate head like Village Reconstruction Schemes. It, however, does not matter by what name it is called. Now, for instance, the population in our State is about three crores. We may set apart Rs. 3 crores for the benefit of the people in the villages. Under such a scheme, even places like Madras City and district headquarters may be omitted. I shall now suggest how the money should be distributed among the various villages. For instance, we may take a village which consists of a thousand people. The Government may tell the people of that village that they will have a thousand rupees for carrying out an improvement which should be suggested by themselves. The Government should not ask their Tahsildar or their Revenue officials to suggest to them that they will have a road, well or school. They should invite suggestions from the villagers telling them that so much money has been allotted to their village. The villagers must also contribute an amount equal to that which is given by the Government. If the contribution could not come in the form of finance, it must come at least in the form of human labour. This sort of arrangement will make the villagers have great confidence in the Government. The impression at the present time is that the Government are not doing anything for the benefit of the villagers. The Government may say that the villagers will have the benefit of the Community Projects, Local Development Schemes and National Extension Schemes. But the benefit of these schemes does not reach the villager immediately. Ultimately, after a few

5th March 1954]

[Sri K. Vinayakam]

years, it might reach him. But what I say is that people in all the villages should get the benefit. It is no use selecting a few villages and improving the conditions there. Of course, the Government will plead lack of finance. I know they cannot extend the benefit of the National Extension Schemes to all the villages. But my suggestion is simple. The Government may set apart Rs. 3 crores or even Rs. 6 crores in their Budget for the improvement of the villages and may ask the villagers to give their own suggestions. Suppose there is a village which has no road at all. The people of that village will ask for a good road. In such a case, the Government may ask their revenue officials or Public Works officials to carry out the work. In a village where there is a road but there is no well, a well may be constructed. In a village where there is a road and a well, a school can be opened. That kind of thing will raise the prestige of the Government. At the present moment, the villagers have lost hopes even in the Members of the Opposition. I had an occasion to meet them in a gathering last evening. I addressed a public meeting in a village. The villagers say, 'Next time we are not going to send any Member to the Legislature, whether he is a Congressman or a non-Congressman'. They have lost all hopes in the Government as well as in the Opposition because they think that nothing has been done either by the Government or by us. So, I have suggested a method by which the aid given by the Government can reach the villagers. I leave it for the consideration of the Government.

"Then, Sir, my impression about our Government is that our administration is top-heavy. We have plenty of staff so much so that a work which can be done efficiently by one clerk is now being done by four or five clerks. Our Chief Minister might know that there was a system known as 'Rice Disposal System.' Rice was an official who invented an efficient method of filing letters and redressing the grievances of the public. That was a system by which all the correspondence relating to a particular subject was kept in one file. Now, if one asks an official in the Secretariat by bringing a certain reference, what happens? He is not able to trace the particular correspondence and bring it immediately. The correspondence is spread over in different offices and in different files. One Mr. Tottenham invented the existing system which has become rotten now. This is the system that has placed the Government in such an awkward position. The result is that even a Minister cannot get immediately a relevant paper on any subject in the Secretariat. The system has only duplicated the work. Nothing tangible is done for the benefit of the people.

"I was saying that the Government had paid heed to the words of the Opposition. One such thing is this. The Government are exempting meat, fish, eggs, etc., from sales tax. In this connection, I may request them to consider the question of exempting flowers also from sales tax. Flower is a commodity which

[Sri K. Vinayakam]

[5th March 1954]

perishes like other commodities which were exempted from sales tax. It is used by only the fair sex and for worshipping Gods. Even John Keates once said, referring to daffodils, 'A thing of beauty is a joy for ever'. Flower is one such thing. Therefore, I request the Government to consider the question of exempting flowers and fruits like plantains from sales tax. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'Fruits are exempted.') Then, please consider the question of flowers also. After all, the revenue derived from sales tax on flower is negligible and the Government can afford to lose it.

"Coming to irrigation facilities, the Hon. the Minister for Agriculture knows about my district much more than I do. But when I read about schemes like Manimuthar, Lower Bhavani, Malampuzha, Araniyar and Periyar Schemes, I am almost tempted to feel why our Minister has not safeguarded the interests of Chingleput district. I know that there are no possibilities of having major irrigation schemes in our district, for want of adequate amount of water."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI K. VINAYAKAM:—"Fifteen minutes are not yet over, Sir."

MR. SPEAKER:—"No, only ten minutes are allowed to each speaker."

SRI K. VINAYAKAM:—"The Hon. Speaker should have told me what the time allotted to me was."

MR. SPEAKER:—"Yesterday, I fixed this time-limit. I need not repeat it again and again. What I said yesterday holds good now also. The hon. Member may resume his seat."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, it is only a tragedy that I should be called on the fourth day of the discussion on the Budget. Consequently, I am allowed only ten minutes whereas the Members who spoke on previous days had twenty minutes."

MR. SPEAKER:—"To-morrow the time-limit will be reduced to five minutes." (Laughter.)

(Sri K. Vinayakam was still standing.)

MR. SPEAKER:—"When the Chair is on its legs, the hon. Member should give way. As we proceed with the debate, the time-limit will have to be reduced. Otherwise, there may be too much of repetition. The hon. Member, Sri E. K. Sankara Varma Raja will now speak."

11-10 a.m. * SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA:—"Mr. Speaker, I stand to support the Budget presented by the Hon. the Finance Minister. Sir, on reading the allotments that he has made for the district of Malabar, I am quite glad to note that he has allotted about one lakh of rupees for the acquisition of the site for the

5th March 1954] [Sri E. K. Sankara Varma Raja]

Government Brennen College, Tellicherry, Rs. 27,000 for the Women and Children Hospital, Kozhikode, about Rs. 17,000 for the construction of a building for housing the fishmeal plant at the Fisheries Technological Station, Kozhikode, about Rs. 2½ lakhs for the construction of bridges on the Chundale-Mysore road, Rs. 5 lakhs for forming the Mannarghat to Chinnathadagam road, about Rs. 1 lakh for strengthening the Karimpuzha bridge, about Rs. 3,35,000 for the new building for the Headquarters Hospital at Kozhikode and about Rs. 1,90,000 for the Palayar Basic Training School and Rs. 1,20,000 for the Anakkara Basic Training School. I congratulate the Hon. the Finance Minister on his having allotted these sums for the different parts of Malabar. But I have to bring to his notice the fact that my taluk, viz., Kurumbranad has been completely neglected by the Government. Representations were made to the Government in the years 1952 and 1953 with regard to the extension of the Badgara-Kuttiyati road to Wynaad. These representations were made by me as well as other hon. Members coming from that part of the State. In spite of these representations, I find that this work has not been included in this year's budget. I do not know whether the Hon. the Finance Minister has forgotten this. I had also made representations to the Hon. the Law Minister requesting him to remind the Hon. the Finance Minister about the matter. A representation was made in the year 1953 to the Hon. Minister for Public Works requesting him to see that this should also be included in the budget for 1954-55. I now understand that there is no use of representing these matters to the concerned Ministers unless the Hon. Finance Minister pays heed to these matters. None of these schemes could be taken up for execution without finance. So, unless the Hon. the Finance Minister comes to our aid in the matter, no useful purpose will be served by our representing to the concerned Ministers.

" Another representation made to the Government with regard to my constituency is for the construction of a bridge over the river Valayam. This is very necessary to help the villagers of the five villages, viz., Valayam, Vellyode, Vanimal, Chekkiyat and Parakkadavu which are surrounded on three sides by this Valayam river and on the eastern side by the Western Ghats. In the rainy season, people are not able to cross the river. A request was made to the Government last year also to bridge this river. But nothing has been provided in this year's budget with regard to this work.

" Again, I made representations to the Hon. Minister in charge of Registration that a Sub-Registrar's Office may be opened for the benefit of all these villages put together. With regard to this also, no provision has been made in this year's budget.

" I have another suggestion to make. There are so many perennial streams running down from the Western Ghats to the plains. If they are properly bunded, a good portion of the lands can be brought under cultivation.

[Sri E. K. Sankara Varma Raja]

[5th March 1954]

"The Government must know that the Kurumbranal taluk is one of the most deficit taluks in Malabar. We have only one crop of paddy in that part of Malabar, as we do not have sufficient water. I request the Hon. the Finance Minister to depute some Engineers to see that these small streams are bunded. If this is done, I think electricity also can be generated. Unless some tangible help is given by the Finance Minister, none of these works can be taken up for execution.

"As regards extension of electricity, we are practically neglected. Even here, the Kurumbranad taluk is very sadly neglected. None of our Ministers will be tempted to go there as they cannot reach the interior parts on account of there being no proper roads. There is only one road, and one has to walk miles and miles to reach the interior parts. In the last few years, we have constructed a few roads and now people are at least able to walk on these roads during the rainy season without much hindrance.

"Last year, there was a meeting at Badagara presided over by the Subdivisional Officer, Kozhikode, to consider matters relating to rural welfare development. We participated in that meeting. We made suggestions in that meeting with regard to carrying out certain developments to the interior parts of Kurumbranad taluk. The allotment made by the Central Government in this regard is somewhere Rs. 27,000, and the rest of the cost has to be borne by local people. Sir, our people are prepared to contribute anything and are also prepared to work hard, if only the Government come forward to help them in the matter of construction of a bridge over the Valayam river. We have represented to the Government . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is over. Mr. Kunhirama Kurup will now speak."

11-20
a.m.

* SRI C. KUNHIRAMA KURUP:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബഡ്ജറ്റ് റിപ്പോർട്ട് സന്ദർശിക്കുന്ന എല്ലാ കക്ഷികളിലും ആളുകളും കരേ അഭിപ്രായം തന്നെയാണ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. കക്ഷിപ്രതിനിധികളായ അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കേന്ദ്രത്തോളം എല്ലാ ആളുകളും ഉള്ളിൽ തട്ടിയെന്നുള്ളതാണ്. കോൺഗ്രസ് കക്ഷിയിൽ പെട്ടവരായും ശരി, എൻ.കെ.എം.യിൽ പെട്ടവരായും ശരി, ഈ ബഡ്ജറ്റ് റിപ്പോർട്ട് വിമർശിക്കുന്നത് കരേ സ്വഭാവത്തിലും മട്ടിലാണെന്നാണ്. അതു കാണിക്കുന്നത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഒരു കക്ഷിയുടെയും പ്രത്യേക നാഷണലിസത്തിലും, നേരെ മറിച്ച് ജനങ്ങളുടെ പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങളാണ് ഉന്നയിക്കുന്നത് എന്നാണ്."

"1954-55 ലേക്കുള്ള ഈ ബഡ്ജറ്റ് അടുത്ത ഒരു കൊല്ലത്തിൽ എന്തെല്ലാം പരിവർത്തനങ്ങളാണ് ഫിസാലം ചെയ്യുന്നതെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ധീരമായ ഒരു നേതൃത്വം ഈ ഗവണ്മെന്റിന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെയും പരസ്പരമുള്ള പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇന്നു ഈ രാജ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പഴയ പ്രശ്നങ്ങളും. ചില പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നാഷണലിസം എങ്ങും വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൃഷി നാശവും വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ട്. പട്ടിണി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുടെ അവശതകൾ കണിയാൻ കഴിയാത്തവിധമാണ്. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരു ഉപശാന്തിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

5th March 1954] [Sri C. Kunhiraama Kurup]

ഈ നിലയിൽ നോക്കുമ്പോൾ അടിയന്തിരമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊന്നും പരിഹാരം ഉണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ യാതൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമെന്നു് ഞങ്ങൾക്കു്. എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട ആളുകൾക്കു് ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ ബഡ്ജറ്റിനെ വിമർശിക്കുന്നതിൽനിന്നു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ള ദൈവികങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറായിട്ടില്ലെന്നാണ്. സംഖ്യകളുടെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുള്ള മാറ്റം മാത്രം കൊണ്ട് ബഡ്ജറ്റിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്താൻ സാധ്യമല്ല. അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും പരിവർത്തനം വരുത്തിയാൽ ആശ്വാസമായ പുരോഗതി ഉണ്ടാകും. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിന് വിമർശനവേളയിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ പല നല്ല നിർദ്ദേശങ്ങളും ആങ്ങൾ ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭരണവ്യവസ്ഥയിൽ തന്നെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റം വരുത്തണമെന്നു് ആങ്ങൾക്കു് അനുമതിയായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു വികേന്ദ്രീകൃത ഭരണത്തിൽ മാത്രമേ നാട്ടുകാർക്കു് കേരളമുണ്ടാവുകയുള്ളൂവെന്നു് ബോധ്യപ്പെടുകയാണ് ആങ്ങൾ ഈ നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവന്നതു്. അകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്യരുത് എന്നു് അറിവില്ല. കേരള പ്രദേശത്തിന്റെയും പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾ കണക്കിലെടുത്തിട്ട് അതിനു് യോജിച്ച പദ്ധതികൾ വേണം സ്വീകരിക്കണമെന്നു് ആങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചു. അങ്ങിനെ ഒരു നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവരുന്ന മതിയായ കാരണമുണ്ട്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളും പ്രശ്നങ്ങളും മറ്റു ജില്ലകളുടേതിൽനിന്നു് ഭിന്നമാണ്. ഭക്ഷണ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചായാലും ശരി, ജലസേചനപദ്ധതികളെ സംബന്ധിച്ചായാലും ശരി, കുടിയാൻ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചായാലും ശരി, മലബാറിന്റെ നില വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ വ്യത്യസ്ത നില മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അവിടത്തെ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടണമെന്നു് നിർദ്ദേശം എത്രയോ കാലമായി ആങ്ങൾ ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു ഡെവലപ്പ്മെന്റ് കമ്മീഷൻതന്നെ രൂപീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽ ചെറുകിട പദ്ധതികൾക്കു് സാധ്യതയുള്ളു. കിട്ടിയവസരങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കാമെന്നു് എല്ലാ നടപടികളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കൊണ്ടുണ്ടാക്കേണ്ട നാട്ടുകാർക്കു് അഭിപ്രായപ്പെടാൻ സാധിക്കും. ഭൂപരിഷ്കരണമാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ചു് സാധ്യമാകും. എലക്ട്രിസിറ്റിയുടെ കാര്യം നോക്കിയാലും അങ്ങനെതന്നെ. എലക്ട്രിസിറ്റി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധകമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി അതനുസരിച്ച് മുന്നോട്ടു് പോകണമെന്നു് ആങ്ങൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ ബഡ്ജറ്റിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എടുത്തു പരിശോധിച്ചാലും ഒരു വിശദമായും സംതൃപ്തമാക്കുൻ ഗവണ്മെന്റിനു് സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വ്യക്തമാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യമായാലും, അപ്രായപകരം തടയ കാര്യമായാലും, യാചകന്മാരുടെ കാര്യമായാലും, എല്ലാം ഒരു പോലെതന്നെ. ആരേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ഈ ബഡ്ജറ്റിനു് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. തൊഴിലാളിപ്രശ്നം ഇന്നു വളരെ ഗുരുതരമായ ഒരു നിലയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. യാചകന്മാരുടെ സഖ്യം ഭിന്നപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. 1953-54 ലെക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റ് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്. അവയെല്ലാം കരളുകൂടി ഗുരുതരമായിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രം. ഉണക്കുകൊണ്ടും ജലസേചന സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടും കൃഷിനാശവും വിളയുന്നും ധാരാളമായുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലബാറിനു് എന്തു ഗുണമാണ് കിട്ടാൻ പോകുന്നതെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ നിരാശമാത്രമാണുണ്ടാവുക. അതുകൊണ്ട് എനിക്കു് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ള മലബാറിന്റെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികളെ പരിഗണിച്ച് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകമായ വിവിധരം കാണാൻ ഒരു വിഭാഗ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കണമെന്നും ആ കമ്മീഷന്റെ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആവശ്യമായ പദ്ധതികൾ രൂപീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് മുൻകൈ എടുക്കണമെന്നുമാണ്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കുറുമ്പനാടു് താലൂക്കിനെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല ആൻ പറയുന്നതു്. മലബാറിന്റെ പൊതു പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവയുടെ പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയുമാണ്. എന്നാൽ കുറുമ്പനാടു് താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചു് എന്റെ സ്റ്റേറ്റ്മിന്റർ പ്രീശങ്കരവൽ രാജാ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അക്ഷരപ്രതി ശരിയാണ്. ബഡ്ജറ്റിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ

11.30
a.m.

“ அடுத்தப்படியாக எனது தொகுதியிலுள்ள திருமையம், குளத்தூர் தாலுக்காக்களில் குளத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள ஒரு கிராமத்திற்குத் தான் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே பாக்டியுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்கவேண்டு

5th March 1954] [Sri R. M. Palaniappan]

மென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரதேசங்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கின்றன. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதால், இந்த நிதியிலிருந்தாவது உடனடியாக குளத்தூர் தாலுக்காவிற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழோ, அல்லது சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழோ எந்தவிதமான திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் அப்பிரதேச மக்களுக்கு நன்மை எதுவும் செய்யவில்லை. இனிமேலாவது சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தையோ, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தையோ அந்தப் பகுதிக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக திருமையம் தாலுக்காவிலுள்ள எம்பல் என்ற கிராமத்தையும், அதைச் சற்றியுள்ள இருபது கிராமங்களையும் சர்க்கார் தனியாகப் பிரித்து அவைகளை ராமநாதபுரம் ஜில்லாவோடு சேர்க்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கிராமவாசிகள் என்னிடம் வந்து தாங்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவோடு தங்கள் பிரதேசம் சேர்க்கப்படுவதை விரும்பவில்லையென்றும், புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் எந்த ஜில்லாவோடு சேர்க்கப்படுகிறதோ அந்த ஜில்லாவோடேயே தாங்கள் இணைந்திருக்க விரும்புவதாகவும் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அதையே சட்டசபையிலும் நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் நமது ராஜ்யத்திலுள்ள ஜில்லாக்களின் விஸ்தீர்ணம் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே சர்க்கார் அவைகளைச் சின்னச் சின்ன ஜில்லாவாகப் பிரிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்யும் போது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை ஒரு தனி ஜில்லாவாக இருக்கச் செய்து அதன் தலைநகராகப் புதுக்கோட்டையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டை நகரத்தில் நிறைய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் காலியாகவும் இருக்கின்றன. புதுக்கோட்டை நகரம் முன்பு புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் தலைநகராகவும் இருந்தது. ஆகவே புதுக்கோட்டை ஜில்லாவென்று ஒன்று ஏற்படுத்தினால் அதன் தலைநகராக அதையே செய்து விடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானத்தைச் சற்றியுள்ள பிரதேசங்களில் இருக்கும் சிறு சிறு கிணறுகளையும், குட்டை குளங்களையும், மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஆஸ்பத்திரியில் சுஷ்மரோக சிகிச்சை வார்டு கட்டுவதற்காக முன்பு ஒரு நிதி திரட்டப்பட்டது. அந்த நிதியும், சமஸ்தானம் இந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்த்தபோது இந்தச் சர்க்காருக்கு வந்து விட்டது. ஆகவே சர்க்கார் புதுக்கோட்டையில் ஒரு சுஷ்மரோக சிகிச்சை வார்டைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும்.

“ புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலுள்ள காடுகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அம்மாதிரியாகக் காடுகளை அழிக்காமல் வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியில் ரோடு வசதிகள் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கின்றன. அதாவும் குறிப்பாக குளத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள ரோடுகள் ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் சர்க்கார் சீர்படுத்த வேண்டும்.

“ திருமையம், கீரனூர் போன்ற தாலுக்கா தலைநகரங்களில் பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எதுவுமில்லை. அவைகள் தாலுக்கா தலைநகரங்களாக இருப்பதால் அடிக்கடி ஜனங்கள் போக வேண்டி நேரிகிறது. ஆகவே அங்கு பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு வேண்டிய விடுதி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. M. Palaniappan] [5th March 1954]

“ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவானது. இன்னும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக புதுக்கோட்டைப் பிரதேசத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக நன்மையைச் செய்ய வேண்டும். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த போது அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை. அந்தக் காலத்திலிருந்தே காந்திஜி போன்றவர்களின் உதவியினால் மற்ற பகுதிகளில் இருந்த ஹரிஜனங்கள் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டார்கள். ஆகவே இருபது முப்பது ஆண்டுகளாகவே மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிற புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சகாலத்திற்கு அதிகமான சலுகையை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-38
a.m.

*SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை சபை முன் சமர்ப்பித்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, நாட்டில் சபீட்சம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், நாடு செழித்து பச்சையாகக் காணப்படுவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் வெள்ளாழமையும் ஓரளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், எங்கள் தாலுக்காவில் மாத்திரம் இன்னும் பஞ்சம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான்கைந்து ஆண்டுகளாக எப்படி எங்கள் தாலுக்கா பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருந்ததோ, அதேமாதிரிதான் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் மக்கள் ‘பஞ்சம் பஞ்சம்’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாராபுரம் தாலுக்காவில் நிரந்தரமான பஞ்சம் இருந்துகொண்டிருப்பதால், அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் ஏதாவது சர்க்கார் தேடவேண்டும். சென்ற மாதம் கனம் நிதி மந்திரி வெள்ளைக் கோவிலுக்கு வந்திருந்தார். அப்பொழுது அவர்களே நேரில் அங்குள்ள பஞ்ச நிலைமையைப் பார்த்திருக்கின்றார். ஆனால், அதைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் கொஞ்சம் கூட அவர் குறிப்பிடவில்லை. அவர்களே பஞ்சம் இருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டால், நாங்கள் அதிகமாகக் கூக்குரலிடுவோம் என்ற காரணத்தினால்தானே என்னவோ அவர் அதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லையென்று நினைக்கின்றேன்.

“விவசாயிகளிடமிருந்து பெறவேண்டிய கடனை ஒரு வருஷத்திற்கும், லோன்களை 6 மாதத்திற்கும் ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சேர்ந்தாற்போல் மூன்று பசலிக்குச் சேர்த்து கிஸ்தி வசூல் செய்வதையும் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று சென்ற வாரத்தில் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்திலும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடத்திலும் ஒரு மக்கஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பரிசீலித்து உடனடியாக ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எங்கள் தாராபுரம் தாலுக்கா தலைநகரத்தைத் தவிர, மற்ற ஐந்து பிரிக்காக்களில் மின்சார வசதி என்பதே கிடையாது. மின்சாரக் கம்பிகூட இல்லை. மின்சாரம் என்றால் எப்படியிருக்குமென்று ஜனங்களுக்குத் தெரியாது. பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு 100 அல்லது 120 அடி ஆழமுள்ள கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்குச் செளகரியமாக இருக்கும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இப்பொழுது விவசாயிகள் கிராமங்களில் கடன் வசதியில்லாததால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமாந்தரங்களில் கமிஷன் மண்டியோ, பாங்கு வசதியோ செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் செளகரியமாக இருக்கும். பயிர் செய்யப்பட்ட தானியங்களையும், பருத்தி, புகையிலை போன்றவைகளையும் விவசாயிகள் கிடைத்த விலைக்கு விற்பதுவிரிசுபாடுகள், விவசாயச் செலவுக்கு உடனே அவர்களுக்குப் பணம் வேண்டியிருப்பதால், தானியங்களை உடனுக்குடன் போன விலைக்கு விற்பது விட வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரிய முதலாளிகள் அவர்களது தானியங்

5th March 1954] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

ளையும் பண்டங்களையும் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு, மார்க்கெட் விலை உயர்ந்திருக்கக்கூடிய காலம் வரை அவைகளை வைத்திருந்து விற்று விடுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் சுலபமாகக் கடன் வாங்கும் படியாக இருப்பதற்கு கிராமந்தோரும் ஒரு பாங்கை அல்லது கமிஷன் மண்டியை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“S.P.C.A. Department எங்கள் பகுதியில் ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் வேலை செய்யாமல் இருந்தது. இப்பொழுது திரும்பவும் வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறது. எங்கள் பகுதியானது பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், கால் நடைகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. குடியானவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களை வாங்குவதற்கு பக்கத்திலுள்ள நகரங்களுக்கு வண்டி கட்டிக்கொண்டு போகும்போது, மாடுகள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன; அதனால் கழுத்தில் கட்டி புண் ஏற்படுகிறது; அதனால் அதைப் பிடித்து அவர்களுக்கு அபராதம் போட்டு விடுகிறார்கள். காக்காய் கொத்தின காயமாக இருந்தாலும் கூட அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு கால்நடைகளைச் சரியாகப் பராமரிப்பதற்குத் தெரியும் என்றாலும் இப்பொழுது எங்கள் பகுதியில் மாடுகள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், கால் நடைகளைச் சரிவர கவனிக்க முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதியில் மீண்டும் சாதாரண சபீட்ச நிலைமை ஏற்படும்வரை இந்த எஸ்.பி.சி.எ. டிபார்ட்மெண்ட் அங்கு வேலை செய்யாமல் இருந்து விட்டால் நல்லது என்று நினைக்கின்றேன். அந்த இலாக்காவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லாவிட்டாலும், சிறிது காலத்திற்கு அங்கு அது வேலை செய்யாமல் இருந்தால் நல்லது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“கீழ் பவானித்திட்டத்தினால் எங்கள் பிரிக்காவைச் சேர்ந்த நாலேந்து கிராமங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது. அவைகளுக்கு அபிவிருத்தி வரி போட சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அபிவிருத்தி வரி விதி க்கப்படும்போது, ஐந்து முதல்பத்து ஏக்கரா வரை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எங்கள் தாலுக்கா அடிக்கடி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படுவதால், அங்குள்ள பனைமரங்கள் அதிகம் வறண்டு போய்விட்டன. அதனால், மரமேறும் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுற்றுப்புரத்திலுள்ள ஈரோடு, கோயமுத்தூர் போன்ற தாலுக்காக்களில் மரமேறுபவர்களுக்கு தென்னை மரம் ஏறுவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால், அவர்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்கு ஓரளவு சௌகரியமாக இருக்கிறது. அதே போல் எங்கள் தாலுக்காவிலும் தென்னை மரம் ஏறுவதற்கு மரமேறும் தொழிலாளர்களுக்கு அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மரமேறும் தொழிலாளர்கள், லைசென்ஸ் வாங்கியிருந்தாலுங்கூட, வெளியே போகும்போது லைசென்சை எடுத்துக்கொண்டு போகாவிட்டால் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே லைசென்ஸ் வாங்கினவர்கள் லைசென்சை எடுத்துக்கொண்டு போகாவிட்டால் அவர்களைச் ‘சார்ஜ்’ செய்வது, அபராதம் விதிப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அவர்கள் விஷயத்தில் சிறிது அனுதாபம் காட்டுமாறு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்கார் காங்கேயம் கால்நடைப் பண்ணையை விருத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் கால்நடை அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக உதவி அளிக்கப்படுகிறது. அதேபோல், 5 அல்லது 10 கால்நடைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் கொடுத்தால், அவர்கள் நல்ல முறையில் கால் நடைகளைப் பராமரிப்பதற்கு முடியும்.

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

[5th March 1954]

காங்கேயம் மாடுகள் என்றால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, சிறிய விவசாயிகளுக்கும் கால்நடை வளர்ப்பு சம்பந்தமாக ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ பொது மராமத்து இலாக்காவினால் செய்யப்படும் வேலைகள் அதிகச் செலவில் செய்யப்படுகின்றன. அதிகமாகப் பணம் சேதப்படுகின்றன. ஆகவே, குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரிவர அந்தந்தத் திட்டங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். கணக்குள் audit செய்யப்படவேண்டும். திட்டங்களுக்கு பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டால் மாதிரிப் போதாது. திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போது பணம் கூடுமனவரையில் வீணாக்கப்படாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூடுமானவரையில் கண்காணிப்புடன் நடந்துகொண்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையையுடையதொன்று இப்பொழுது அந்த இலாக்காவினால் செய்யப்படும் வேலையைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகச் செய்யமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

“ எங்கள் பிரதேசத்தில் பஞ்சத்தின் காரணமாக ஓடைகள் கவனிக்கப்படாமல் மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. சிறிய சிறிய ஊர்களில் சரியான நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. இருந்தபோதிலும்கூட மண் எடுப்பு வேலைகள் நடந்தால் ஓடைகளில் தண்ணீர் தேங்கி, கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊறுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ மூலனூரில் ஓடைக்கு மண் அரிப்பு வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல் மற்ற பிர்க்காவிலும் மண் அரிப்பு வேலை செய்யப்படவேண்டும். நிழலிக்கரை என்று சொல்லக்கூடிய ஓடையில் 6, 7 பழைய ஆயக்கட்டுகள் சேறு அடைந்திருக்கின்றன. ஆயக்கட்டுகளை மறுபடியும் மராமத்து செய்தால், ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்கும். பல கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு வசதி ஏற்படும். மேற்படி ஓடையில் நிழலி, வளவாநல்லூர், குமரகோவில், தேவனம்பாளையம் ஆயக்கட்டுகளும், நல்லூர், செட்டிப்பாளையம், உத்தமபாளையம், தாசநாயக்கன்பட்டி போன்ற மூலனூர் பிர்க்காவில் கிளாங்குண்டலில் சண்பகச் சிறுநறு போன்ற பல ஓடைகளும் இருக்கின்றன. அந்த ஆயக்கட்டுகளை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதோடுகூட, மூலனூர் பிர்க்காவில் இன்னும் சில ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளும் மராமத்து செய்யப்படால் கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய முறையில் இருக்கும். அவ்வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் வேலையில்லாதாருக்கு வேலை கொடுக்கவும் முடியும். அந்த வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு முடிக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ தாராபுரம்-கரூர் ரோடில் நல்லதங்கான் ஓடை என்று ஒரு ஓடை இருக்கிறது. எங்கள் பகுதிக்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தபோது, அந்த ஓடைக்கு மேல் ஒரு பாலம் கட்டுவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதைப்பற்றி ஒன்றும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. திடீரென்று மழை பெய்தால், அதில் தண்ணீர் ஒரு அடி ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, வண்டிகள் உருட்டிவிடப்படுகின்றன. அதுபோல் வருஷத்திற்கு 10 வண்டிகள் வரையில் உருண்டுபோயிருக்கின்றன. அந்த ஓடையின் மேல் அவசியம் ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI M. MUNI REDDI:—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Budget presented by the Hon. the Finance Minister and appreciate the way in which it has been presented to this Hon. House. I have listened to the many speeches delivered. Hon. Members have pointed out the salient points. As I am representing a backward area, I think it is my duty to represent and re-represent

5th March 1954] [Sri M. Muni Reddi]

the grievances and urgent needs of my taluk. I have received a number of letters urging upon me to thank the Government for their having sanctioned the electricity scheme to Hosur taluk.

" Sir, I like to make a personal explanation with regard to the remarks made by the hon. Member, Sri Munisamy Goundar yesterday. Sir, though it is a very trivial matter, yet the Hon. Minister Sri Manickavelu Naicker asked me whether I was going about in Vepanapalli area and moving about here and there asking people to join Andhra. It was not so. I was an invitee to a function where the Collector was also present to lay the foundation-stone for the High School. There I spoke a few words with regard to the development of the school. But the hon. Member Sri Munisamy Goundar said something which might not have been relished by the public. I do not know why he ever brought in that subject here at all. It is all a falsehood. I went there for the function and returned to Krishnagiri. Why Mr. Goundar made a fuss of it here on the floor of the Assembly, I do not know. Last time also, something happened and the Hon. the Finance Minister grew so angry that he had to retort when I began to make a mention of it. Why I am saying all this is to impress that Mr. Goundar must at least realise his responsibility and should know what to speak and what not to speak.

" Sir, coming to the urgent needs of my taluk, I have represented many a time regarding the irrigational facilities required by my taluk and I am glad to say that the concerned Ministers and Officers have promised that they would look into the needs of my area. It was published in the press also that productive and remunerative schemes would be first exhausted and they would take up afterwards unproductive and unremunerative schemes. They have now taken up unproductive and unremunerative schemes. My humble submission is that Hosur taluk is a very resourceful taluk and it has got many irrigational sources, but they have not yet been tapped. This I represented on the floor of this House as also in the Half-yearly District Irrigation Conference. I made special mention about the Dalavoi tank. It will cost about Rs. 2 lakhs according to estimates prepared by the Divisional Engineer. Then I suggested that canal must be constructed from the tributary of South Pennar so as to let in water to the tank. The tank will irrigate more than 3,000 acres at a cost of Rs. 4 lakhs and the cost of construction of the canal as well as repair of the tank will come to about Rs. 150 per acre.

" Sir, times without number, I have represented that the Doddha Halla Anicut near Anchatty must be taken up. I stressed this in the Irrigation Conference and it has been approved and it has been sent to the Government. It will irrigate about 2,900 acres. It might cost about Rs. 12.5 lakhs or so. What I suggest is that Government must pay due attention to underdeveloped and backward areas and see that some irrigational facilities are provided for these areas, particularly in the Hosur taluk.

[Sri M. Muni Reddi] [5th March 1954]

“ Sir, so far as tank improvement is concerned, for the last two years I have been stressing this aspect and have been making suggestions how we should improve the tanks. In the Composite State, we had about 35,000 tanks. In an editorial article, the *Mail* had also stressed that Government should pay its pointed attention to the improvement of tanks. I have also given a good number of suggestions and the Hon. Minister for Public Works was also pleased to make a note of some of the points and said that he would see that they were carried out. What I suggested was not only from the point of view of my taluk. We have a number of tanks most of which are silted up. We have got about 20,000 tanks in the Madras State and the ayacut of these tanks is something like 30 to 35 lakhs of acres. If those tanks are well preserved by constructing bunds and obstructing silt getting into the tanks during floods or rainy season, I think we will be saving these tanks for some years to come. As I said last time, I again stress that for the removal of silt, we may employ bulldozers and tractors. This being summer, bulldozers and tractors are lying idle. We can utilize them for desilting the tank beds. Even in Mysore they are adopting this method. I can quote some examples to show how in America bulldozers, tractors and cranes are used to remove silt from tanks and restore the tanks to their original condition. I submit that if the tanks are restored to their original condition, we will be able to tide over the food crisis in this Madras State.

“ Sir, I offered another suggestion with regard to the construction of Community Wells in tanks and these Community Wells are nothing but tanks within tanks. They will be 50 feet deep, and 100 feet wide and there will be so much percolation even in times of drought that they will feed the ayacut and we will be able to help the ryots. What the ryots want is not money, but what they want is water for irrigation. If water is provided, they will be able to grow more food and we can tide over the crisis.

“ Another urgent need of my taluk is that the Local Fund Hospital should be converted into a Government Hospital. In the month of November, I received a communication from the Government that they would consider this and see that the Local Fund Hospital is converted into a Government Hospital. There are about 232 schemes that have been sanctioned. I searched each one of them, but I could not find this one. However, I earnestly hope that the Government would see that this conversion is done.

“ Sir, Hosur taluk is very vast in size, perhaps the first and the biggest in the whole of Madras State now and has three lakhs of population. It is nearly rocky and hilly and we do not have any village communications as such. People cannot rush to Bangalore or Salem in times of urgency. So I request the Government to see that the Local Fund Hospital is converted into a Government Hospital with all facilities so that people may have little difficulty in getting medical aid.

“ Regarding other things, I request again that we should have a separate Land Mortgage Bank for Hosur. We undergo many

5th March 1954] [Sri M. Muni Reddi]

difficulties now. People have to go 70 miles or so with karnams and creditors to meet the Land Mortgage Bank Supervisor. So I represented this matter and the Government were pleased to investigate the opening of a separate Land Mortgage Bank, but somehow or other the Deputy Registrar of Dharmapuri was not satisfied and he did not recommend it. Again, I request the Government to see that a separate Land Mortgage Bank is opened in Hosur taluk.

"Sir, when the then Minister for Education, the Hon. Sri Krishna Rao came to Hosur we represented that the Government should give us Rs. 20,000 by way of contribution for the construction of a Hostel. I urge that that may also be done now.

"Sir, as I said already, Hosur is a backward and undeveloped area. During famine days, it was that area which provided two lakhs bags of ragi to Salem district and other districts every year. At that time, the price was very low and they parted with almost all the stock of ragi they had at a cheap rate so much so we cannot raise any funds for the construction of a Hostel. Hence I request the Government to give us Rs. 20,000 as contribution for the construction of a Hostel."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is over. The hon. Member Sri K. Aranganathan may speak."

* SRI K. ARANGANATHAN:—"மாண்பு மிக்க மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத்தக்க நிலையில் இல்லை.

"பிற்பட்ட வகுப்புகளுக்காக அதிகப்படியாகப் பணம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதற்கு நேர் மாறாக ஹரிஜனநல அபிவிருத்தி மான்யத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 90 லட்ச ரூபாயில் 10 லட்சம் தான் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல துறைகளிலும் வீழ்ச்சியுற்றவர்களாகவே இருக்கும் பிற்பட்ட இனத்தினர்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு பன்முறை பகர்ந்தும், இந்த அரசாங்கம் அதற்குச் செலி சாய்க்கவில்லை.

"எதிர்க்கட்சியினர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு சரியான பதில் கிடைப்பதில்லை. சிலகேள்விகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. பதில்கள் தகுந்த நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை. கேட்டால் இன்னும் பதில் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரும், ஆளும் சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை விரோதிகளாகவும் சமூகத்துரோகிகளாகவும் நினைத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள். நான் கேள்வி கேட்டால் ஏதோ அரசாங்கத்தின் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துவதற்காக கேட்கிறேன் என்று அரசியலார் தவறாக எண்ணுகிறார்கள். எங்கெல்லாம் இந்த ஆட்சியின் அதிகாரம் நிலவுகிறதோ அங்கெல்லாமுள்ள குற்றம் குறைகளை தவறாகையல்லாமல் அரசியலாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகவேதான் நான் இத்தகைய கேள்விகளைக் கேட்கிறேனெனையொழிய அவர்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தவோ, அல்லது அவர்களின் கண்ணியத்தைக் குறைக்கவோ நான் கேட்கவில்லை. ஆதலால் தயவுசெய்து எங்களைத் தவறாக நினைக்கக்கூடாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இப்பொழுது கொண்டுவருகிறேன். பல கேள்விகளின் பதில்கள் பொறுப்பற்ற முறையிலும், தவறுதலாகவும், பொய்யாகவும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நான் விருத்தாசலம் சப்-ஜெயிலில் தற் கொலை செய்துகொண்ட கைதி ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டதின் காரணம் என்ன என்று கேட்டதற்கு கனம் ஜெயில் மந்திரி அவர்கள் 'அவன்

[Sri K. Aranganathan] [5th March 1954]

ஏதோ குற்றம் செய்ததால் ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டான்' என்று மிகவும் பொறுப்பற்ற முறையில் பதில் சொன்னார். எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதானே, குற்றம் செய்தால் ரிமாண்டில் வைப்பார்கள் என்று இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சட்டஞானமே கிடையாது என்பது கனம் சிறை மந்திரி அவர்களின் கருத்தா என்று கேட்கிறேன். 1952-ம் வருஷத்தில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஹையர் பர்செல் சிஸ்டம் (hire purchase system) மூலமாக பம்ப் செட்டுகள் வாங்குவதற்கு வந்த விண்ணப்பங்கள் எத்தனை என்று கேட்டதற்கு, 'விண்ணப்பம் ஒன்று கூட வரவில்லை' என்று பொய்த் தகவல் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ராஜ்ய அரசாங்கத்தாலோ அரசாங்க மான்யம் பெறும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாலோ நடத்தப் படும் தலை நகர் ஆஸ்பத்திரி இல்லாத தாலுக்கா தலைநகர்கள் எத்தனை என்று நான் கேட்ட கேள்விக்கு, தலைநகர் ஆஸ்பத்திரியில்லாத தாலுக்காத் தலைநகர் இந்த ராஜ்யத்திலே இல்லை என்ற பொய்த்தகவலை கனம் சுகாதார மந்திரி கொடுத்திருக்கிறார். செஞ்சியிலிருந்து நான் வந்திருக்கிறேன். செஞ்சியிலிருப்பது டிஸ்பென்ஸரி. ஆஸ்பத்திரி அல்ல. ஏன் இப்படி பொறுப்புள்ள மந்திரிகள் பொறுப்பற்ற பதில்களையும், பொய்த் தகவல்களையும் தருகின்றனர்? அதிகாரிகள் செய்துள்ள தவறுகள் சம்பந்தமான கேள்விகளை நான் கேட்கும்பொழுது, அந்தக் கேள்விகளுக்கு தகவல்களைக் கொடுக்கும்படி அதே அதிகாரிகளைக் கேட்பதால், அவர்கள் அந்தத் தவறுகளை சுலபத்தில் தெரிந்துகொள்ளமுடியாத அளவுக்கு மழுப்பலான தகவல்களைத் தருகின்றனர். குறிப்பிட்ட தவறு வெளியாகிற அளவுக்கு உப கேள்வி கேட்கப்படும்பொழுது கனம் மந்திரிகள் அதிகாரபூர்வமான தகவல் தங்களிடம் இல்லை என்கிறார்கள். கேள்வியைப் பார்த்தவுடனே இதற்காகத்தான் இந்தக் கேள்வி என்று தெரிந்து உடனே அந்தத் தகவல் வந்துள்ளதா என்று பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு கனம் மந்திரிகளுடையதுதானே. நாங்கள் கேள்வி கேட்டால் ஆட்சியாளர் சில விஷயங்களை ஆராய்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கேள்வி நேரத்தில் சில கேள்விகளுக்குப் பல உப கேள்விகள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து சரமாரியாகக் கேட்கப்பட்டு அரசாங்கத்தை திணரவைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஆபத்தகாரிபோல கனம் மன்றத் தலைவர் "அடுத்த கேள்வி" என்று குறுக்கிட்டு மறு கேள்விக்குப் போய்விடுகிறார்."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is not right in criticising the Chair. The hon. Member said that I have given protection to the Hon. Ministers. He is not right in saying so. He should withdraw his statement."

* SRI K. ARANGANATHAN :—"I am sorry, Sir. I withdraw the statement."

"எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் நிர்வாக யந்திரத்திற்கு தேவையான சிறந்த மெக்கானிக், நிர்வாக இயந்திரத்தின் எந்த மரை கழன்று விட்டது என்பதை எல்லாம் ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி, நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இயங்கவைக்க அவசியமானவர்கள்.

"சொந்தக்கண்களாலும், காதுகளாகவும் நாங்கள் சேவை செய்கிறோம். எங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படுபவைகளையும் காதுகளால் கேட்கப்பட்டவைகளையும் ஆட்சியாளர்களுடைய கவனத்திற்கு எங்கள் கேள்விகள் மூலம் கொண்டுவருகிறோம். ஆதலால் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற குறை, தவறு, அநீதிகளை ஆராய்ந்து பார்க்க நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் ஆட்சியாளர்களுக்கு எங்கள் கேள்விகள் மூலம் கிடைக்கிறது. இதற்காக ஆட்சியாளர்கள் எங்களுக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

"கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் அமைச்சராக வந்தபிறகு இந்த ராஜ்யத்தில் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருந்த லஞ்சப்பேய் ஒழிந்துவிட்டது என்ற நிலையை பத்திரிகைகளும் மற்றவர்களும் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள்.

5th March 1954] [Sri K. Aranganathan]

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே ஒரு தாசில்தார் லஞ்சம் வாங்கினதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு ப்ரியூபனலால் விசாரிக்கப்பட்டு, அவர்கள் செய்த சிபாரிசுகள் பேரில் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார். ஆனால் அந்தத் தாசில்தார் விண்ணப்பித்துக்கொண்ட கருவின் பேரில் மீண்டும் பழைய பதவியில் அமர்த்தப்பட்டார். இதுதான் லஞ்ச ஒழிப்பா என்று கேட்கிறேன். லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் ஆட்சியாளரிடம் எங்கே இருக்கிறது ?

“படித்த வாலிபர்களிடையேயும், பட்டதாரிகளிடையேயும் இருக்கும் வேலை யில்லாதத்திண்பட்டத்தை ஒழிக்க எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்கிற இந்த அரசாங்கம் ஏன் இன்னும் அரசாங்க அலுவலகத்தில் ரிடையரான பல அதிகாரிகளை மீண்டும் அமர்த்தி ஒவ்வொரு ஆண்டாக அவர்கள் உத்தியோகக் காலத்தை நீடித்துக்கொண்டே போகிறது ? அப்படி அமர்த்தப்பட்டவர்கள் உதாரணமாக Chief Engineer, Secretary to the Madras Legislature and Inspector-General of Registration எவ்வளவோ படித்த பட்டதாரிகள் இருந்தும் ஏன் ரிடையர் ஆகியவர்களை மீண்டும் மீண்டுமே போட்டிருக்கிறார்கள் என்று உதரயிலிலே அந்தந்த அலுவலகத்தில் கீழிருக்கும் அதிகாரிகள் உயர்வதற்கும், புதிதாக வருபவர்களுக்கும் இதுபோன்ற காரியங்கள் இடைஞ்சலாக இருக்கிறதல்லவா ? எதிர் காலத்திலாவது இதுபோன்ற நீடிப்பு, ரிடையர் ஆனவர்களை மீண்டும் வேலை யில் அமர்த்துதல்போன்ற செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்க கிறேன்.

“தென்னாற்காடு நெய்வேலி சரங்கம் இந்தியாவுக்கே பொருளாதாரப் பொக்கிஷமாக பயன்தரப்போகிறது என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அங்கு Chief Engineer ஆக கோஷ் என்ற வட நாட்டை சேர்ந்தவர் இருக்கிறார். இவர் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே இன்னும் இருக்கின்றார். இவர் இந்தச் சரங்க ஸ்தாபனத்தில் நடக்கும் ரகசிய வேலைகளையெல்லாம் ஆட்சியாளருக்குத் தெரியாது திரைபோடுகிறார். வடநாட்டிலிருந்து ஆட்கள் இச்சரங்க வேலைகளுக்காக இறக்குமதி செய்யப்படுகிறார்கள். அங்கிருந்து வருபவர்கள் அகதிகள் என்ற பெயரால் முதலில் கடலூர் வேலைதரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிந்த பிறகு சரங்க வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கும் பழைய வேலையாட்களைக் கொண்டு வட இந்தியர்களுக்கு வேலை நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கச் செய்த பிறகு, இவர்களுக்கு வேலைகளுக்குக்கொடுத்த தென்னாட்பார்களுக்கு அதிகாரிகளாகப் போட்டுவிட்டு, பழைய ஆட்களைக்கீழே இறக்கிவிடுகிறார்கள். இங்கே தமிழர்கள் கார் டிரைவர்களாகவும், கூலிகளாகவும் தான் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அகதிகள் என்ற பெயரால் ‘கோஷ்’ வட இந்தியர்களை உயர்ந்த சம்பளத்தில் மேல் உத்தியோகத்தில் அமர்த்துகிறார். ஆட்சியாளர் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அளவுக்கு இவைகள் யாவும் திரையிடப்படுகிறது. இது வரையில் நடந்திருக்கும் மொத்த வேலை எவ்வளவு, எவ்வளவு காலம் ஆனது, எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டது, ஆதலால் எவ்வளவு கஷ்டம் அரசாங்கத்திற்கு என்பதை ஆராய ஒரு கமிஷனை அரசாங்கம் நியமிக்கவேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் வேலையில்லாப் பிரச்னையும் பொருளாதாரப் பிரச்னையும் தீர்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு தொழிலாளி தெரியாமல் செய்த ஒரு குற்றத்திற்காக அவனைக்கட்டி லாரியில் இழுத்து கொண்டுபோய் வெய்யிலில் போட்டு உருட்டி நையப்ப்புடைத்திருக்கிறார் ஸ்ரீ கோஷ் அவர்கள். இதுமாதிரியான கஷ்டங்களை தமிழ்நாட்டு தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்.

“தமிழ் நாட்டு உழைப்பாளர் கட்சித்தலைவர் திருவாளர் எஸ். எஸ். ராமசாமி பண்டயாச்சி அவர்களும், நானும் நெய்வேலி சரங்கத்தை பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். சரங்கவேலை முன்னேற்றத்தைப்பற்றி விளக்கமாக காட்டவேண்டுமென நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டோம். அங்கிருந்த பெரிய அதிகாரியான ஒரு வட இந்தியர், அவர் கீழே இருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கு உத்தரவுபோட, அவர் அவருக்கும் கீழே இருக்கிறவருக்கு

[Sri K. Aranganathan] [5th March 1954]

உத்தரவுபோட இறுதியில் வாச்சுமேனிடம் அனுப்பப்பட்டோம். இத்தனை சிப்பந்திகளும் வடஇந்தியர்கள். இங்கிலாந்தும் அவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை : வங்காளி பாஷையோ எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே மேல் அதிகாரியிலிருந்து கீழ் அதிகாரி வரைக்கும் ஒரே வட நாட்டார் மயமாகத் தான் இருக்கிறார்கள். நான் தென்னாற்காட்டில் இருப்பதாகத் தோன்ற வில்லை. இந்த உணர்ச்சியை எனக்கு ஏற்படவில்லை. தென்னாற்காடு நெய் வேலிப் பகுதியைக் குடைந்து எடுத்து வடநாட்டில் வைத்திருப்பதாகவே நாங்கள் உணர்ந்தோம். இந்த நிலை இன்னும் நீடிக்கக்கூடாது என்ப தற்காகத்தான் இதையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எங்கள் தலைவர் கனம் எஸ். எஸ். ராமசாமிப்படையாச்சியும் நானும் சீப் எஞ்சினியரிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் சீப் எஞ்சினியர் 'கோஷ்' 'Whoever may be that comes in my way, I will shoot him down' என்று எங்குமிடத்தில் சொன்னார்.

“நாங்கள் வேலை நிறுத்தம் என் நடந்தது என்று கேட்டபிறகு சுலபமாக தீர்ப்பதற்காகவே நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். வழியிருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டதற்கு தொழிலாளர்கள் கம்யூனிஸ்டு என்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு மேலே ஆங்கிலத்தில் சொல்லியபடி சொன்னார்.

பொறுப்புள்ளவர்கள், நல்லெண்ணம் கொண்டு பொதுநலனை உத்தேசித்து ஒரு சமூகமான நிலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று வந்த மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் ஸ்ரீ கோஷ் பொறுப்புற்ற முறையில் நடந்துகொண்டார் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.”

12-10
p.m.

* SRI T. V. SANNASI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே இந்த பட்ஜெட்டை முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன் என்பதை யாருக்கும் சந்தேகமில்லாமல் சொல்லக் கூடமைப்பட்டுள்ளேன். ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களையும், அவரைச் சார்ந்த கனம் மந்திரிகளையும் குறை கூறுவதையே குறியாகக் கொண்டவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் குறைகூற இடமில்லாமற் போகவில்லை. அதைப்போன்றே, கனம் ராஜாஜி மந்திரி சபை எதைச் சொன்னாலும் அதை அப்படியே ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இதில் எவ்வித குறையும் இருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. நான் இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியிலிருந்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“நாட்டின் தற்போதைய நிலையிலும், மந்திரி சபையின் தற்கால நிலைமையிலும் ஒரு அறிவாளி இதைவிட மேலாக ஒரு பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க முடியாது என்றும் கருதலாம். இது அரசியல் வாதிகள் யாவரும் அறிந்த விஷயம். இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்கு அதிக நலன்கள் இருப்பதாகவே தெரிகிறது. இருந்தாலும், சில விஷயங்களில் கொஞ்சம் சந்தேகமாக இருக்கிறது (சிரிப்பு). என்ன காரணத்தைக் கொண்டுபோ எங்கள் பாகத்தில் மழை தேவைக்கதிகமாகவே பெய்தது. அதன் காரணமாக சம்பா, கார் முதலிய பயிர்களெல்லாம் வளமான விளைவாகவே தோற்றமளித்தது. தோற்றந்தான் அவ்விதமிருந்ததே தவிர உள்நேருழைந்து பார்த்தால் சில அரசியல்வாதிகள் உள்ளம்போல பூச்சிகள் அரித்துப் பதராகவே இருந்தது. (சிரிப்பு). இவ்வகையில் பாடுபடும் பயனின்றி பதர்களைப் பெற்று வாடுகின்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு வரிவஜா செயல்வேண்டியது மதிமிக்க மந்திரிகளின் மாறாக்கடமை. இது இன்றியமையாததும்கூட.

“அன்றியும், இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளின் விவசாய உதவிக்காக இயன்ற அளவு பணம் ஒதுக்கியுள்ளதென்றாலும் அவ்வுதவி விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் காலத்து உதவப்படுவதில்லை. உழுது பயிர் நட்டு உரத்திற்கு மனுப்போட்டால் உரம் கிடைப்பதற்குள் அறுவடை முடிந்தவருகிறது. மனிதனுக்கு பொறுமை இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால், இம்மாதிரி விஷயங்களில் அதிகாரிகள் இவ்வளவு பொறுமையாக இருந்து தீமையை வளர்ப்பது மிக மிகத் தவறு. பெரும்பாலான இடங்

5th March 1954] [Sri T. V. Sannasi]

களில் இதே மாதிரிதான் நடந்து வருகிறது. அவசரக் கடன் மனுக்கள் விஷயத்திலும் இப்படித்தான் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்காக அரசாங்க பட்ஜெட்டில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினாலும்கூட கணக்குப்பிள்ளைகளின் அந்தரங்க பட்ஜெட்டிற்கு விவசாயிகள் பணம் ஒதுக்கினால்தான் அரசாங்க பட்ஜெட்டின் உதவியை விவசாயிகள் பெற முடிகிறது. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வழக்கமென்ற தோரணையில் வழுவி விடவேண்டாம்.

“கருர், குளித்தலை” பஞ்சப்பட்டி ஏரியாவிலுள்ள பெரும் பாகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் திருச்சி ஜில்லா போர்டுக்கும் இப்பாகங்களிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் எவ்வித சம்மந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஜில்லா போர்டுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்மந்தம் நிறைய இருந்து வருகிறது. வரி, வசூல் செய்யும் ஒரே விஷயத்திலும்கூடத்தான் இந்த கிராமங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இருந்து வருகிறது. மந்திரி மார்களுக்குள்ளும் ரயில் போகும் பக்கமாகவும், பஸ் போகும் பக்கமாகவும் நல்ல ரோடுகள் போகும் பக்கமாகவுந்தான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கின்றார்கள். பரிதாபத்திற்குரிய எனது பஞ்சப்பட்டி ஏரியாவுக்கு மந்திரிகளை அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்பது எனது நீண்ட நாள் விருப்பம். ஆனால், வாலிபம் கடந்து வயது முதிர்ந்த தந்தையையொத்த மந்திரிகளை அழைத்துக் கொண்டு வாய் இல்லா ஊர்களுக்குப் போவதென்றால் வரவழைத்த நான் எந்தோளில் தான் தூக்கச் செல்லவேண்டுமென தவிர வேறுவழியுமில்லை. வசதியுமில்லை. இவைகளையெல்லாம் மக்களின் அரசாங்கம் மதித்துக் கவனிக்கவேண்டும். உழைப்பின்றி நகரங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்துவோர் வெகு தீவிரமாகவும் அழகாகவும் அரசியலைப்பற்றி பேசுகிறார்களே தவிர, நல்ல உணவின்றி நாள்தோறும் உழைத்துழைத்து அலுத்துப் போன நாட்டின் முதுகெலும்புகளாகிய அப்பாவி மக்களின் வசதியைப்பற்றி யார் கவலைப்படுகின்றார்கள்? இவர்களை வாக்காளர்களாகச் சேர்த்திருந்தும் கூட அது அவர்களின் வாழ்க்கை நலத்திற்குப் பயன்பட்டு வருகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

“வியாபாரிகளுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசிப்பேசி அலுத்துவிட்டார்கள். இதைப்பற்றி நான் என்ன புதிதாகச் சொல்லப்போகிறேன். சொல்லித்தான் பயன் என்ன? எல்லாம் ஈசுவரார்ப்பணம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஒருக்கால் மாற்ற மிருப்பின் அது மந்திரிகளின் தயை.

“மற்றும் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது என் வெறும் ஆசைமட்டுமல்ல. ஒரு நாட்டின் ஜீவாதாரமான மொழிப் பிரச்சினை. புதிய கல்வித் திட்டத்தால் எதிர்கால அறிஞர்களாய் வரவிருக்கும் இளைஞர்களின் படிப்பு மிகவும் பாழ்பட்டுவிடும். அதன் காரணமாக, அமைதியாயிருந்த நாட்டில் கொந்தளிப்பும் குழப்பமும் வளர்ந்து வருகிறது. மந்திரி சபையில் குழப்பம், மந்திரி கட்சியில் குழப்பம், சட்ட சபையில் குழப்பம், சட்ட சபைக்கு அங்கத்தினர்களை அனுப்பிய மக்களிடையே குழப்பம், மற்றும் வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்துகொள்ளாத பெரும்பாலான மக்களிடையேயும் குழப்பம். பொதுவாக தமிழகமே குழம்பிக்கிடக்கின்றது. இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் நன்கு தெரியும். அறிவாளிகள், மேதைகள், தலைவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களில் சிலரைப் பிடித்து ஆதரித்துப் பேசச் செய்து விடுவதாலோ, அல்லது, அதிகாரத் துணை கொண்டு அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாலோ பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. மக்களுடைய ஒத்துழைப்பிற்கும், நம்பிக்கைக்கும் மாறாகத் திணிக்கப்படுமானால் நாட்டிலுள்ள நல்லுறவும் அமைதியும் நலிந்துவிடும். இந்நிலைமை நாட்டிற்கே பெரும் நஷ்டமாக முடியும்.

“தற்போதைய மந்திரி சபைத் தலைவர் கனம், ராஜாஜி அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே பிறந்த ஓர் தலைசிறந்த தலைவர், அறிவாளியும்கூட. உயர்ந்த பதவிகளை வகித்த அவர் போன்ற ஒருவர் நம் நாட்டில் இருக்கவில்லை.

[Sri T. V. Sannasi] [5th March 1954]

இத்தியாதி பெருமையுடைய அன்னவர் ஆட்சியில்தான் இந்நிலம் காணாத கொடுமை அத்துமீறி நடந்து வருகிறது. இது மிகவும் வருந்தற்குரியதே! ஆதம் ஞான யோகங்களைப்பற்றி நூலில் படித்ததை மட்டும் அயலார்க்குச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அதனை அறநெறி வழியில் சென்று பண்ணப் பயிற்சிக்கவேண்டும். அதன் பயனாக அடையக்கூடும் உயர்நுலமாகிய பரநிலையைக்கூட ஆத்திர அவசரத்தாலோ, அதிகார ஆணையினாலோ அடைந்து விட முடியாது. இதுதான் நியதி. இதனை விட்டுவிட்டுக் கண்மூடித்தனமாக “கல்யாணம் பண்ணியும் சந்தியாசி” என்பது போல, காலம், முயற்சி, கண்ணியம், பொருள் யாவும் இத்திட்டத்திற்காக அர்ப்பணித்து நடை முறையில் கண்ட நற்பயன் என்ன? பூஜ்யந்தான். இதுவா ஓர் மேதையின் சாத்தன?

“இன்னும் இத்திட்டத்தின் தீமையைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமானால் இந்தப் பட்ஜெட் முடிசிற மார்ச்சு 31-ந்தேதி வரை கூடப் பேசிக்கொண்டு போகலாம். ஆகவே, இக்கயமைத்திட்டத்தை மக்களிடையே கட்டாயமாகப் புகுத்தி நிரந்தரமான கஷ்டத்தை உண்டாக்காமலிருக்கும்படி கனம், மந்திரியவர்களை தமிழகத்தின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இத்திட்டமானது இரண்டுங் கெட்டானிலையையில் பல கண் மூடிகளைப் பெருக்குமே தவிர கற்றவர் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க முடியாது. கைரேகை வைக்கக்கூடியவர்களாயிருப்பினும் எதிரிகள் ஜோடித்த பொய்ப் பாண்டி. லுள்ள தொகை இன்னதென்றே தெரியாது என்ற உண்மையைக் கூறி ஓரளவு தப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், கையெழுத்துமட்டும் போடத் தெரிந்த முட்டாள்கள் எந்த அளவு உண்மையை எடுத்துக் கூறினாலும் எவ்வாறு தப்பிக்கமுடியும்? இந்நிலைமையை வளர்க்கும் இத்திட்டமானது ஏழை மக்களை பல வகையிலும் பாதிக்கும். இந்த உண்மையை நன்கு அறிந்திருக்கும் மந்திரி அவர்களுக்கு மீண்டும் அறிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“On a point of order, Sir. The hon. Member's speech gave rise to considerable applause and laughter. For the benefit of the non-Tamil knowing Members of this House I would like to have a small account in English of what the hon. Member spoke in Tamil.”

MR. SPEAKER :—“That is not a point of order. Let the hon. Member learn Tamil and go through the proceedings. Then he will himself understand what the hon. Member spoke about.”

12-20
p.m.

* **SRI T. S. ARDHANARI :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த மூன்று நாட்களாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்த வரவு செலவுக் கணக்கைக் கொடுக்கும் போது நிதி மந்திரி அவர்கள் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டு உள்ளார்கள். இதைப்பற்றி மட்டும் சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட்டை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கும் போது கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு சில நிவாரணம் அளிக்கப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நிவாரணம் அளித்துக் கொண்டும் வருகிறார்கள். இதனால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிசாரம் கிடைக்காது. அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புள்ள மார்க்கெட் இல்லாவிட்டால் அவர்களால் முன்னேற முடியாது என்பதையும் தங்களுடைய அபிப்பிராயமாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஜவுளி மில்களில் தான் கைத்தறி நெசவு தொழில் நசித்து விட்டது என்ற தவறான கருத்தை உண்டாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முதலில் பாதுகாப்புள்ள மார்க்கெட் இல்லாவிட்டால் கைத்தறித் தொழில் நெருக்கடி தீராதா என்கிறார்கள். இரண்டாவதாக மில் துணிக்கு வரி போடுவதன் மூலம் கைத்தறியைக் காப்பாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகப் பாவனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மில் ஜவுளிக்கு வரி போடுவதால் மத்திய

5th March 1954] [Sri T. S. Ardhanari]

தரவர்க்கம் பாதிக்கப்படும் என்று கனம் கே. டி. ராஜு சொன்னதை, சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது எதிர்த்து, கைத்தறித் தொழிலாளர்களை தாங்கள் தான் காப்பாற்றுவது போன்ற பாவனையில் பேசினார். கைத்தறிக்கு இப்பொழுது ஆர்ப்பாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு இந்தச் சர்க்கார்தான் காரணம் என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் வீதி வீதியாகத் திரியும் நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இந்தச் சர்க்கார் தான். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாட்சி இந்த நாட்டில் காலடி வைத்தவுடன் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நாசம் அடைய ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு இந்தச் சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் அவர்கள் பூரணமாக நாசமடைந்தார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு வந்ததும் கண்ட்ரோல் எடுத்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் நூலின் விலை குறைவாக இருந்தது. துணியின் விலை அதிகமாக இருந்தது. அதனால் அப்பொழுது கைத்தறி நெசவு தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியாகக் கூலி கிடைத்தது. கண்ட்ரோல் எடுத்தவுடன் நூலின் விலை அதிகரித்தது, துணி விலை குறைந்தது. துணி விலை குறைந்ததால் பொது மக்கள் ஓரளவு நன்மை அடைந்தார்கள். நூல் விலை அதிகரித்ததனால் மில் முதலாளிகள் கொள்ளை வர்ப்பும் அடித்தார்கள். ஆனால் நெசவாளர்களுடைய கூலி மிகவும் குறைந்தது. ஒரு பீஸ் நெய்ய் 12 ரூபாய் கூலி வாங்கி வந்தவர்கள் கண்ட்ரோல் எடுத்த பின் 4 ரூபாய் கூலி வாங்குகிறார்கள். அதனால் கூலியில் எட்டு ரூபாய் குறைந்தது. இந்த எட்டு ரூபாயும் நூல் விலை மேல் உயர்ந்துவிட்டது. அதனால் மில் முதலாளிகள் கொள்ளையடிப்பதற்கு வசதி ஏற்பட்டது. இதன் காரணம் கண்ட்ரோல் எடுக்கப்பட்டது தான் என்று சொல்ல முடியும். இந்தக் கண்ட்ரோல் எடுத்தவுடன் மில் முதலாளிகள் மூன்றே மாதத்தில் நூறு கோடி ரூபாய் கொள்ளை அடித்தார்கள் என்பதை மத்திய சர்க்கார் மந்திரியே சொல்லி இருப்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த நூறு கோடி ரூபாயும் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய கூலியிலிருந்து அடித்த கொள்ளைதான் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அன்று கைத்தறி ஜவுளிக்கு ஏற்றுமதி வரி போடப்பட்டது. இன்று மில் துணி விலையில் ஒரு ரூபாய்க்கு 1½ அணா வரி போடுவதாகச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அன்று மத்திய அரசாங்கத்தில் நமது ராஜாஜி கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தபோது கைத்தறி ஜவுளி ஏற்றுமதிக்கு சதுர சென்டிமீட்டிற்கு 4 அணா வரி விதித்தார்கள். அதனால் கைத்தறி ஜவுளி இந்நாட்டில் தேங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த இரண்டின் மத்தியில் சிக்கி கைத்தறி நெசவாளர்கள் இந்த நிலைமைக்குப் போனார்களே யொழிய வேறு எதனாலும் இருக்க முடியாது என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

“இரண்டாவதாக நிவாரணம் அளிப்பதன் மூலம் இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. அவர்களுக்கு நிரந்தரமான மார்கெட் தேவையாக இருக்கிறது என்பதையும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல அங்கத்தினர்களும் அதையே தான் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி இல்லை. விவசாயச் சீர்திருத்தம் செய்யாவிட்டால் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமை உயரும் என்பதற்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லை. ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்க்க இந்தச் சர்க்கார் மனம் வைத்தால் நிவாரணம் அளிக்க முடியும். இந்தப் பிரச்னையை நம்மால் தீர்க்கமுடியும். இன்றைக்கு சர்க்காருக்குத் தேவையான சகல துணிகளையும் கைத்தறித் துணிகளாகவே எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதாவது ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், போலீஸ், இன்ஜன் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கு எவ்வளவு துணி வேண்டுமோ அவ்வளவு துணிகளையும் கைத்தறித் துணிகளாகவே வாங்கி உபயோகப்படுத்தினால் நிச்சயமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முடியும். அவர்களுக்குக் கூலியும் வருஷம் பூராவும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய முடியும்.

“அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மில் துணி மட்டும் கைத்தறித் துணிகளுக்குப் போட்டியாக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால்

[Sri T. S. Ardhanari] [5th March 1954]

சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் பார்த்தால் அந்நிய நாட்டு ஜவுளிகள் எகப்பட்டு இருக்கிறது. அவைகள் இங்கு வருவதை தடை செய்யவேண்டும். இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. இப்பொழுது அந்நிய நாட்டு துணிகளுக்கு அதிகப்படியாக வரி போடுவதாகவே தெரியவில்லை. அன்றைக்கு பணம் உள்ளவர்கள் அந்நிய நாட்டுத் துணியைத் தான் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். இந்தத் துணி வரவிட்டால் நிச்சயமாக பணம் உள்ளவர்கள் இந்தக் கைத்தறித் துணியைத் தான் வாங்குவார்கள். அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யாததால் தான் இந்த நாட்டு கைத்தறி நெசவு தொழில் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த மாதிரியான துணிகளை நாமே உற்பத்தி செய்து ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். நல்ல ரக பட்டு துணிகளையும் நாம் உற்பத்தி செய்யலாம். ஆகவே இதில் ஒரு உறுதியான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“மூன்றாவதாக கூட்டுறவு சங்கங்களில் கைத்தறிக்காரர்களைச் சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. இந்த கூட்டுறவு முறையானது ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இன்றைக்கு இந்த நிர்வாகம் பெரிய மோசடி நிறைந்ததாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. கூட்டுறவு சங்கத்திற்குத் தலைவர்களாக வருபவர்களும் அதிகாரிகளும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு வேண்டியவர்களுக்கு ஒன்றும் வேண்டப்படாதவர்களுக்கு ஒன்றுமாகப் பித்தலாட்டம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மக்களின் வெறுப்பு ஏற்படக்கூடிய முறையில் கூட்டுறவு முறையானது போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதை உடனே நிறுத்தவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை டிபுடி ரிஜிஸ்தராரும் மாகாண ரிஜிஸ்தராரும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்கு நடந்து வரும் மோசடியை நிறுத்த வேண்டும். அங்கு நடக்கும் மோசடிகளைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு உத்தியோகப் பற்றற்ற கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்யச் சொன்னால் கூடத் தேவலை. இந்தச் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவர்கள் வருஷம் பூராவும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதிலுள்ள குறைகளைத் தீர்க்க முடியும். இப்பொழுது அது எந்த அளவில் நடந்து வருகிறது என்றால் 12 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டால் அதில், 5 அல்லது 6 ஆயிரம் ரூபாய் வேறு வழியில் போய் விடுகிறது. பாக்கி இருக்கும் பணம்தான் உபயோகப்படுகிறது. இவ்வளவு மோசமான தன்மை நிர்வாக அமைப்பில் இருப்பதால் ஜனப்பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு சபிட்டியை அமைத்து அவைகளை விசாரிக்கவேண்டும். அவ்விதம் விசாரிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்தால் தான் இந்த மோசமான நிலைமையை ஓரளவிற்குப் போக்க முடியும். இல்லையென்றால் முடியாது.

“கடைசியாக இப்பொழுது ரூ. 500-க்கு மேல் கந்தாயம் கட்டுகிறவர்களுக்கு வரிக்கு மேல் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். அதேசமயத்தில் அதில் ஒரு ஆபத்து இருக்கிறது என்பதை மையச்சம் கவனமாக மந்திரிகள் சிந்திக்க வேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“உங்களுக்கு நேரமாகிவிட்டது. உட்கார்ந்துகொள்ளுங்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஆபத்தில் நிறுத்திவிட்டீர்களே !”

12-30
p.m.

*** SRI ANTONY PETER :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். முற்றிலும் குறைபாடு அற்றது என்பதற்காக அல்ல. குறைபாடு சிறந்த அம்சங்களை நிறைந்திருக்கின்றன என்பதற்காக அல்ல. வரவேற்கத் தக்க அம்சங்கள் பல, அதில் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதற்காக.

5th March 1954]

[Sri Antony Peter]

“குறை கூறுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு சாத்தியமான சில கோரிக்கைகளோடு அசாத்தியமான பலவற்றையும் சேர்த்து சர்க்கார் அவைகள் எல்லாவற்றையும் சாதிக்கவில்லை என்று விவாதிக்கும் அரசியல் அன்பர்களுக்கு இத்திட்டம் திருப்தியளிக்காவிட்டாலும், பாரபட்சமற்ற கண்கொண்டு பார்ப்பவர்கள் இதனைப் பாராட்டமலிருக்க முடியாது. இதுவரை இச்சபை முன் கொண்டுவரப்பட்ட எந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் விட இது அதிக நம்பிக்கை யூட்டும் திட்டமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. குறிப்பாக வரி விதிப்பில் கையாளப்பட்டிருக்கும் முறை வரவேற்கத் தக்கது.

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எங்கள் கோரிக்கைக்கிணங்கி இறைச்சி, மீன், முட்டை, காய்கறி கனிவர்க்கம் முதலிய அவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்களித்திருப்பதற்காக சர்க்காருக்கு நான் நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

“மக்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டு சர்க்கார் ஐந்து வருஷத் திட்டம் போன்ற எத்தனையோ அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஏராளமான ரூபாய் செலவிறுகின்றார்கள். ஆனால் மணப்பாறை போன்ற மழையை நம்பி உயிர் வாழும் மானம் பார்த்த சீமையிலுள்ள மக்களுக்கு, உழவுத் தொழிலைத் தவிர உற்ற தொழில் வேறு இல்லாத மக்களுக்கு இத்திட்டங்களினால் ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை யென்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

“தற்போதுள்ள முறைப்படி தாலுக்கா வாரியாக ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கும் தொகைகள் ஒதுக்கிவைக்கப்படுகிறது. பின் தங்கிய பிரதேசங்களைக் கொண்ட தாலுக்காக்களுக்குப் பிரத்தியேகச் செலுகைகள் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இதின் பேராகக் கொண்டு பிற்போக்கு நிலையைத் தீர்மானிக்கும் பிசகும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

“உதாரணமாக எங்கள் குளித்தலை தாலுக்கா பேரைக் கேட்ட உடனேயே அது வற்றுத் தாவேரி பாயும் வளமான பிரதேசம் என்று தான் அமைச்சர்கள் முதல் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை நினைக்கின்றார்களே தவிர, இந்த தாலுக்காவின் மிகப் பெரும்பகுதியாகிய பஞ்சப்பட்டி, வையம்பட்டி, மணப்பாறை, முருங்காபுரி போன்றவைகள் மானம்பார்த்த பிரதேசம் என்பதை மனதிற்கொள்ளவில்லை.

“இதன் காரணமாக புயல் நிவாரணத்திற்குப் போதிய உதவி கிடைக்கவில்லை. வரிவஜா கோரிக்கை வற்புறுத்தப்பட்டபோது ஏக்கருக்கு எட்டு படி தானியம்சூட விளையாத நிலங்களுக்கு எல்லாம் ஏக்கேசமாக 8 அணுவரி விதிப்பை ஏட்டிலே தீட்டி, புள்ளி விவரம் கொடுத்த புருஷோத்தமர்களின் புனைய கைங்கர்யத்தின் பயனாக எங்கள் கோரிக்கைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

“இப்படி நடைமுறைக்கு ஏற்காத கணக்குகளை நம்பி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் முறை மாறவேண்டும். எனவே எனது தொகுதி போன்ற காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் கஷ்டங்கள் நீங்க வேண்டுமானால் இனியாகிலும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது பிர்க்காவாரியாகவும், பிரதேசவாரியாகவும் பிரித்து அந்தந்த பிரதேசங்களிலுள்ள பிரதிநிதிகளின் ஆலோசனையையும் ஏற்று நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

“குறைந்த செலவில் சிறந்த பலன் அளிக்கும் பல நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நாட்டில் எங்கு நிறைவேற்றப்பட்டாலும் பொதுவான நன்மை பயக்குமென்றாலும்கூட அந்தந்த பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வசதி அளிக்கவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கவும், பொதுவாகப் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்குப் போதிய வகை செய்யக் கூடிய ஒரு சில சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையாவது அதிகச்செலவானாலும் ஆங்காங்கே அவசியம் ஏற்று நடத்தவேண்டும். இந்த முறையில் எனது தொகுதியில் வையம்பட்டி பிர்க்காவில் இயற்கை வகையிலோடு கூடிய கடலூர் கணவாயிலும் கண்ணுத்துக் கணவாயிலும் சிறிய நீர்த்தேக்கங்களாவது அமைக்க ஆராய்ச்சி செய்யுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri Antony Peter]

[5th March 1954]

“மேலும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கு இயலாதிருந்த காரணத்தால் பல வருடங்களாக ஒருவித பலனும் அடையாமல் பாழடைந்த குளம் குட்டைகளுடன் பாசன வசதியின்றி பஞ்சத்தால் பரிதவித்துக்கொண்டிருந்த மாணுவாரிப் பிரதேசமாகிய மருங்காபுரி ஐமீன் மக்களிடம் சட்டமன்ற நடவடிக்கையின் காரணமாக தேங்கிக் கிடந்த மூன்று வருட விரியை தீவிரமாகத் தொடர்ந்து வசூலிக்கும் துர்பாக்கிய சந்தர்ப்பம் தவிர்க்க முடியாததாக ஏற்பட்டது. இனியாகிலும் இவ்வித அவல நிலைக்குள்ளான மக்கள் ஆறுதல் அடையவேண்டுமானால் இப்பிரதேசத்திலுள்ள குளங்களை மராமத்து செய்யவும் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டவும் ஏற்பாடு செய்வதோடு அல்லாமல் இப்பிரதேசத்தில் மேற்குக் கோடியிலுள்ள பாலாற்றில் ஓர் அணை கட்டி அதன் மூலம் பல குளங்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய ஏற்கனவே மருங்காபுரி ஐமீனில் ஆராய்ச்சி செய்து சாத்தியமெனக் கருதப்பட்டு வரும் திட்டத்தை அமூல் நடத்த தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எனவே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 94 லட்சம் ரூபாயில் ஒதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் எனது தொகுதிக்கு ஒரு பகுதி ஒதுக்கிவைப்பது அவசியமும், நியாயமும் ஆகும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். மேலும் மராமத்து செய்யப்படாமல் மண்ணடிபட்டு பாசனத்திற்கு ஒரு சிறிதேனும் உபயோகமின்றிக்கிடக்கும் குளங்கள் பல இருக்கின்றன. இவைகளை திரும்பவும் பாசனத்திற்குப் பயன்படுமாறு செய்ய மராமத்து இலாக்கா போடு, விவசாய இலாக்காவும் ஒத்துழைத்து மண் தோண்டும் இயந்திரங்கள் முதலியன கொடுத்துதவி கூடியசீக்கிரம் இக்குறையை அகற்ற முன்வருவதோடு இனியும் இவ்வித சீர்கேடு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு குளத்திற்கும் சேர் போக்கியும், மணற்போக்கியும் அமைக்கவேண்டியது அவசியம்.

“வைத்திய உதவியை எடுத்துக்கொண்டால் போக்குவரத்து வசதியில்லாத இப்பிரதேசத்திலே சமார் பதினேந்து மைல் சுற்றளவுக்கும் ஆதியில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின்போது ஏற்பட்ட மணற்பாரையிலுள்ள மாவட்ட மன்ற மருத்துவச்சாலை ஒன்று தவிர வேறு மார்க்கமே கிடையாது. அங்கும்போதிய மருந்துகளும் இல்லை. வசதியான பிரசவ விடுதியும் இல்லை. இக்குறை நீக்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம். ஆகவே ஐந்து மைலுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரியையாவது அமைக்கவேண்டுமென்ற முறையில் வையப்பட்ட, வளநாடு, துவரங்குறிச்சி, முதலிய இடங்களில் சர்க்கார் மருத்துவ விடுதிகள் அமைக்க முன்வரவேண்டும்.

“இதுவரை எனது தொகுதியில் விவசாயத்திற்கென மின்சாரக் கம்பிகள் ஒரு அங்குலம்கூட நீட்டப்படவில்லை. எனது பகுதி தென் மதராஸ் வினியோகக் கம்பெனியின் எல்லைக்குள்பட்டதாகும். எத்தனையோ முறை மண்ப்பாரையிலிருந்து வையப்பாடி வரை மின்சார வசதியை விவசாயத்திற்காக விஸ்தரித்துக்கொடுக்க விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் குறிப்பிட்ட குறைந்த பட்ச கட்டணத்தை முன் கூட்டியே செலுத்த ஒப்புக் கொண்டும், ‘கட்டணமன்னியிற் கடனைப் பணம் கொடுத்து உதவின லன்றி கவனிக்கப்படமாட்டாது,’ என்ற பதில்தான் இறுதியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கும் நோக்கத்தோடு மின்சார வினியோக லைசென்ஸ்தார்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவ பத்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இத்தொகையிலிருந்து போதிய கடன் கொடுத்து உதவி எங்கள் நெடுநாள் கோரிக்கை ஒன்றையாவது நிறைவேற்றிவைக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் குறைகள் நீங்கச் சம்பள உயர்வோடு சாத்தியமான சலுகைகளும் அளிக்கவேண்டும். குறைந்த பட்சம் நில மானியமாவது அவர்களுக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“இறுதியாக இந்த ராஜ்யத்தில் வாழும் இந்திய ஈருஸ்துவ சமூகத்தினரின் குறைகள் பலவற்றுள் முக்கியமான ஒன்றைமட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்.

6th March 1954]

[Sri Antony Peter]

பிடிவிரும்புகிறேன். பொருளையுடன் வறுமையில் உழலும் தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்துவ மக்களுக்கும், வன்னியகுல சூத்திரியர், முத்திரியர், கள்ளர், மறவர், கம்மாளர் போன்ற பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த கிருஸ்துவர்களுக்கும் ஏனைய ஹிந்து சமூகத்தினருக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்துவர்களுக்கு சில நிபந்தனைகளின் பேரில் ஓரளவு சலுகைகள் கிடைக்கின்றன. பின்தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த கிருஸ்துவர்களுக்கு எந்தச் சலுகையும் கிடையாது. இது நெடுநாட்களாக இருந்து வந்த குறைபாடு என்றாலும், மதபேதமற்ற சுதந்திர இந்தியாவில் அரசியல் சட்டம் அமலுக்கு வந்தபிறகாவது இக்குறை அகற்றப்படுமென்று எதிர்பார்த்திருந்த இந்திய கிருஸ்துவ சமூகம் இன்று ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. பல பிரிவைச் சேர்ந்த இந்திய கிருஸ்துவர் அனைவரையும் ஒரு சமூகம் என மதத்தின் பெயரால் பிரித்து மொத்தத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்த சமூகம் எனக் கருதுவது முறையல்ல. எளிய நிலையிலுள்ள சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த ஒரு புதிய மதத்தைத் தழுவினாலும் அவர்களுடைய வறுமை அடியோடு அகன்று விடுவதில்லை. இனம் வேறு, மதம் வேறு. மதத்தின் பெயரால் இவ்வித சலுகைகளுக்காக இதைத் தவிர்த்து பாடுபாடு செய்வது தவறு. இன்னும் விளக்கக்கூறினால் விரிவாகமுடியும். அவகாசம் அதிகமில்லாத காரணத்தால் ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக் கூறி முடித்துவிடுகின்றேன். இது சம்பந்தமாக இந்திய கிருஸ்துவர்களுக்கும், சம சலுகைகள் வழங்குவதற்கு இந்திய அரசியல் அமைப்புத் தடைசெய்யவில்லையென்பதை இந்திய ஜனாதிபதி அவர்களும், நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு அவர்களும் ஏற்கனவே தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“எனவே நான் ஒரு கிருஸ்துவன் என்ற முறையில் மட்டுமல்ல; பொறுப்பு வாய்ந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் மட்டுமல்ல; கடமையையுணர்ந்த ஒரு அரசியல்வாதி என்ற முறையில் அரசாங்கம்கூடிய சீக்கிரம் இக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—“Mr. Speaker, Sir, 12-40 p.m.
year after year we meet here and bring to the notice of the Government the wants of the various constituencies apart from speaking on the policies of the Government. But so far nothing has been achieved. Nothing has been done even in regard to specific complaints made to the Government. We have not even received replies in regard to the various representations that we made to the Government. It is obligatory on our part to bring to the notice of the Government the grievances by means of the various methods provided under the Assembly Rules. I think it is also obligatory on the part of the Government at least to give a negative reply in time so that we might be satisfied with what we were able to do and what we were not able to do.

“Coming to the Budget proper, I must congratulate the Government on their having provided nearly 8 crores of rupees under the head ‘Education’. I think that is the only item that I can appreciate in the whole Budget. But I have to bring to the notice of Government the miserable plight of elementary school teachers. Their scales of pay are very miserable. Apart from this miserable scale of pay they are allowed, the other drawback seems to be that once a candidate enters service as an elementary school teacher, he is doomed to retire only as an elementary school teacher. No doubt some facilities have been granted to them to qualify themselves privately and become Secondary Grade teachers and

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [5th March 1954]

for Secondary Grade teachers to become L.T. Grade teachers. But many are not able to take advantage of these facilities and become Secondary Grade and L.T. teachers. If the Government are unable to provide them with higher scales of pay, at least, Government can provide them better facilities to qualify themselves to become Secondary Grade and L.T. teachers. A good lot of elementary school teachers will be satisfied if this is done by the Government.

“ Coming to my constituency, I have been speaking very often about the plight of the hill-tribes living in the Elagiri hills. I had a talk about this with the Director of Harijan Welfare also. These hills are about 3,000 feet above the sea level. There are vast areas of arable land in the 12 villages of that hill. There is absolutely no communication between these 12 villages and the outside world. Only occasionally, a few people from these hills come down and go up the hills. There are, as I said, very good and fertile lands. The people on the hills are not able to market their produce at reasonable prices because of the difficulty of transporting their goods to the plains. Apart from their paying taxes to the Government, there seems to be no connection between the people living in those areas and the Government. There are no facilities for communication even among the 12 villages in that area. There are no roads connecting those villages. They have no medical facility. This Government have not provided any amenity for these villages. The population of these villages is about 4,000. Some Anglo-Indian settlers and missionaries tried to do something for these people by settling there. Because of want of transport facilities and proper communication, even they could not do anything for those people. This was brought to the notice of the Government long long ago, by those settlers. There was a proposal to put up a road to the hills by the Forest Department. The proposal was given up during the war time on the ground that the laying up of a road would cost a good lot of money. Now that we are in normal days, Government must think about these villages.

“ Coming to the new taxation measures, the surcharge now proposed to be imposed on land revenue is not so objectionable as it was before. I think even the people who might be affected by the tax would not protest much against it. I welcome the imposition of an Agricultural Income-tax on plantations. But the amount expected to be realised by this taxation is very small and I doubt very much whether it would cover even the cost of collecting the tax.

“ With regard to the revision of the Court Fees Act, I would request the Government not to make this a source of getting more revenue for the Government, but to put it on a more realistic basis. By doing so, if the Government got something more, it does not matter much. But Government should not make a revision with a view to get more revenue for the Government.

5th March 1954] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

“Coming to sales tax, there has been a lot of agitation for making it a single point tax. In spite of this, nothing has been done in that direction. But a beginning has been made to attend to very negligible items. We have been agitating for the exemption of sale tax on food stuffs. That I think has not been considered by Government or was considered, but given up. The exemption of sales tax on perishables is a welcome thing. As the hon. Member Sri Vinayakam stated, I would request the Government to exempt flowers also from sales tax.

“Coming to agriculture, no doubt a very good picture of the agricultural conditions has been painted by the Hon. the Finance Minister in his Budget speech. In spite of the good rains in certain parts of the country, production has not increased. As the hon. Member Sri Sannasi put it, though the crops appeared good, the yield was bad. In areas where the yields were poor due to the attack of the crops by pests and diseases, Government must grant remission to agriculturists. Because of the Moratorium Act passed during the last session of the Assembly, agriculturists are not able to command credit facilities. Government have not provided alternative credit facilities for these agriculturists. Therefore, I would request Government to extend the activities of the Co-operative Department to the whole of the agricultural population to see that they are provided with adequate and cheap credit facilities during the seasons so as to aid them to undertake agricultural operations instead of making them depend on the village Sowcars, who, during the agricultural seasons, demand usurious rates of interest and also securities nearly double or treble the sum advanced. Unless the Co-operative Department comes to the aid of these villagers, they will be put to a lot of trouble.

“With regard to corruption in the services, the hon. Member Sri Aranganathan brought to the notice of the Government that even this Government has shown some concession to a person who was dismissed from service. If it had stopped with that one case, it would have been much better. But I would like to bring to the notice of the Government that action was taken against two Tahsildars in North Arcot district. Of the two one was found guilty by the Tribunal and dismissed absolutely from service. He has been restored in service by this Government with back pay also, I am told. The other Tahsildar was not found guilty to that extent. He was found guilty of some misbehaviour and he was asked to be retired compulsorily. That Tahsildar was not restored in service in spite of his representations. I do not think, I will be wrong in saying that the first man was restored because he belonged to the privileged community. Though he was absolutely found to be guilty, he was restored. The second man, perhaps because he belonged to a cursed community, was not restored in service. There could have been no difficulty in restoring the second also in service. Because the first was restored and the request of the second was rejected, we have necessarily come to

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [5th March 1954]

the conclusion that the restoration was due to the fact that the former belonged to the favoured community and the latter belonged to the cursed community."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" He should go into the facts of the case before making these statements."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" I had something to do with these two cases. I am posted with full facts of these cases better than anybody on the other side. The Hon. the Chief Minister is going about the country saying that one should not talk in terms of communities and one should not think in terms of communities. Quite right. But I would request the Hon. the Chief Minister to do likewise when the time for action comes. But when the time for action comes he seems never to forget his community. Therefore, I submit there is a lot of misgivings among the communities which are not favoured. I think the Hon. the Chief Minister would hereafter at least make it a point to set an example before preaching. One word with regard to Andhra border, Sir."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

12-50 p.m. * SRI W. J. FERNANDEZ :—" Mr. Speaker, Sir, I rise to congratulate the Hon. the Finance Minister on his able presentation of the Budget which except for the new taxes proposed seems to have been generally well received by all sections of the House.

" It is regrettable that the Hon. the Finance Minister should have deemed it fit to resort to fresh taxes in order to bridge an artificial gap between income and expenditure, as taxes are never popular, the more so when the burden of taxation has reached the saturation point. No welfare State without additional taxes is a slogan that has no meaning for the masses whose main concern is how to live. The additional taxes now sought to be imposed are bound to make the Government unpopular especially as there is a feeling that the plight of the handloom weavers is being exploited to augment the State's revenues. As one who is interested in having a stable Government for this State and as one who is convinced that it is only the Congress Party with its unique organization that can provide that stability, I deprecate any measures that are likely to jeopardize the chances of the party coming out successful with a comfortable majority when the day of reckoning comes round three years hence and the Congress Party has to face the electorate. I therefore appeal to the Hon. the Finance Minister to give up the new taxes proposed.

" Speaking the other day on the Governor's Address, I dwelt at length on the problem facing the handloom industry in view of its importance and endeavoured to indicate a permanent solution for the problem. Government, however, seem to think that a rebate on the sale price of handloom cloth coupled with an additional tax on sales of mill cloth would remedy the ill. This cannot

5th March 1954] [Sri W. J. Fernandez]

provide a permanent solution; it can at best be a mere palliative affording temporary relief. The Hon. the Finance Minister himself is not very hopeful of any substantial relief accruing to the handloom weavers in spite of the additional protection proposed to be given both by the State and the Union Governments to the handloom weaving industry. He evidently feels that stocks of handloom cloth may again begin to accumulate in the Weavers' Co-operative Societies and that it will become necessary to spend large sums out of the cess fund in selling handloom cloth below cost price as was done last year involving huge losses to the societies. Government may also be compelled to start gruel centres for the relief of handloom weavers who are not members of the co-operative societies. The existence of Indian weaving mills is essential for keeping the price of cotton cloth at the lowest possible level in order to safeguard the interest of the consumers including handloom weavers who generally purchase cheap mill made cloth. The weaving mills cannot be forced to close down to enable handlooms to become monopolists with the risk of the quality of handloom cloth being further lowered. Much can be done to avoid any crisis in the handloom industry, if, in addition to the protection now proposed to be afforded, efforts are made to reduce the cost of handloom fabrics. Reduction in the price of handloom cloth calls for reduction in the cost of raw materials and increase in the output of looms in a given time in order to reduce the costs of weaving, without at the same time cutting down the present low wages of the weavers. Both these important problems facing the industry are not insurmountable. In fact, the President of the State Handloom Weavers' Co-operative Society, Madras, has stated that if the handloom weaving industry is properly organized on its production aspect, the handlooms can produce mill varieties of cotton cloth even cheaper than power looms. The crux of the problem facing the handloom industry does not appear to have been made clear to the public. The handloom weaving industry in the State is largely engaged in the manufacture of coloured cloth of which nearly 70 per cent do not have to face any competition from the Indian weaving mills. Why then do the weavers engaged in such manufacture remain unemployed for a greater part of the year? It is because the demand for such fabrics is seasonal and limited. What then are the kinds of cloth to which these weavers should turn their attention during the slack seasons? The answer is that they should attend to the manufacture of competing mill varieties of cloth for which there is a regular demand. In his speech the other day on the Motion of Thanks to the Governor for his Address, Sri C. Rajam Ramaswamy commended to Government the adoption of the methods followed by the Cauvery Spinning Mills, Pudukkottai, which not only supply yarn direct to the weavers but take from them the cloth woven by them and arrange for their marketing. This is precisely what I was driving at when I referred to the linking of the spinning mills with the handloom weaving organizations. The Government should spend a greater part of the cess funds in aiding such of the existing spinning mills in the State as are willing to decentralize production and work as Co-operative

[Sri W. J. Fernandez]

[5th March 1954]

Spinning Mills in close proximity to large handloom weaving areas and supply yarn and ready-made sized warps at cost price to the weavers so as to increase the efficiency of the handlooms and at the same time reduce the cost of production. This help alone will not suffice to equalize the prices of handloom cloth and mill cloth. The Government Textile Institute should be worked on commercial lines. It should demonstrate that it is possible to produce competing varieties of mill cloth cheaper on the handlooms. The technical improvements evolved in the Institute should be carried by the Textile Inspector to the very doors of the weavers in the villages and also to the weavers' primary production societies and help rendered to adopt the improved processes appliances and latest cloth designs with the object of reducing the price of handloom cloth. This step alone will facilitate the marketing of the products of the cottage weavers without imposing further taxes on the consumers. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER :—"To-day being Friday, we will adjourn for lunch at 1 p.m. I have received a large number of names of hon. Members who want to participate in the discussion on the Budget proposals. As it is not possible to allow them to do so within the time allowed till 5 o'clock, I wish to tell hon. Members that the House will have a night sitting to-day from 9 p.m. to 12 midnight. The House will now rise and meet again at 3 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற வரவு செலவுத் திட்டம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை அனுசரித்து போடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மக்களுடைய நலனைக் கருதி இந்தத் திட்டம் தீட்டப்படாமல் இருப்பதால், மக்களின் நலனுக்கு உழைப்பதற்காக வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் இதை வரவேற்க முடியாது. இதை புத்திசாலித்தனமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் என்றும் கூறமுடியாது. மக்களின் மீது வரியை மேலும் மேலும் சுமத்திக்கொண்டேயிருக்கிறார்களே யொழிய, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை எந்த வகையிலும் உயர்த்துவதற்கு - நிதி மந்திரி அவர்கள் எந்தவிதமான திட்டத்தையும் காட்டவில்லை. வரிமேல் வரி போட்டு மக்களை கசக்கிப்பிழிகிறார்கள்.

‘வேலொடு நின்ற னீடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ற னிரவு,’ என்பதாக

“கையில் வேலை எந்திக்கொண்டு பாதையில் போவோர் வருவோரைப் பார்த்து, பொருளை வைத்துவிட்டுப் போ என்று சொல்லி கள்ளன் பிடுங்கு குவதைப்போன்றது கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்யும் அரசாங்கம் குடிமக்களிடத்தில் அளவுக்கு மீறிய வரிகேட்டு வாங்குதலுக்கு ஒப்பாகும்” என்று வள்ளுவர் குறளில் விளக்கியுள்ளார்கள்.

“ஓவ்வொரு ஆண்டும் மக்களிடத்திலிருந்து எவ்வளவு பணம் வாங்குகிறார்களோ, அந்த வரிப்பணத்தை மக்களுடைய நலனுக்காகச் செலவு செய்கின்றார்களா என்றால் கிடையாது. இந்த ஆட்சியை நான் எதற்காக கொடுங்கோல் ஆட்சி என்று சொல்லுகிறேனென்றால், மக்களிடத்தில் வாங்குகின்ற வரிப் பணத்தைக்கொண்டே அதைக் கொடுக்கும் மக்களையே தடியடிப்பிரயோகம் துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தார்கள். முக்களை சிறையில் தள்ளுவதற்காகவும் உபயோகிக்கப்படுகிறதேயல்லாமல், மக்களுடைய

5th March 1954]

[Sri A. Govindaswamy Nayagar]

நலனுக்காகச் செலவிடப்படுவதில்லை. மக்களுடைய வரிப்பணம் பலவிதத்தில் பாழாக்கப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் இதை கொடுங்கோலாட்சி சொல்லுகின்றேன்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு தனி நபருக்கு-அதாவது கவர்னருக்கு—சம்பளமாவும், அலுவன்ஸ் ஆகவும் 9.93 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். பட்ஜெட் மெமோராண்டத்தில் 65-வது பக்கத்தில் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது, கணக்கும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அந்தக் கணக்கைத் திருப்பிப் படித்துப் பாருங்கள். சம்பளம் எவ்வளவு அலுவன்ஸ் எவ்வளவு என்பது தெரியும்.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“பட்ஜெட் மெமோராண்டத்தில் 65-ம் பக்கத்திலிருக்கிறது. நீங்களை கவர்னர் சம்பளத்தையும் அலுவன்ஸ்யையும் கூட்டிப்பார்த்தால் 9.93 ஆயிரம் வரும்.

“மழை பெய்து விட்டது, அதனால் விவசாயிகளின் குறைகள் தீர்ந்து விட்டது என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அந்த எண்ணத்திலேதான் விவசாயிகளின்மீது வரி விதித்திருக்கிறார்கள். யார் மீது எப்பொழுது வரி விதிக்கவேண்டுமென்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் உணரவில்லை யென்றுதான் நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆறு ஆண்டுகளாக மழை இல்லாதிருந்து மழை பெய்த இந்த ஆண்டில் பயிர்களுக்குப் பூச்சித் தொந்தரவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையில் பணமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“இதே முறையில் வியாபாரிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரிகட்ட முடியாத நிலையில் அவர்கள் பல கிளர்ச்சிகளைச் செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள். மகாநாகூடி, ஒரு முனையில் விற்பனை வரி வசூலிக்கப் படவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நிதி மந்திரி அவர்கள் யாரிடத்திலிருந்து வரி வசூலிக்கவேண்டுமென்பதை மறந்து விட்டு இன்றையதினம் வியாபாரிகளிடத்திலும், பல தொல்லைகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளிடத்திலிருந்தும் வரி வசூலிக்கின்றார்கள். இம்மாதிரி நெருக்கடியான காலங்களிலெல்லாம் தொழிலதிபர்களிடமிருந்து தான் வரி வசூலிக்க முன்வரவேண்டும். ஆனால், துர்ப்பாக்கியவசமாக தென்னாட்டிலே தெரிநிலைகளெல்லாம் வளர்ச்சியடையாத காரணத்தினால் அந்த முறையிலும் வரி வசூல் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, வேறு வழியில்லாமல் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் மீதும், வியாபாரிகளின் மீதுந்தான் வரியை மேலும் மேலும் சுமத்துகின்றார்கள். இந்த இரண்டு இனத்தார்களை மேலும் மேலும் கசக்கிப்பிழிவது இந்த அரசாங்கத்திற்கு வழக்கமாக இருந்துவருகிறது.

“மற்றொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பயிர்கள் பூச்சித் தொந்தரவினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை நிவர்த்திப்பதற்கு விவசாய இலாக்கா போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்று சொல்லியிருக்கின்றேன். எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையும் போதாது. இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பயிர்கள் அதிகமாகப் பூச்சித் தொந்தரவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உயர்ந்த மருந்துகளை வாங்கி உபயோகிப்பதற்கு ஏழை விவசாயிகளின் கையில் பணமில்லாது கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்கு தெரியும். ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு இன்ஸ்பெக்டரைத்தான் சர்க்கார் நியமித்திருப்பதால், பூச்சித் தொந்தரவை நிவர்த்திப்பதற்கு முடியாமலிருக்கிறது என்ற விஷயத்தையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar]

[5th March 1954]

“புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டத்தினால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இன்று காலையில் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எனது நண்பர்கள் ஸ்ரீ சன்னாசி அவர்களும் டாக்டர் பி. வரதராஜலு நாயுடு அவர்களும் மிக மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்குக் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இன்றையதினம் எதிர்ப்பு இருக்கிறதென்பதை நிதி மந்திரியவர்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, ‘ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்னால் வோட்டு எடுத்தார்கள்; அதனால் எங்களுக்குப் பாதகமாக வோட்டு விழுந்துவிட்டது; இப்பொழுது வோட்டு எடுத்துப் பாருங்கள்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் டாக்டர் நாயுடு அவர்களுக்கும், ஸ்ரீ சன்னாசி போன்ற மெம்பர்களுக்கும் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்னால் வோட்டுப்போட்ட கணக்கைத்தான் இப்பொழுது நான் சொன்னேன்.”

*** SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—**“சட்டியிலும், பானையிலும் இருப்பது கணக்கல்ல. அகப்பையில் வருகிறதா என்பதுதான் கேள்வி.

“சர்க்கார் தரப்பிலுள்ளவர்களும் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கல்வித் திட்டமானது இனி இந்தச் சபையில் வோட்டுக்கு விடப்படும்போது, சர்க்கார்த் தரப்பிலுள்ளவர்கள் இஷ்டப்படி வோட்டு செய்யலாமென்று சொல்லிவிட்டால், புதிய கல்வித்திட்டத்தை கைவிடும்போது வோட்டு போடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட வேண்டுமென்று இப்பொழுது பேசியவர்கள் பின்னால் வோட்டு எடுக்கப் போகும் சமயத்தில் திட்டத்தை எதிர்த்து வோட்டு போடுவார்களா என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் தெளிவாகப் புதிய கல்வி முறையை கண்டித்துப் பேசிவிட்டார்கள். ஸ்ரீ சன்னாசி அவர்கள் இது சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் கட்சியில் ரொம்பக் குழப்பம் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். புதிய கல்வித்திட்டம் தோற்றிருக்கிறது; கிராமங்களில் வெற்றிபெறவில்லை. மேலும், கிராமப் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் கூடிய மகாநாட்டிலே இதற்குச் சரியான தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நகரப் புறங்களிலும் இந்தப் புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்வதற்கு சர்க்காருக்கு என்ன இறுமாப்போ, என்ன துணுச்சலோ இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு உத்தரவு போடப்படுகிறது. அதாவது, ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் கண்டிப்பாக 60 குழந்தைகளைச் சேர்த்தே யாகவேண்டும் என்றுசொன்னால், அது எப்படி சாத்தியமாகும்? அதிகக் குழந்தைகளைச் சேர்ப்பதற்காகத்தானே ‘ஷிப்’ முறை கொண்டு வரப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் குழந்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள இடமில்லையென்று கேட்கிறேன்? 40 பிள்ளை வந்துகொண்டிருந்த வகுப்பில் 20 அல்லது 25 பிள்ளைகள் வரையில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இடமில்லாத குறை இல்லை. இடம் நிறைய இருக்கிறது. குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவதில்லையென்றால், பெற்றோர்கள் ஏழைகளாக இருப்பதுதான் காரணம். உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இல்லாமல் பெற்றோர்கள் அவதிப்படுவதுதான் பிள்ளைகள் அதிகம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வராமலிருப்பதற்குக் காரணம். எப்படிகாவது அதிகமான பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று ஆசிரியர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பினால், அவர்கள் பொய்க்கணக்கு எழுதிக்காட்டும்படியாக ஒரு நிலைதான் ஏற்படுகிறது.

“தகப்பன் தொழில்களைக் குழந்தைகள் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று ‘டைரி’ எழுதப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்படுகிறது. மூன்றாவது வகுப்பில் படிக்கக்கூடியவர்கள் எப்படி ‘டைரி’ எழுத முடியும்? இது யாரை ஏமாற்றுவதற்காக என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த

5th March 1954]

[Sri A. Govindaswamy Nayagar]

மாதிரியான நிலைமை தவிர்க்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 'ஸென்ஸஸ்' படி எவ்வளவு குழந்தைகள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேரும் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்றால் அது எப்படி முடியும்.

“இந்த அரை நாள் படிப்பை சில வருஷங்கள் படித்துவிட்டு, மற்ற நேரத்தில் ஆடு மாடுகளை மேய்க்கும்படியான நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டு கழித்துப் பாடசாலையில் சேரவிரும்பினாலும், அவன் வயதிற்கே ஏற்ப மேல்வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவு இல்லை. ஒன்றும் ஒன்றும் சேர்ந்தால் இரண்டு என்று சேர்க்கத்தெரிந்து விட்டால், அந்தப் பையனை படிக்கத்தெரிந்தவன் என்று கணக்கில் வைத்துக்கொள்ள முடியுமா? இரண்டும் இரண்டும் சேர்ந்தால் நான்கு என்று சொல்லத் தெரியாதவனுக்கு பெருக்கல் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு எப்படி முடியும்? அ, ஆ என்று நாலிந்து எழுத்துக்கள் தெரிந்துவிட்டால் மட்டும் எப்படி அவன் பிறகு வார்த்தைகளை சேர்த்துப்படிக்க முடியாதோ, அந்த முறையில் இந்த உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. ஏன் இப்படி மக்களை வதைக்கின்றார்களோ, தெரியவில்லை.

“கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி இந்தச் சர்க்கார் எந்தவிதமான கவலையும் படுவதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் கெஜட் பதிவில்லாத ஊழியர்கள் மட்டும் 60 வயது வரையில் உத்தியோகம் பார்க்கலாம் என்று இருக்கும்போது, இந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் 55 வயதுக்கு மேல் உத்தியோகம் பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்னால், அது எப்படி நியாயம் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 120 ரூபாய் சம்பளத்திற்கும் அலவன்ஸ் களும் சேர்த்துக்கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய ராஜ்ய சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 74 (சம்பளம்+அளவன்ஸ்) இப்படி மிகவும் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறை நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும்.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAY:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுവந்திருக்கிற வரவுசெலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துக் சில வார்த்தை செல்ல விரும்புகிறேன்.

“Rural Electricity Extension Scheme-க்காக 3 கோடி ரூபாய் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருப்பதையும், பெரியார் மின்சாரத் திட்டத்தையும் மூன்று வருஷத்தில் ரூ. 10½ கோடி செலவில் முடிப்பதற்கு இவ்வருஷம் ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் இந்தச் சர்க்காரால் கட்டப்படுகிறதே தவிர, ஆங்காங்குள்ள ஏரிகளையும், வாய்க்கால்களையும், குளங்களையும் பண்படுத்தவும், சுத்தம் செய்யவும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கிராமாந்திரங்களில் மின்சார வசதியிருந்தால் ஒரு விவசாயி தன் சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ள முடியும். “ஐப்பான் தேசத்தில் விவசாயம் மின்சாரத்தினால் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது.”

“நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்துக்கொள்ள தர்மல் ஸ்டேஷன் ஒன்று கட்டுவதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது இதைச்சேர்க்கும்படியாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் ரூரல் Communicationக்காக சர்க்கார் ரூ. 13 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷத்திட்டத்திலும் இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கிராமத்திற்கு வசதி செய்வதற்காகத் தான் இப்பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். கிராமாந்திரங்களில் ஆங்காங்கே பாதைகள் போட்டால் விவசாயிகள் ஏரி முதலிய இடத்திற்குப் போவதற்கும், மார்க்கெட்டுகளுக்குப் போவதற்கும், அறுவடையானபிறகு நெல்லை விற்க நகரங்களுக்கு எடுத்துச்செல்வதற்கும், போதிய வசதி ஏற்படும். ஆதலால் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே ரூரல் Communicationக்கு ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri G. Vagheesam Pillay] [5th March 1954]

“நிலவரி சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பருவமழை இருந்தும், கூடியமட்டும் விளைச்சலிருந்தும், எல்லா நிலங்களிலும் பூச்சி விழுந்து விடப்படியால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஆகவே புதிய வரிச்சட்டம் வரும்போதும், சர்க்கார் கொள்முதல் விலையைவிட மணங்குக்கு ரூ. 1 வீதம் நெல் விலை இறங்கினால், விவசாயிகள், சர்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று ஒரு Clause போட்டுவிடலாம். சர்சார்ஜ் விதித்தால் இந்த வரி அதிகமாயிருக்கும். அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுவதனால் இவ்வரியே போடாமல் இருந்து விட்டால் கூட நலமாயிருக்கும். அவசியமென்று சர்க்கார் நினைப்பாரே யாகில் $\frac{1}{2}$ ஆகப்போடுவதை $\frac{1}{2}$ ஆக மாற்றினாலும் தேவலை. அப்பொழுது தான் ஏழை விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

“சிதம்பரம் தாலுக்காவில் ஆயிரம் ஏக்கரான்களுக்கு மேற்பட்ட ஆயக்கட்டுகள் உள்ள வாய்க்கால்கள் 20-க்குமேல் இருக்கின்றன. இதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வாய்க்கால் சரியாக கவனிக்கப்படாததால், பல இடங்களில் கரைகள் பராமரிக்கப்படாமல் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. 1,000 ஏக்கரான்களுக்கு மேல் பாசன மளிக்கும் வாய்க்கால்களை சர்க்காரே பராமரிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விருத்தாசலம் அணைக்கட்டுத்திட்டத்தை ஆலோசனைசெய்து சிக்கிரம் அமுல் நடத்தி அப்பிரதேசங்களுக்குப் பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

“விவசாயத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பயிர்கள் பூச்சிகளால் அரிக்கப்பட்டதினால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பூச்சிகளைப் போக்குவதற்கு பூச்சி மருந்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தும் அம்மருந்தை எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவசாய டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் கிராம வாசிகளுக்குப் போதிக்கவும் வேண்டும். ‘மேழிச்செல்வம்’ என்று ஓர் பத்திரிகை மாதந்தோறும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் விவசாயம் சம்பந்தமான விஷயங்கள் பல எழுதி அதற்கு நல்ல அட்டைப்படம் போட்டு எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதை எல்லா விவசாயிகளும் படிக்குமாறும் செய்யவேண்டும்.

“விவசாயத்தைப் பற்றிய சினிமா ரீல்களைத் தயாரித்து கிராம மக்களுக்கு அதைக் காண்பிக்க வேண்டும். விவசாய நுணுக்கங்கள் பற்றியும், மேல்நாடுகளில் சாகுபடி செய்யும் முறைகளைப் பற்றியும், பூச்சிகளை ஒழிப்பதற்கு மருந்துகளை எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதுபோன்ற விஷயங்களை, இந்தப் படங்கள் காட்டவேண்டும். விவசாய இலாக்கா இதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச்செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ‘சஸ்பெனியா’ போன்ற விதைகளை ஆடி மாதத்தில் விதைத்தால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். விவசாய இலாக்கா இதைச்செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலும், ஒவ்வொரு டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் ஆபீஸிலும் விவசாயிகளுக்கு இந்த விதைகளைக் கொடுப்பதற்காக முயற்சிக்கவேண்டும். விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள், உரத்தழைசெடி வளர்ப்புப்பற்றிய காரியங்களில் ஈடுபட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இதை அதிகரிக்க இன்னும் அதிக ஊக்கத்துடன் வேலைசெய்யவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவாப்பேரேடிச் சட்டத்தையும், ரூரல் ஆர்கனைசேஷன் (பைலாவையும்) திருத்தி அமைக்கவேண்டும். ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் பாதிப்பணம்தான் இந்தத் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்சியை இன்னும் செலவழிக்கவேண்டும். கிராமங்களில் செய்யவேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. கோவாப்பேரேடிச் டிபார்ட்மெண்டு மூலம் ஆயிரம் ரூபாய்க்குள் ஒரு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வசதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கேள்விப்படுகிறோம். அது போன்ற வீடுகளை கிராமாந்தரங்களில் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாயிருக்கும்.

5th March 1954] [Sri G. Vagheesam Pillay]

“கிராமங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யவேண்டும் என்று பன்முறை சர்க்காருக்கு எடுத்துச்சொல்லி வந்திருக்கிறேன். கனம் விவசாய மந்திரி யிடமும், முதல் மந்திரியாரிடமும் நாங்கள் நாலைந்துபேராக மீதி ஒரு சென்று ‘எங்கள் தென்னாற்காட்டில் இருக்கும் லால்பேட்டை, காட்டு மன்னார்குடி சமீபம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும்’ என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவாகும்; அதில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதாயும், மீதி ஒரு லட்சம் கிராமவாசிகளால் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அவ்விதமே நாங்கள் கிராமவாசிகளிடமிருந்து ஒரு லட்ச ரூபாய் வசூலித்துத் தருகிறோமென்றும் சர்க்காருக்குப் பதில் எழுதியுள்ளோம். ஆனால் சர்க்காரிடமிருந்து பதில் இன்னும் கிடைத்தபாடில்லை. கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் ஏழை விவசாயிகள் நல்ல பயனை அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு மீண்டும் சர்க்காரை இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சீக்கிரத்தில் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக சமுதாய நலத்திட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது கிராமாந்தரங்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை தங்கள் ஜில்லா கமிட்டிகளில் பேசி முடிவுசெய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. 4, 5 மாதங்கள் ஆகியும் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் இன்னும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை.”

“சிதம்பரம் தாலுக்கா பூராவாக நஞ்சை நிலங்களாகவே இருப்பதால் அங்கு ஹரிஜன விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுவசதிகள் சரியானபடி இல்லை. இதற்காக “ஸ்பெஷல் தாசில்தாரை ஒரு வருஷத்திற்கு நியமித்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு, நியாயமான முறையில் நிலங்கள் வழங்குவதற்கு வசதியளிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. KANDASAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 3-20 இந்த வருஷம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் போதவாக மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய ரீதியில் இல்லையென்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். p.m.

“வரவு செலவு ஒருவாறு சரிக்கப்பட்டு இந்த பட்ஜெட்டும் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம் தேசம் ஏழ்மையான தேசம். இந்த பட்ஜெட்டில் இந்நாட்டில் வாழும் கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்தக்கூடிய ஒரு அறிகுறியுமில்லை. “இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் என்ன செய்யமுடியும். எதோ ஒருவாறு வரவு செலவைச் சரிக்கடி காலம் தள்ளவேண்டியதுதான்,” என்ற ரீதியில்தான் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கமும் இந்தத்தொனியில்தானிருந்தது.

“மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து கொண்டேபோகிறது,” என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால்மட்டும் போதாது. மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கச் செய்ய அரசாங்கம் வழி தேடவேண்டும். அப்படி வழி தேட அவர்களால் முடியவில்லையென்றால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லக்கூடிய வழிகளையாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதையும் அவர்கள் முற்றிலும் எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டே போகிறதென்று சொல்லிக்கொண்டு அதைத் தடுத்து நிறுத்த வழி தேடாமலிருப்பது ஒரு கேலிக்கூத்துதான். நாட்டின் நன்மைக்காக துணிகரமாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“நம் நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகளென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். ஏற்கனவே, காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை உயர்த்துவதுதான் தங்களுடைய கொள்கை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய எந்த திட்டவாட்டமான நிலச் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டுவரவில்லை.

[Sri C. Kandasamy]

[5th March 1954]

“நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களால் மேலும் ஐந்து லக்ஷ ஏக்கரா நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்போவதாகக் கூறுகிறார்கள். இதை நான் ஒருவாறு வரவேற்கிறேன். அது மட்டும் போதாது. அதோடு கூட மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையை உயர்த்தக்கூடிய புரட்சிகரமான நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். இதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாகக் கருதக்கூடாது. நம் நாட்டில் வசிக்கும் கோடிக்கணக்கான மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சனையாகக் கருத வேண்டும். அவர்களின் வாங்கும் சக்தி உயர வேண்டும். அதற்கு உடனடியாக திட்ட வட்டமான நிலச் சீர்திருத்தம் மிகவும் அவசியம். நிலப் பிரபுத்துவ ஒழிப்பின் காரணமாகத்தான் வெளி நாடுகளில் தொழில் புரட்சி (Industrial Revolution) ஏற்பட்டது. நம் நாட்டில் நிலப் பிரபுத்துவத்தை உடனே ஒழிக்க வேண்டும். முன்னேற்ற நாடுகள் (Progressive Nations) இந்த நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஒழித்திருப்பது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிந்ததுதான். இந்த நிலையில் தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். போன வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் இந்த வரியில் ரூபாய் 121 லட்சம் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? 100-க்கு 10 பத்து பங்காவது வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறதென்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“சர்க்கார் 30 லக்ஷம் மக்கள் வாழும் தஞ்சாவூரில் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தார்கள். இதை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவின் ஒரு பகுதிக்கும் விலைத்தரித்தார்கள். ஒரு வருஷக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டங்கள் வந்த பிறகு மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டேதான் போகிறது. மக்களின் உண்மையான நிலைமைகளை உணர்ந்து இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரை மனதோடுதான் இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஏதோ செய்து விட்டோம் என்று கை காட்டினால் மட்டும் போதாது. உண்மையிலேயே நன்மை பயக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால்தான் மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயர வழி உண்டு. நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழிப்பதினால்தான் விவசாயிகளின் வாழ்வை உயர்த்த முடியும். குறைந்தபட்சம் நிலச் சீர்திருத்தம்தான் உடனே தேவை. ‘பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியை எதிர் பார்க்கிறோம். நாங்கள் இதைச் செய்தோம், அதைச் செய்தோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது.

“அடுத்தபடியாக வரி போடுவதைப் பற்றி பல பேர் பலவிதமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். Betterment tax போடப் போவதாகவும் தோட்டம் முதலியவைகளுக்கு வரி போடப் போவதாகவும் நிலவரி சர்சார்ஜ் போடப் போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது (Agricultural Income-tax)-க்கு மாறாகக் கிஸ்தியின் மேல்பட்டியடியாக வரிப் போடப்போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. வடபாதிமங்கலம் போன்ற 1,000 வேலி பெரிய Estate-களை எடுத்துக் கொண்டால் பல இடங்களில் அவர்களுக்கு நிலங்களிருக்கின்றன. தனித்தனியாக பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி விதித்தால் அதிக வருமானம் கிடைக்கும். அதை விட்டுவிட்டு கிஸ்தியின் மேல் வரிப்போட்டால் அவர்கள் வரி கொடாமல் தப்ப முடியும். பெரிய மராதசாதாரணர்களுக்கு வருமான வரி விதிப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அவர்கள் பேரில் எங்களுக்குத் துவேஷமில்லை. நாட்டின் தன்மையை உத்தேசித்து வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்காக நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பெரிய Estate-கள்மீது வரி விதித்தால்தான் கிறிய பட்டாதாரர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை அளிக்க முடியும்.

5th March 1954]

[Sri C. Kandasamy]

“அழுதிப்போக்கக்கூடிய சாமான்களின்மீது விற்பனை வரியை ரத்து செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அத்தியாவசியமான உணவு தானியங்கள் எல்லாவற்றின் மீதும் விற்பனை வரியை விலக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு யோசனை கூறுகிறேன். அதனால் வருமானம் குறைந்தாலும் பரவாயில்லை. நாட்டு மக்களின் வாங்கும் சக்தி ஓரளவாவது உயரும். அதனால் அவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள்.

“தஞ்சாவூருக்கு National Extension Schemeஐ விஸ்தரிப்பதற்காக 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு மட்டும் செலவழிக்கக்கூடாது. சாகுபடியாளர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் செலவழிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

“இப்பொழுது தஞ்சாவூரில் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. Revenue கோர்ட்டுகள் Conciliation Officerகளின் தீர்ப்புகள் ஒரேவிதமாக இல்லை. ஒரே விஷயத்தில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட தீர்ப்புகள் வெளியாகின்றன. இந்தச் சட்டம் மோசமான நிலையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. அதோடு கூட போலீஸார்கள் நடு நிலைமை வகிக்காமல் யார் சட்டத்தை மீறுகிறார்களோ அவர்களமீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் மிராச்தார்களோடு சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் சொந்த விஷயமாக பாவித்து நேர்மையற்ற முறையில் ஏழை விவசாயிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கும் மிராச்தார்களுக்கும் சலசலப்பு ஏற்படுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களையும் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு மகாநாடு கூட்டி, அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்களே தலைமை வகித்து இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்த என்ன சீர்திருத்தங்களும் மாறுதல்களும் செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசித்து முடிவு செய்து, அதற்கு வேண்டிய மாற்று உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்குமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. G. MANICKAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 3-30 p.m. களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைப் பேச விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத் திற்காக 1952-ம் வருஷம் ரூ. 63 லட்சம் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். 1953-ம் வருஷம் 92 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். இந்த வருஷம் இன்னும் அதிகமாக 90 லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு இந்த வருஷம் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த 90 லட்சம் ரூபாயும் ரிவினியூ நிதியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முந்திய வருஷங்களில் ஒரு கோடி ரூபாய், ஒதுக்கிய பணத்திலிருந்து, சரிக்கட்டுவது என்று சொல்லி இருந்தார்கள். ஆனால் இந்தத் தடவை அந்த மாதிரி சொல்லாமல் ரிவினியூ நிதியிலிருந்து செலவழிப்பதற்கு அந்தத் தொகையை ஒதுக்கியதற்கு மீண்டும் சர்க்காருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த பட்ஜெட் தொகையில் Reclamation of Kallars and Koravars என்ற இனத்தின்கீழ் ரூபாய் 7,66,300 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அத்துடன் Concessions to Backward Classes என்ற இனத்தின்கீழ் ரூ. 10,17,100 ஆக மொத்தம் ரூ. 17,83,400 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மொத்தத் தொகையிலிருந்து கழித்தால் மீதி ரூ. 72,64,000 ஹரிஜன நன்மைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இத்தொகையானது ஹரிஜனங்களுக்கு சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இதைத் தனிப்பட்ட முறையில் பார்க்கும்போது ஹரிஜனங்களுடைய அபிவிருத்திக்கு இது குறைவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், கிணறுகள் ரிப்பேர் செய்வதற்கும் நடைபாதைக்கும், சுகோட்டிற்கும் என்று இந்த பட்ஜெட் தொகையிலிருந்து ரூ. 2,52,200 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காரியங்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்று பார்க்கும்போது சிறிசில வேலைகள் மட்டும் நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறோம். மற்ற வேலைகள் நடைபெறுவது

[Sri P. G. Manickam]

[5th March 1954]

இல்லை. ஆகையினால் நாங்கள் ஹரிஜனங்கள் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்வது என்னவென்றால் இப்பொழுது சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டம் வந்திருக்கிறது, அத்துடன் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும் வந்திருக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 31,18,800 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையானது Health and Rural Sanitation என்ற முறையில் ரூ. 13,68,900 -ம் Communication என்ற முறையில் ரூ. 17,49,900-ம் ஆக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தொகையை ஹரிஜன முன்னேற்ற பட்ஜெட் தொகையோடு சேர்த்து ஹரிஜன முன்னேற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கு செலவழிக்கப்படுமானால் இத்திட்டம் ஒழுங்காக நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக வீட்டு மனைகளுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ரூ. 2,50,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூ. 2,50,000 ரூபாயை சரியாக சேரிகளில் செலவழிக்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. வீட்டு மனைக் கிரயத்திலே பாதித் தொகையை ஹரிஜனங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், பாதித் தொகையை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அநேக சேரிகளில் இது நன்றாக நடைபெறுவதாகத் தோன்றவில்லை. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் பட்டா நிலங்களில் அநேகம் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டா நிலங்களில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு அந்தந்த நிலங்களை இலவசமாக வாங்கிக் கொடுக்க இந்தத் தொகையை செலவழிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்திலே தெரிவித்தேன். இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்தத் தொகையை அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகளை இலவசமாக வாங்குவதற்கு செலவு செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வீட்டு மனைக் கட்டுகள் கட்டுவதற்கு தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் வீடுகள் கட்ட கட்டுக்கக் கொடுப்பதற்கு கோவாப்பரோடிப் பில்டிங் சொஸைடிமூலமாகவும், இதர சொஸைடிகள் மூலமாகவும் செலவழிக்கப்பட பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ரூ. 56,25,000 தொகையிலிருந்து போதுமான தொகையை ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்க ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இத்தொகையை வீட்டு மனைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு, கடன் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். பின்னால் அவர்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்வது என்று வசதி செய்தி கொடுத்தால் அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டங்களை இப்பொழுது இந்திய சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக இந்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாகாண சர்க்காருக்கு ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் செலவு செய்வதற்கு மாகாண ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டி சில திட்டங்களைப் போட்டு அனுப்பி இருக்கின்றனர். ஹரிஜன சேவ சங்கத்தால் இத் திட்டம் நடைபெற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்லுவதால் ஹரிஜன சேவா சங்கத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை யில்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. இந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குப் போடப்பட்டதா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது நம் மாகாணத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பு எந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைப் பற்றி West Bengal-லே இருக்கும் ஹரிஜன கமிட்டியின் மூலமும், கவர்மென்டும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சென்னை மாகாணத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் கேவலமாகவே கூறியிருக்கிறார்கள்.

‘The West Bengal Government has decided to undertake measures to eradicate untouchability from the State.

Although untouchability is not on such a large scale as, for example, it is prevalent in Madras, it is felt that there is enough scope for propaganda and the matter was discussed at a conference of various non-organizations under the Chairmanship of Mr. R. G. Roy, Minister for Tribal Welfare.’

“ஆகவே சென்னை மாகாணத்தில் தீண்டாமை அதிகமாக இருப்பதாகவே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு லட்சம் ரூபாயோடு இன்னும் இரண்டு லட்சம் ரூபாயை சென்னை சர்க்கார் சேர்த்து இத் தொகையை தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகவே செலவழிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குமேல் இன்னும் மேற்கு வங்காள கவர்ன்மெண்டார் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று (நல்ல

என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் முக்கியமான விஷயம். ஆகையால் சென்னை மாநகராணத்திலும் சம்பந்தி போஜனம் நடத்தப்படவேண்டும். அப்பாவு ஹிந்தக்களும் ஹரிஜனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சாப்பிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும். தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக ஆஸ்யப் பிரவேசச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு இத்தகையயிருந்து அதிகப்படியான பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன கேஷமபிவிருத்தி இலாக்கா அங்கு சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அந்த ஜில்லாவில் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் குறைவு. போர்டிங் வசதி குறைவு. இதைப்பற்றி சென்று வருஷ பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட தெரிவித்திருக்கிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவு தொகை எங்கள் ஜில்லாவிற்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மந்திரி சபையில் அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்த இரண்டு மந்திரிகள் இருக்கிறார்களே என்று சொல்லலாம். அதனால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய விஷயத்தைத்தான் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிற்கும் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும். அவைகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. எங்களுடைய உரிமைகளைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம், அதிகமாக நாங்கள் கேட்கவில்லை. பட்டா நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து அநேக விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. கோயம்பத்தூரிலிருந்து அநேக விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. நானும் 5, 6 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி இருக்கிறேன். அவைகளுக்கு இன்னும் பதில் வரவில்லை. 4, 5 வருஷங்களாகியும் இன்னும் பதில் வரவே இல்லை. இந்த விஷயங்களை அங்குள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி நான் ஒரு உப கேள்விகூட கேட்டேன். அதை கவனிப்பதாகப் பதில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே ஹரிஜனங்கள் நன்மை அடையும் வகையில் காரியங்களை நடத்திக் கொடுக்கும்படி மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി സീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ മുമ്പാകെയുള്ള ബഡ്ജറ്റിനെക്കുറിച്ച് എൻട്രിക്കുകൾ മാത്രമല്ല വയറേണ്ടത് കക്ഷികൾക്കുപോലും കഠിനമായ എൻട്രിപ്പണാണ് ഇവിടെ വ്യക്തമായി കാഴ്ചപ്പെടുത്തുന്നത്. വായ്മതിന്റെ ഇന്നത്തെ പദ്ധതിയിലെ നയമനുസരിച്ച കാരണമെന്ന പ്രത്യേകം പറയാനുണ്ടായിട്ടില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി വിഭാവനം ചെയ്ത തരത്തിലുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽ കൂടിയില്ലാതെ ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു കേന്ദ്രരാഷ്ട്രം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ മഹാത്മാഗാന്ധി നിർദ്ദേശിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു വളരെ അകന്നാണ് ഈ വയറേണ്ട പോക്കുകളെന്ന് ഇതു ഇതുവരെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ബഡ്ജറ്റുകളും വ്യക്തമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമത്വസുന്ദരവും ചൂക്കുന്നരഹിതവുമായ ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാനം ന്യായവും നീതിപൂർവ്വകവുമായ ഭൂവിതരണത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. കേന്ദ്രരാഷ്ട്രമാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന ലിംഗോക്തികളെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഞ്ഞിന്റെ കാർഷികനയത്തിൽ കാണുന്ന അലസതയേയും ഭൂവിതരണത്തിൽ നയത്തേയും ആക്ഷേപിക്കാൻ തീർക്കാൻ നിയമിതിയില്ല. ദൃഢമായും കൈവശവും ഭരണ വ്യക്തിയിൽ സാമൂഹികവാൻ പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടുന്ന കാർഷിക പരിഷ്കരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

[Sri M. Narayanan Nambiar]

[5th March 1954]

സ്റ്റേറ്റിനും കൃഷിക്കാരന്മാരിലുള്ള സകല മദ്യവത്തികളേയും തുടച്ചുമാറ്റണം. അതിനു ഉപയുക്തമായ ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ഉടൻകി കൈയിലെടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുഴുവൻ വരണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“സർ, ഇന്ന് കൃഷിക്കാരെല്ലാംതന്നെ വമ്പിച്ച ജനഭാരംകൊണ്ട് കഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. 1938 ലെ കാർഷികശാസന നിയമം ജർമ്മിക്കും ധനിക കൃഷിക്കാർക്കും ആശ്വാസം നല്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണക്കാർക്കും കഷ്ടതയനുഭവിക്കുകയും അതുകൊണ്ട് യന്ത്രോന്മുഖമായ ഗുണമുണ്ടായിട്ടില്ല. മത്സ്യബന്ധനവും കടം കിട്ടാൻകൂടി ഏല്പാഴ് വേണ്ടതായിരുന്നു. അതില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാർ പണമിടവാഴ്ചകാര്യം പിടിയിൽ പെട്ട കറുത്തുകയാണ്. ചുരുങ്ങിയ പലിയെങ്കിലും കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് വ്യവസായം വശമാണ്. ഇന്നത്തെ ഐക്യനാമയ സംഘങ്ങൾ മൂലധനകരവുകൊണ്ടും മറ്റു കൂട്ടം പ്പങ്ങൾകൊണ്ടും കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. കൃഷിക്കാർ ഇന്ന് കടത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു അഗ്രികൾച്ചറൽ ഫിനാൻസുകാർപ്പറേക്കൻ (കാർഷിക ധനകാര്യ ബാങ്ക്) രൂപീകരിച്ചാൽ ഇവിടെ പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ആ വിഷയത്തിൽ പതിയണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“സർ, ഗവണ്മെന്റ് വൻകിടവ്യവസായങ്ങൾക്ക് അരുമില്ലെന്നും കടികൾ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുവോളം പ്രോത്സാഹനം നൽകാതിരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. കടികൾ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ഇന്ന് നിർജീവമായി കിടക്കുകയാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ മുൻകാലങ്ങളിൽ തഴച്ചുവളർന്നിരുന്ന എണ്ണയോട്ടവ്യവസായം മുൻപോട്ട് കടികൾ വ്യവസായങ്ങൾ ഇന്ന് നിശ്ശേഷം തകർന്നിരിക്കുകയാണ്. എണ്ണയോട്ട മില്ലുകളുമായി മത്സരിക്കാൻ കെല്പില്ലാത്ത ഈ വ്യവസായത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിരവധി കുടുംബങ്ങൾ ഇന്ന് തൊഴിലില്ലായ്മ മൂലം പട്ടിണിയിലും കഷ്ടതകളിലും പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മില്ലുകളുടെ പ്രവർത്തനം തടഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. വളരെയധികം അവശതയനുഭവിക്കുന്ന മറ്റൊരു കടികൾ വ്യവസായമാണ് മൺപാത്ര വ്യവസായം. തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ വളരെയധികം കുടുംബങ്ങൾ ഈ തൊഴിലിൽകൊണ്ട് ഉപജീവിക്കുന്നവരാണ്. അവർക്ക് ഗവണ്മെന്റ് യന്ത്രോന്മുഖമായ പ്രോത്സാഹനവും രക്ഷയും നൽകിയിട്ടില്ല. മുഴുവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അവിടെ മറ്റൊരു പ്രധാന കടികൾ വ്യവസായം. ഗ്രാമീണരുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള പാത്രങ്ങളെല്ലാം ഈ കടികൾ വ്യവസായം മൂലമാണ് ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതു അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിലേറെപ്പറ്റിയിരിക്കാൻകൂടി ധനസഹായം ചെയ്യാതെ മറ്റൊരുകടികൾ വ്യവസായങ്ങളെ മെന്റർകാറ്റോ ഗവണ്മെന്റിന്റെ യന്ത്രോന്മുഖമായ പദ്ധതിയിലല്ല. പ്രവർത്തനങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതാണ് മറ്റൊരു ബുദ്ധിമുട്ട്. തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിൽ ധാരാളം കാട്ടുകളുണ്ട്. കുട്ടമെടയൽ മുതലായ കടികൾ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് പറമ്പായ കാട്ടുവളകളും ചുരവും മുളയും മറ്റും അവിടെ ധാരാളമുണ്ട്. അവയെ പ്രായോജനപ്പെടുത്താനും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുകയിട്ടില്ല. അതിനോടൊപ്പമേ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നത് അടിയന്തിരമായ ഒരുവശമാണെന്ന് ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ഗവണ്മെന്റിനു ഒരു ഖാസിസ്റ്റി ഉണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ഒട്ടാകുന്നതായിട്ടില്ലെന്ന് പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. കോൺഗ്രസ്സിനു തന്നെ അതിൽ വിശ്വാസമുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയിലെ ഇന്നത്തെ ഒരു പ്രമുഖനായ ശ്രീ മുത്തയ്യയെപ്പറ്റിയൊരു ഖാസിസ്റ്റി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രാപ്തമായ മുഖമന്ത്രിയായിട്ടും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കാര്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ ഖാസിസ്റ്റിയെ എത്രമാത്രം മുങ്ങാട്ടു പോകുന്നതിനും കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാകുമെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കണം. ഈ മട്ടിൽ തുടർന്നു പോയാൽ ഈ രാജ്യത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹാരമുണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇത്തരം കടികൾ വ്യവസായങ്ങളോടു മത്സരിക്കാൻ വൻകിട വ്യവസായങ്ങളെ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പാക്കാം.

“സർ, എന്റെ നിരോധനമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, തെക്കൻ കണ്ണാടക ജില്ലയിലെ ഏറവമലയിൽ അവശത അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് അത്. വളരെക്കുറവായി ആ പ്രദേശം അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ലോക്കൽ റാസ് സർക്കിളിൽതന്നെ ഇരുപതിനായിരം ഉറപ്പിക്കേണ്ട ഒരു പദ്ധതി

മാര്യമേ അവിടത്തേക്കു ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു. ആ പ്രദേശത്തേക്കുവേണ്ടി യാതൊരു പദ്ധതിയും ഗവർണ്മെന്റ് ഇതുവരെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് അധികൃതർ പോലും ആ ഭാഗത്തെ വേണ്ടുമാളം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കമ്മിപ്പ്രദേശമാണ് കാസർഗോടു ചുറ്റും. ജലസേചനപദ്ധതികൾ ഉൾം ഉൾക്കൊണ്ടു വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സാധ്യതകൾ അവിടെയുണ്ട്. ചെറുകിട ജല സേചന പദ്ധതികൾ കൊണ്ട് ഇതു സാധിക്കാമായിരുന്നു. രോട്ടകുറ്റം, പുഴകളും അവിടെ ഉണ്ട്. പടന പുഴയിലെ ഉപ്പുവെള്ളം തടയുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഖിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവയെല്ലാം അടപെട്ടിട്ടു വെച്ചിട്ടില്ല. മറ്റു ലാഭം ഇന്നും കിടക്കുന്നു. കൃഷി വികസനത്തിന് . . . (ബന്ധം).

3-50
p. 7a.

“ அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் மூலம் அதன் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் பண்டங்கள் விநியோகப்படவேண்டும் என்பதாக கூட்டுறவு ரிஜிஸ்திரார் பத்திரிகையில் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதை எதிர்த்து மெயில் பத்திரிகையில் ஒரு தலையங்கம் வந்திருந்தது. கனம் கூட்டுறவு மந்திரி அவர்களும் விருதுநகரில் ஒரு கூட்டுறவு பால் சப்ளை சங்கத்தின்க்கிட அலுவலராத் திறப்புவிழாவில், ‘ அங்கத்தினர்கள் அல்லாதாருக்கும்

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [5th March 1954]

கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் சாமான்களை விநியோகம் செய்யவேண்டும்', என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், கூட்டுறவு சங்கங்களில் பூர்ண அங்கத்தினராகச் சேராதவர்கள் கூட ஒரு சிறு தொகையைக் கட்டி பி. பிரிவு அங்கத்தினராக சேர்ந்து கொள்ளத்தக்க வசதியைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே கூட்டுறவு சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்களுக்கே சாமான்கள் விநியோகம் செய்வது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.

"அடுத்தபடியாக நான் மைலாப்பூர் பிராடிஸ் ரோடிலுள்ள டி.யு.ஸி. எஸ்.கூட்ச் சென்ட்ரேன். அங்கே அவர்கள் விற்பனையாகக் கொண்டு வரும் அரிசியில் கொஞ்சம் மாதிரி இங்கே எடுத்து வந்து எனது நண்பர் களிடம் காட்டினேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லா அங்கத்தினர் அந்த அரிசியை படி பத்தனுக்கு தன் ஜில்லாவில் வாங்க முடியுமென்று சொன்னார். கோயம்புத்தூர் ஜில்லா அங்கத்தினர் அந்த அரிசியை தன் ஜில்லாவில் பண்ணிரண்டணவுக்கு வாங்க முடியுமென்று சொன்னார். கனம் மந்திரியிடமும் அந்த அரிசியைக் காட்டியிருக்கிறேன். அந்த அரிசி படி ரூ. 1-2-0 என்று பிராடிஸ் ரோடிலுள்ள திருவல்லிக்கேணி கூட்டுறவு பண்டகசாலைக்காரர்கள் விற்கிறார்கள் என்றால் எப்படி கூட்டுறவுசாலைகளை பொதுமக்கள் ஆதரிப்பார்கள்; எப்படி அவைகளும் வளர்ச்சியடையுமென்று நான் கூட்டுறவு மந்திரி அவர்களைக் கேட்கின்றேன்.

"மேலும் கூட்டுறவு இலாகா நிர்வாகத்தில் அடிக்கடி அரசாங்கம் தலையிடுவது சரியல்ல. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும், கூட்டுறவு இயக்கங்களில் உத்தியோகப் பற்று இல்லாத நிலைமையில் அவசியமாகத் தலையிடுவது சரியல்லவென்று சொல்லுகிறார்கள். இதையும் கவனிக்கவேண்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வேலூரில் மெடிகல் காலேஜ் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து "மொபைல் மெடிகல் வான்கள்", மூலம் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று வைத்திய வசதி அளித்து வருகிறார்கள். இது நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. இதே கொள்கையை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

"என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களில் மேய்ச்சல் நிலம் இல்லாததால் பயிர்களை ஆடுகள், மாடுகள் முதலியன மேய்ந்துவிடுகின்றன. இம்மாதிரியாக பயிர்கள் அழிந்து போகாமலிருக்க ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். தனியாக ஒவ்வொரு ஊருக்கும் மேய்ச்சல் நிலம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாலும் நல்லது. கூட்டுறவுபால்பண்ணைகள் இல்லாத இடங்களிலும் கூட்டுறவு பால்பண்ணைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவசியமாகும்.

"எந்தெந்த இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதியில்லையோ அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் உடனடியாக பம்புகள் மூலம் மின்சாரத்தின் உதவியைக் கொண்டு தண்ணீர் இறைத்துப் பாசனம் செய்ய வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு பழ ஆராய்ச்சிசாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆந்திராவும், இதுவும் சேர்ந்திருந்தபோது ஒரு பழ ஆராய்ச்சிசாலையிருந்தது. அது இப்பொழுது ஆந்திர ராஜ்யத்திற்குச் சேர்ந்ததாக ஆகிவிட்டது. ஆகவே புதியதாக ஒன்றை இந்த ராஜ்யத்தில் நிறுவ வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புத்த காலங்களில் புளிய மரக் கரியை மிக அதிகமாக மோட்டார்கள்க்கும், லாரிகளுக்கும் உபயோகப்படுத்தினார்கள். அதனால் ஏராளமான புளிய மரங்கள் வெட்டப்பட்டு கரியாக்கப்பட்டுவிட்டன. இப்பொழுது புனிப்பஞ்சம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. புதுப்புனி வந்தும் கூட புளியின் விலை இன்னும் இறங்கவில்லை. - ஆகவே சர்க்கார் வருங்காலத்தை உத்தேசித்தாவது இந்த நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் புளிய மரம் நடுவதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அதோடு நான் ரெவினயூ போர்டு ஆபீஸ் கட்டிடத்திற்குச் சென்றேன். அங்கே கட்டிடத்தின்மேல் ஒரு அடி, இரண்டடி உயரமுள்ள செடிகள் நிறைய இருக்கின்றன. இதனால் கட்டடங்களுக்கும் கெடுதல். ஆகவே அவைகளை வெட்டி எடுக்க வேண்டும். மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் துறிஞ்சிவாரி அணைக்கட்டு உடைந்திருக்கிறது. அதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1954] [Sri A. Ramachandra Reddiar]

“கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டைக் கட்டுவதற்காக அடையாள பூர்வமாக நமது வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் நூறு ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப் போவதாக அறிக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து திருவண்ணாமலை நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரம் முடிப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Mr. Speaker, 4 p.m.
Sir, I am intervening more as a duty than as fulfilling any useful purpose. The debate has been very long and it will continue and, I have no doubt, my Hon. Colleague will deal with all relevant matters and so it is I say that no useful purpose is served by my intervention at this stage. Still, I cannot be a mere ornament to the benches and I will have to express my own impressions after hearing so many hon. Members on the Budget of whatever little benefit it might be. The debate on the Address of the Governor has been closely followed by the debate on the Budget and all manner of general observations have been made. Hon. Members will forgive me, Sir, if I speak a little more generally than perhaps they would wish me to do.

“ There is no doubt whatever and hon. Members need not try to demonstrate it and everybody knows it that our resources are poor, our country is poor on the whole and our particular State is very poor, and our people are very large in number and are also very poor. So, no great effort is necessary to show that the Government is poor and is not able to do much. It is a vicious circle. The Government have to do many things on account of the poverty and distress of the people and at the same time they have no resources on account of that very poverty to alleviate the distress arising out of that poverty. The vicious circle, however, has to be cut and I hope that between this Government and the Governments that will follow, and this Legislature and the Legislatures that will follow, between all of us, we shall evolve a way by which we shall be able to cut this vicious circle and succeed in doing something to alleviate poverty making use of the poor resources of these very people.

“ Hon. Members have referred, directly as well as indirectly, to the difficulties arising out of the apportionment of the right of collection of taxes between the State and the Central Governments. I am also of the same opinion that the tax structure of our country has to be completely revised. There is no doubt whatsoever that many difficulties that arise out of the poverty of the people are made double-fold on account of the unequal distribution, uneven distribution or unwise distribution, if I may say so, of the resources between the Centre and the State. But we cannot in a Budget debate of this kind deal with these matters. We can only take note of the position. My own impression, in spite of this poverty, is this. When I went out recently, the state of things that I observed in the country outside had not

[Sri C. Rajagopalachari]

[5th March 1954]

relatively depressed me but had encouraged me and I had an invigorating feeling that the country would rise. But when I come here into the Assembly and when I hear Member after Member vying with one another to describe the poverty in the country and the failure of every effort on the part of the Government and the general immorality, the general dishonesty of everybody concerned who is professionally entrusted with the responsibility of Government at high or lower level and when I hear that everything is going wrong and that everything is a failure, I confess I am completely depressed. It is no surprise that I am depressed when I hear such intelligent men, such hopeful young men speaking the same language of despair and finding fault with one another. But I do not think that this arises out of any strong conviction. I think, somehow or other, the atmosphere has reduced us to this state. The unfortunate Members of the Cabinet whoever they may be are the Government and the whole House is the Opposition. That seems to be the natural distribution of functions all over India. I do not know if it has been inherited or it is inherent in the circumstances of the country. Perhaps it is inherited from the British days. Whatever the cause may be, even to-day after so many years of partial self-Government and full self-Government—I think we have had at least 40 years of partial self-Government and a few years of free full self-Government—in spite of all these, we have so arranged ourselves that Member after Member, all Members vie with one another to speak as an Opposition to the Government and to leave the Government entirely to their own resources to reply and to carry on their own functions. Well I am not depressed by that. Perhaps it is a natural consequence of things. The electorate is there and we have to get elected once in five years, according to the Constitution, or oftener if there is a bye-election and we come from a particular constituency. Every one, therefore, especially at Budget time, is thinking of his own constituency and he looks constantly and wistfully towards the Press Gallery to see whether what he is saying is noted or not. At the same time, when he goes out in the morning and when he sees the newspapers and finds that what he said has been cut out for want of space, he has to take other steps to publicly announce what he said here to the people of his own constituency. I am not making fun of the situation. What I am driving at is this that we are not really a Legislative Assembly of the State but we are a confederation of constituency representatives. Each one has his own constituency and we meet here to compete with each other and we are a federation rather than an integrated Legislative Assembly. I wish it were possible by some magical trick to see that every Member is elected by the whole State. I wish it were possible somehow or other to get that done. Then there would not be this mere internal competition among the Members representing the various constituencies. Member after Member wants ten minutes to be extended to fifteen minutes and fifteen minutes extended to fifteen and half minutes so that he may refer to his own constituency and sit down at the end of it. This does not contribute to combined wisdom which is

5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

what we expect from a House of this kind. Every one knows here what is the total amount that is available to us. Every one knows that there is no use trying to reduce the possible resource. Yet he must say, 'knock out this tax or that', so that his constituency or at least his friends and supporters may hear that he has made such and such a recommendation. One particular Member said, 'it is very good now that you have reduced the tax on meat, eggs, etc., but you have not reduced the tax on "flowers".' Perhaps, it would have been better if we had left the tax on some of these things to be removed after discussion here. It was wrong for us to have put the whole thing together so that we have now only 'flowers' left. That is the mentality with which we have to cope. Here are the resources which are limited and it would not do to reduce them further. I appeal to hon. Members and Friends that whatever our unpopularity may be, we must see that we do not reduce our resources. Then again, what are the expenditure items that we can meet with these resources? It is no use saying, 'Spend on this or on that, without saying omit this or omit that'. This has been referred to before. But I think that is the only answer I can give to all the appeals that have been made for expenditure in various places generally and also in the particular constituency to which one belongs. To build a particular anicut in a particular constituency is no doubt good. If the constituency had been an independent State and if I had been in charge of that constituency as ruler of that State, I have no doubt that I would have also accepted the recommendations made by the particular Members. But that is not what we can do in this Budget. We must see the picture as a whole. We must see whether we have generally fared well or not, and I think if we examine it in this manner there is no reason whatever for us to be ashamed of the Budget that we have produced. I do not say that we can be enthusiastic over this Budget the shape of which has come from out of the general poverty of the country and the general distress of the country; but at least we cannot be ashamed of it. Every man, every Assembly and every Government can only do what he can or it can under the circumstances in which he is working or it is functioning. Whether it is a Government or whatever the institution may be, it has to work according to its conscience and according to its duties inherent in the situation in which the Government or the institution is placed and it should be satisfied with it. I do not, therefore, think that our Budget is bad nor is it one of which we need be ashamed. Therefore it is, I say that we should pass it and that is the contribution I want to make to the general discussion on the Budget.

"Hon. Members have referred and some people have talked very much about the purchasing power of the common man. That is the formula now. Well, let us understand what is meant by this slogan of 'purchasing power.' I am not an economist. But I know sufficient economics to understand that most of the things said are wrong. I cannot say what should be done. But I can say that what has been said by member after member on these matters

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

of political economy is wrong. For instance I will take one aspect of the matter. People say that we must industrialise our country, we must have an industrial revolution in our country similar to the one that happened in Europe. They forget one important fact. It is true of course that we must have industries so that people may have the necessary purchasing power. Very true. But what are the industries available to us. We have the factories. But all the factories put together give occupation and employment to a very insignificant fraction of our people on the whole. Including the proprietors and shareholders, who may be neglected because they are far too insignificant in number, the wage-earners in our factories taken together are an insignificant fraction of our total population. Therefore, anything that we may do in order to improve the condition of these people very good as it might be from the point of view of humanitarianism, will not materially affect the general purchasing power of the people of our country. It will not affect the economic condition of the country as a whole, whatever we may do to the factory workers, because the total number of factory workers, I repeat it once more, is an insignificant fraction when compared to the total population of our country as a whole. If we do anything, if we insist in doing it, to increase this fraction, that is to say, this ratio, to make the factory workers a significant part of the population, if we do that for instance, if we make 50 per cent or 60 per cent of our population factory workers, what will be the result? Suppose we make say even 30 per cent of our population factory workers, what is the consequence? What are our factories? Are our factories like post offices? Factories must produce something. If that large population is engaged in factory work and they produce something, what is it for? It is for being consumed. Can we assume that all the 30 crores of our people or a fraction of that 30 crores of our masses will have the necessary purchasing power to consume all the goods produced? Can we hope to colonise and have a colonial empire to sell our goods. The world will not allow such a thing now. It is not possible. That is why I say it is useless to talk in this fashion about factory industrialisation.

“ Then, Sir, many friends have pointed out that most of our people live on land. Ninety per cent of our people live on land. Therefore they say : ‘ We must see to it that their lot is improved ’. I do admit that. But what do these people say next as if it were a magical remedy. They have convinced themselves about it, because it has been repeated often. And now that Marxians have taken it up they all repeat it. Everybody has taken up the thing. Because every member has been saying it, it looks as though it is true. Let us see what it means. It is true that a majority of our population are dependent on agriculture. Hon. Members have for a definite political reason, I do not say political motive but purpose; it is inherent in the present state of affairs, plumped for improving the condition of the tenantry. I am glad they have done so. That was the slogan of the Congress. That was the slogan of all old

5th March 1954]

[Sri C. Rajagopalachari]

feudal reformers. That was the slogan of the Liberal Party, the Justice Party and every other party. Now the Communists have taken it up because it will serve their political purpose now. They could not escape it. What will follow from it? All the persons who are tenants are to be confirmed in their proprietorship? Of course we are trying our best to give the tenants security of tenure. We wish to make their position secure. We have done it in Tanjore. We have done it in parts of Chidambaram. We have done it in South Kanara. Some hon. Members have asked it to be extended to the whole State. Can we do that in a hurry? Is it so easy? Suppose we do that. What follows? The population that depends on agriculture cannot be confused exclusively with the tenants. Let the mathematics of it be properly understood. There are only very few persons who are tenants, as there are very few owners. What about other people who have no land either but would work on land? What about others who are waiting to do that kind of work to earn their living, who are waiting for the present tenants to go? It is those people who make the 90 per cent of our population and not present tenants only. However much we may succeed in our tenancy legislation, however much we give permanent occupation to the tenants, we shall not have solved the main problem, viz., the problem of improving the status the economic status of those large numbers of people other than the tenants who are dependent on the land for their sustenance. There are far more people who are dependent on land than the tenants the betterment of whose lot is in the forefront now. We must understand one thing. Whatever may be the Opposition's viewpoint, the tenant is better off than he was before. To some extent, his lot has improved. He is now given some security of tenure. That should be admitted. But improvement of the lot of tenantry alone will not solve the general position. I shall exemplify what I have said by an example. Now prices are falling. When the price of grain was high previously complaints were pouring forth in newspapers and speeches. Hon. Members vied with one another in accusing the Government for the soaring up of prices. They said: 'Prices are going up like poison, like cobra poison; what is the Government trying to do to stabilise prices?' We thought then that if prices went down, everything would be allright. But what do we find now? The prices are falling now. But has the position of the tenant improved? No. The same members who were shouting previously against the soaring up of prices and who complained that the purchasing of the common man was low now have another cry. After welcome rains, the prices are slowly coming down. But now that the tenants have become part owners they say that the lowering of prices is bad. What price either the tenant or landlord was able to get when controls were in force, they are not able to get now. Even though the share is bigger its value has gone down. Prices cannot solve the difficulty. The purchasing power adjusts itself relatively with the increase or decrease in prices.

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

4-20
p.m.

"The problem is not so simple. Mere security of tenure to the tenant will not solve the land problem. It is not the tenant alone, as I had said previously who is dependent on the land for his living. What about the large population who wait to work on the fields, to do some job or other to earn their living? What about the large masses of people who have no land? We say no one shall be evicted. As a result, others who are waiting for some place of land will have no land. Till now the owner was our enemy and hereafter the tenant will be our enemy; so that we produce a closed shop, so to say, with reference to agriculture. What is the solution to prevent the unemployment of all those people? The answer is not simply to give security of tenure to present tenants. The tenants are not the only people who are dependent on agriculture. What about the rest of the lot, we must discover work for these people. What kind of work can these people do? What is more important is that this vast majority of people must produce something which will give us wealth and not vie with one another and try to discover to produce bitterness *inter se* one section being put up against the other, which will not solve the problem. We must therefore try to institute a state of affairs when not only will there be work for all our people but what is more important, work for a large number of our people, work that would produce things capable of being consumed in our country. There should be consumption of goods. We cannot export anything hereafter because all countries progress at the same rate as we progress. While we go up snail-like, the other snails also are going up at the same time. They would not wait for other snails to win the race. So the whole world is going up. All the other countries are progressing more or less at the same rate and of course, the more progressive countries leave no room for us to export anything to their place so that unless we discover work which will produce something that will be consumed by our own people, we cannot succeed in producing that commodity which is called happiness and prosperity in our country. It is no use trying to find a way out without understanding the basis of all our problems. The basic problem is 'How shall we give work to everybody in our country which will produce something that will be consumed generally in our country?' And if we cannot produce at a rate by which the standard of living of the people can be raised much higher than what it is, we must be content with it. At least, there will be homogeneous happiness in our country. Instead of aiming at that, we aim at and produce conflicts, internal conflicts, setting one against the other so that no progress is possible in any direction. I submit that this is not the way to national happiness and it will not solve any problem of ours.

"Let us examine the position now. In a small way, we concentrated our attention on the handloom weavers. To-day, the mills are competing with the handloom weavers. The mills have a certain number of people, wage-earners and profit-earners.

5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

Now, our Finance Minister proposes in this Budget to place before the House measures to tax, to a certain extent, the mill cloth. Everybody is against it—I say, ‘everybody’ in a relative way. They give a good reason, namely, that the consumer will be hit. True, the consumer will have to pay one anna and three pies more for the rupee, because it is only at one point. What is it we want then? Let us examine our minds. Let us not talk without examining our minds. We want the consumer not to pay more. We want the handloom weaver to get more. How is it possible for the handloom weaver to get more without the consumer paying more? Can the handloom weaver be provided from the Moon what he wants? We can only provide him from the consumer and if we do not directly ask the consumer to pay all that the handloom weaver wants, we have to try to reduce the competition of the mill cloth against the handloom weaver. That is why we say ‘There will be less competition if the consumer is asked to pay 1 anna and 3 pies more in the rupee for the mill cloth and thereby he may be induced to go in for handloom cloth. It is a right proposal. But, instead of accepting it, hon. Members are criticising it from a short-sighted point of view, saying that the consumer will be hit because he is a poor man and he has to buy mill cloth. If we have to assume that the consumer must buy mill cloth, then the handloom weaver is doomed to perdition. Nothing else. If all the time the consumer must buy the mill cloth and therefore the price should not be raised, then what is the use of talking about helping the handloom weavers? I say, therefore, that when we object to any proposal, we should object to it after fully examining the question.

“It is not right to object to this tax on mill cloth. The Government of India have a right to object to this tax. Not only have they got a right to object but they are likely to object to it. We must all join in answering that objection. We must be united in our defence against that objection. Now, if the Government of India should write to me, ‘Your own members object to the tax’, what is the strength behind me? Even Hercules cannot fight two persons. Hercules can fight only one man at a time. Even the strongest man cannot fight two men attacking him at the same time. That is what will happen if hon. Members go on criticising the tax in this manner. I beg of this House to accept the taxation proposals that are going to be placed in respect of the mill cloth. That is the only way by which we can do what we can at the present moment to protect the handloom weaver. If one day we can prevent the manufacture of the mill cloth or if one day we can at least prevent the import of mill cloth into the handloom areas, we may be more successful without putting any tax on what comes in, but how shall we achieve that? We cannot achieve it in the present atmosphere and in the present set-up unless we do something like this. The other day a friend asked me, ‘What is the pressure, what is the sanction that you will apply as against the Central Government’s obstinacy?’ I said immediately, ‘I cannot

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

explain it.' Explanation will reduce the value of our strategy, if I may use a military term in a peaceful matter. It reduces the value of our strategy, but I have explained it now. I say that as long as we do not get the full protection that we want, as long as we do not get the exclusion of the mills in respect of certain categories in the competition against our handloom weavers, we have to try these intermediate measures, namely, to make the mill cloth a little bit costlier. But if hon. Members say, 'We can do something else; do not raise the price of mill cloth, but subsidize the handloom cloth', I say it is physical impossibility, mathematical impossibility, without resources for subsidizing everything in the world. It is another form of gruel centres. Subsidizing the produce of the handloom industry is like opening free feeding houses for the handloom weavers. That will not do. We must make the people buy the cloth which these handloom weavers produce at a fair price and thereby we will have to exclude this unfair competition, because mill cloth is machine product and the cost of production is less and this is cottage product and the cost of production is more. We have to remove that unfair and unnecessary competition and that is why I say that the tax on the mill cloth is justifiable.

"Now, again, hon. Members, for a political purpose—not for political motive—I again repeat it, say that sales tax is very bad. But do we know it only in 1953 or 1954? Did we not know it all these years? Have we not tolerated this sales tax at multiple points all these years? Why then do Members come up now against it? It is because these Members have a support which is tricky—I mean to say, it is not very substantial. It is a very slender support that everybody gets now. Every group in politics has a certain amount of support. It is not adequate enough; it is not strong enough. So they want to widen that support. Their attitude seems to be: 'Let us take the beedi makers' cause; let us take the retail merchants' cause; let us take the lessees' cause; let us take the flower shop man's cause; let us take anybody's cause.' What is the effect of all this on the Government? They try to make their own voice more popular. It is all wrong. I am amazed at the objection to sales tax being continually raised from the Communist Benches. Once the Communist Benches raise an objection which is not justifiable, others must also take it up and say, 'Everybody is against the sales tax'. Even as it was, the agitation of the merchants was great. I wonder how we are going to cope with the agitation when all the Communist Members and everybody else say, 'Sales tax is bad'. People are easily beguiled in our country and they can be beguiled. They may even imagine that if Communists are given a majority, the sales tax will be abolished but not only sales tax, the men also will be abolished alongside with it! (Laughter.) All individual freedom will be at an end if the Communists govern the country (applause). And so if we care for individual freedom, we must defend it at all costs. Whatever may be the difficulties in life, whatever may be the difficulties in other matters and whatever heavy taxation men will

5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

have to bear, it is better than losing your independence and your independence here means, I say, the individual's freedom. That will be lost if the Communists come into power. I have no doubt about it in my mind. Better men than myself have no doubt about it in their minds. I do not value individual freedom as a small thing. If I had faith that the whole community together would act wisely, properly and justly, I would have no objection to lose individual freedom. But in our large country it is not possible. In our country as it is situated, it is not workable. In a district it is not workable, and even in small panchayat it is not workable. In this Assembly all the districts come together. Each district speaks for itself, each constituency speaks for itself. One Member rose and said : ' This budget is good for Malabar. But for the Kurumbanad taluk, it is not good and I want three minutes more to deal with this point.' The Deputy Speaker did not allow this extra time. Where is the urge for thinking that we can sacrifice individual freedom easily? We cannot sacrifice individual freedom. What will happen is not the abolition of sales tax, not the increase of the period of security of tenure for the tenant from five to ten years, not the increase in the tenant's share of the produce from forty to sixty per cent, but the loss of individual freedom for everybody concerned. It might be a good thing for a small democracy. If we liquidate a large part of the population or send the people out to work in distant factories, we can no doubt carry on with Communism. Mr. Kalyanasundaram began the debate the other day by saying : ' I come directly from Moscow. I have seen Moscow myself.' Mr. Kalyanasundaram has ' seen ' Moscow, thanks to my gullibility. He came to me saying that he was very ill and that he could get cured only in Moscow. I knew that was not true. I said to myself : ' Kalyanasundaram is a good man; he will not do any harm. Let him go.' He went. Will any man of Mr. Kalyanasundaram's position be sent by Russia to India either to be treated in a hospital or to be put in a nursing home? Not even the Members of the Cabinet at Kremlin are safe there, not to speak of the opposite number of Mr. Kalyanasundaram being sent here. He will be sent to some other place, but not to India. But Mr. Kalyanasundaram went there and he says : ' Things are very good there, people enjoy the highest position, members of the legislature are greatly respected and everybody is respected.' Quite true. There is one-party Government and the whole thing is one steel framework there. Unless they respect one another, the screws and nuts will crack. Those who obey the Government are the only people there and those who want to protest can only cry in silence. Now Mr. Kalyanasundaram has returned and he does his political duty in praising the Soviet Government and the system prevailing there. I do hope, he will excuse my saying it, he has not done the other part of the bargain, namely, the vilifying of our Government there. I think he did not have the time and the language to do it. The Soviet Government are very tactical and they do not want to hear such things. But his praise of the Soviet Government here (Sri M. Kalyanasundaram : ' Is a worry for the Chief Minister.')

4-30
p.m.

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

is, I submit, unacceptable. It is not a worry. It has given me some matter to speak about when I had very little to say. I hope that people here will not be deceived by such descriptions and eulogies.

“ One important section of the House very earnestly pressed : ‘ Here is the agrarian law waiting. Why don’t you pass it quickly? What is there difficult in it? ’ I hope hon. Members, though most of them are young, will realise that the agrarian relationship, the agrarian conventions, the agrarian customs and even the very names of the leases and documents have come to us from a long time past. They have grown organically. They have risen from zero to what they are now by their own growth and not by any laws. We were dealing with the Malabar land tenure system some months back and we came across terms like kanam, verumpattam, ulkudi and several other names by which the various land tenures go. There are different systems of land tenure in other districts also. Is it an easy thing to change all this? Was it invented by the devil for us to simply wipe it out with a broomstick? It grew organically like a forest so to say. We cannot clear the forest in the manner that is proposed. We will have to be careful. I don’t say that the times have not changed and that we must not change. We must change. But we cannot clear the forest by felling all the trees down. A committee has reported and we are examining the report. Some people say that this examination is only delaying tactics. It is not so. The examination is true, sincere and earnest examination by people who are not interested in politics and who have worked this system for a long time. We want to get an exact picture, and for getting that picture proposals have been made. We have to consider the proposals made and do something with them. That process is going on. A friend said the other day : ‘ You introduced a law in Malabar and you promised to extend it to other places ’. I immediately got up and said that I did not promise to extend it to other places. That question was repeated in another form and my Hon. Colleague, the Minister for Agriculture replied : ‘ We have introduced it in one place. Why do you imagine that we shall not have the courage or the sense of justice to introduce it in other places when the time comes? Members should not therefore mistrust the Government.’ Then, Mr. Kalyanasundaram who was occupying the first seat in the front Opposition bench said that there was a contradiction, because the Hon. Chief Minister said that he did not promise to extend the Act to other places and the Hon. Minister for Agriculture said that he could extend the Act to other places. There is no contradiction; it explains the process that I have been trying to explain. We have not made any promise. We examine all the things that have been suggested. We shall introduce them—take it from us that we have got the heart or the desire to do it—provided we are satisfied that what we are doing is a good thing. It takes time and we must not hasten. Haste does not save time. Careful progress is what is wanted. When we are dealing with peasantry, we are not dealing

5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

with the intelligent members of the legislature, we are dealing with the relationship between the landlord and the tenant with a view to see that the land is looked after properly and the produce distributed properly. That cannot be done by one or two parties but a number of people have to come together. We must proceed with care. When a live organisation is there, we must consider carefully before we change it. Hon. Members will forgive my attempt to explain the thing by an analogy. We are living in a house and we are trying to repair it living in that house. We do not get out and repair. Therefore, we have to be careful. We should not erect structures which will fall down on our heads. Our children may build a better house, but then we ourselves will not be alive. We must see that the agricultural structure of our country is not shattered. That is the justification for my plea that we should be cautious and examine things before we proceed.

“ I think there is no hope for us to have good administration unless we adopt the proposal that I am going to make. It may look very facetious, but one day it may be the only thing that we may arrive at as feasible. Instead of having the present administration, we should divide the various constituencies into administrative units, divide the budget amount also accordingly and give the amount allotted to each constituency to its representative so that he may make the best use of it. This will be something like the contract system that is obtaining in the Defence Department. Then, Collectors, Tahsildars and everybody else, who are a sore and a thorn in our flesh, may be abolished. We may take up this Rs. 45 crores and divide it among the 230 Members and tell them : ‘ Take up this amount for your constituency, utilize it as you like and then come and tell us what you have achieved and also tell the people what you have achieved.’ Then they will be careful to elect the proper men. For one or two years money may be eaten up. For one or two years, may be nothing will go to the people. But afterwards they would not elect these men. That may be, I say, a very good system. Probably that is the only system suitable for our country. We are so jealous of one another. We are so suspicious of one another, and we do not want any orderly administration. We do not want any outsider to deal with us. We want to do everything ourselves. I think that this is the only system which can finally find its rest in our country. And this is what prevailed in the old days. Amildars or Tahsildars—by whatever name you may call them—had the money with them, and they spent it there and gave an account to the Emperor at the top, whether he was Hyder Ali or Tippu Sultan or anybody else. It may be called retrograde, but yet even a retrograde system, if it is properly worked, may produce happiness in the country. I think that that is the only solution. Otherwise, I must appeal to friends to admit this budget and say ‘ This is the best we can do in the circumstances. We cannot reduce taxes, and we cannot increase expenditure. Let us carry on. The expenditure is there, and let us tussle with it as best as we can ’.

4-10
p.m.

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

“ Sir, I shall not take more of the time of the House. It is an indulgence that has been shown to me. I thank you for that, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ As we are meeting this night, I think it is better that we disperse now. I must tell the House that we are going to have a night session, and all hon. Members will be served with coffee or tea, and the cost will be borne not by the Government but by the Hon. the Finance Minister.”

The House will now rise and meet again at 9 p.m.

The House then adjourned.

[The House reassembled at 9 p.m.]

SRI K. T. SREEDHARAN :—“ Mr. Speaker, Sir, radicalism in speech but conservatism in action is the order of this Government. Words and action must go together.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That can be done only in *Bharatanatyam*.” (Laughter.)

* SRI K. T. SREEDHARAN :—“ Words and action must go together. If that is not so, the vain promise of a Welfare State is nothing but a delusion. ‘ Land for the tiller ’ is the slogan of the Congress. It is not only so, but that was one of the main planks of their election manifesto. But what have the Government done to put this into practice? At least in this respect, they cannot blame the Opposition. The Opposition was pressing for the redistribution of lands, but somehow the Congress Government are putting it off. So, their vain promise to bring into being a Welfare State cannot be trusted. I have tried to study the budget proposals very carefully. I ask, what have the Government done to increase production in the State and to give employment to the unemployed and the under-employed? They have not tried to increase production equipment or capital formation, nor have they tried to increase the social and economic conditions of the people of our State. Unless these things are taken up for implementation, I do not know how many years the Government will take to bring the Welfare State into being.

“ Almost 25 per cent of the total income is spent—or is provided to be spent—on the top-heavy administration of the State. The Government have not tried to eradicate corruption in this top-heavy administration. There must be a committee set up to go into this question, and suggest ways and means of eradicating corruption. The existing laws should be changed, and the service conditions as well as the service rules of the administration should be thoroughly gone into, and remedies should be found out.

“ Unless free medical aid is extended to all rural and urban areas, and unless primary education is provided for all school-going children of our State, nothing is going to be achieved in the near future.

5th March 1954] [Sri K. T. Sreedharan]

"As far as the budget is concerned, it has thoroughly disappointed the people of my constituency. They were hoping that their long cherished desire of founding a Women's College at Cannanore would be fulfilled. They were thinking that the budget would provide some amount for the construction of a pucca building for the hospital that is really necessary. They were thinking that the veterinary hospital that is now being accommodated in a rented building there would be provided with a building of its own. There is the Madhavan Memorial Ayurvedic College and hospital at Cannanore that is now being managed by the Kerala Ayurvedic Society, which is a registered body. This institution came into being by the philanthropic contribution of one gentleman by name Sri M. K. Kunhiraman Vaidyar. The society was able to house the hospital in a pucca building worth about Rs. 50,000. Now the financial position of that Ayurvedic College and hospital is really bad, and unless some proper financial aid is extended to that useful institution, the work of that institution will come to a standstill. They have applied to this Government for grants-in-aid, and this Government, I am sure, will try to help this good institution by extending that concession. The high school at Azhicode, which is housed in a beautiful pucca building, and which the Hon. the Finance Minister had the kindness to inaugurate, is also in financial difficulties. Only the main building is finished, and the other parts of the building will have to be completed in the near future. They have requested this Government to give back the deposit money of Rs. 15,000 given to this Government so that they can themselves attend to the construction of the rest of the building. I hope this Government will try to help that great institution which is very essential for those villages.

"I am glad that there is at least an effort to save the handloom industry of this State. But unfortunately all the proposals that are put forward will not be very much useful to help the industry as well as those who are engaged in that industry in Malabar. The people engaged in the handloom industry in Malabar are not getting any benefit. In the last two years, the Government had put forth many a useful scheme to save this industry, but in all those cases, the representatives of the people of Malabar were trying to impress upon the Government how those schemes were thoroughly inadequate and insufficient to meet the special conditions of the handloom industry in Malabar. The Government, however, did not pay heed to those suggestions, and did not try to solve the special difficulties of the Malabar handloom industry. Even now all the proposals that have been enunciated by this Government will not go a long way to meet the special requirements of the Malabar handloom industry. I earnestly appeal to this Government once again to consider our request to appoint a special committee to find out ways and means of meeting the special needs of the handloom industry in Malabar. Unless the special needs of Malabar are considered in this matter, the financial and the economic stability of Malabar will be at stake, because many people and their families are eking out their livelihood by handloom weaving. I am sure, and I hope . . ."

[Sri K. T. Sreedharan] [5th March 1954]

(The hon. Member had not concluded his speech when the Speaker rang the bell, and called on the hon. Member Sri K. H. Bomman to speak.)

* **SRI K. H. BOMMAN** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தின் 1954-55-வது வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை இந்தச் சபையினுடைய அங்கோரத்தைப் பெறுவதற்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அந்தத் திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி அவர் விரிவாக அதில் தெரிவித்திருப்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 58 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்டவேண்டுமென்பதற்காக சில புதிய வரிகளும் இப்பொழுது அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வரிகளையும் ஏழை விவசாயிகளைப் பாதிக்காத வகையில், போட்டிருக்கிறார்களென்பதைப்பற்றியும் நான் அவரை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

“உ, காப்பி, ரப்பர், தோட்டப்பயிர்களுக்கு வருமான வரி என்று போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியை தோட்ட முதலாளிகள் போட வேண்டாமென்று சொல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் இதன் அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளிகளை இம்சை செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிடுவார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. ஆகையால் இதற்கென ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும்போது தொழிலாளிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும்படியாக ஒரு விதியை அதில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மீன், மாமிசம் போன்ற சீக்கிரம் கெட்டுப்போகும் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளித்திருப்பதைப் போல எங்கள் ஜில்லா முழுவதும் அதிகமாக பயிராகக்கூடிய உருளைக்கிழங்கும் அழுக்கக்கூடிய பொருளாக இருப்பதால் அதற்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆடம்பரச் சாமான்களுக்கு விற்பனை வரி போட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆடம்பரப் பொருள்களை ஏழைகள் அதிகமாக உபயோகிப்பதில்லை. பணக்காரர்கள் தான் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு இன்னும் அதிகமான வரி போட்டாலும் அதை நான் வரவேற்பேன்.

“வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் வெகு தெளிவாக தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணம் பூராவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறதென்றாலும், நீலகிரி ஜில்லாவில் வசிக்கும் ஹரிஜன பிற்பட்ட சமூகத்தாரை அதிகமாக பாதித்திருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொருத்தமட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஏராளவு போக்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அங்கிருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாவில் தொழிற்சாலைகள் போன்றவைகள் இல்லாமலிருப்பதால் இந்தப் பிரச்சினை தீராது என்று கருத முடியாது. மற்ற ஜில்லாக்களிலிருப்பதைவிட இந்த ஜில்லாவில் பயிரிடுவதற்கு லாய்க்கான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை வேலையில்லாதார்க்கு தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் கொடுக்கலாம். **Wenlock Downs**-ல் 19 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. தேசியப் பூங்காவுக்காக அதை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மக்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடும்பொழுது தேசிய பூங்காவுக்காக ஒதுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? ஆகவே தேசியப் பூங்காவிற்கென்று ஓரளவு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்றப் பிரதேசங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும் ஒவ்வொரு ஏக்கர் வீதம் கொடுத்தால் இந்தப் பிரச்சினை ஓரளவு தீர்ப்பதற்கு முடியும் என்பதை நான் மந்திரி அவர்களுக்கு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெள்ளையர்கள் வெளியேறின பிற்பாடு நாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மனைத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமலிருந்து கடைசியாக இப்பொழுது தெருவில் பிச்சை யெடுக்கக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை கடந்த மந்திரி சபையின் கவனத்திற்கு பல மனுக்கள் மூலமாக கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்த மந்திரி

5th March 1954] [Sri K. H. Bomman]

சபையின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் இதுவரையில் மனைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகையால் வேலையில்லாத மனைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தை கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுத்து உதவுவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது வழி செய்தால் அவர்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்கு வசதியாக இருக்கும்.

“கூனூரில் சர்க்கார் ஒரு ‘ஜாம்’ தொழிற்சாலையை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை திடீரென்று நிறுத்திவிட்டதால் அதில் வேலை செய்துக்கொண்டிருந்த மனைத் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“சில குடிசைத் தொழில்களைச் செய்வதற்கு நீலகிரி ஜில்லாவில் பல வசதிகள் உண்டு. பல ‘ஜாம்’ தொழிற்சாலைகளையும் அங்கு ஏற்படுத்தலாம். கல்லூர் ஊர்னும் இடத்தில் ஒரு பழத் தோட்டம் இருக்கிறது. கூடலூர் போன்ற ஊர்களில் நிறைய பழ வகைகள் கிடைக்கின்றன. இவைகளைக் கொண்டு ஜாம், ஊறுகாய் தயாரிக்க தொழிற்சாலைகளையும், ரொட்டி தயாரிப்பதற்கான பேக்கரி முதலியவைகளையும் அங்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் மனைத் தொழிலாளர்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்கு ஒருவித மார்க்கமிருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அழிந்துபோன காடுகளில் மறுபடியும் மரம் நடுவதற்கும் மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கும் எட்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையில் முக்கால் பாகம் நீலகிரி ஜில்லாவில்தான் செலவு செய்யப்படும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். வனமகோர்சுவ காலங்களில் நீலகிரி ஜில்லாவிலும் மரங்கள் நடப்பட்டன. ஆனால் அவைகளில் அனேக மரங்கள் அழிந்துபோயிருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் சீதோஷண ஸ்திதியின் கோளாரோ அல்லது அதிகாரிகளின் கவலையின்மையோ தெரியவில்லை. இதை நன்கு உணராமல் செய்யாத ஒரு காரணத்தினால் அங்கு நடப்பட்ட மரங்கள் சரியாக வளரவில்லை. ஆகவே எந்தெந்த சீதோஷணத்திற்கு எந்தெந்த வகை மரங்கள் நடப்படவேண்டும் என்பதை அதிகாரிகள் கவனித்து, அதன்படி செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சர்க்கார் தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தில், குந்தா மின்சாரத் திட்டமானது அடுத்த பட்ஜெட்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். திட்டக் கமிஷனாவது இதைப் பரிசீலனை செய்து ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இது சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலும் இது இடம் பெறவில்லை. இச்சட்ட சபையில் பேசக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்கள் தங்கள் கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மின்சாரம் அதிகமான அளவு உற்பத்தி செய்யப்படாவிட்டால் எப்படி எல்லா கிராமங்களுக்கும் விநியோகம் செய்வது சாத்தியமாகும்? இம் மின்சாரம் எங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் கவனம் செலுத்தினால்தான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா இடங்களுக்கும் ஓரளவு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆகையினால் அடுத்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலாவது குந்தா மின்சார உற்பத்தித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுமானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமானது நீலகிரி ஜில்லாவில் ஓரளவு குறையும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

“ஸ்ரீமான் அரி கௌடர் அவர்கள் பேசும்போது தென் கன்னட ஜில்லாவில் ஐந்து கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவென்றும், அவைகளில் ஒரு கல்லூரியையாவது அங்கு முடிவிட்டு அந்தக் கல்லூரியை நீலகிரி ஜில்லாவில் ஏற்படுத்திவிடலாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். நான் அப்படிச் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. நம் சர்க்காருடைய முக்கிய நோக்கம் என்னவென்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு கல்லூரி இருக்கவேண்டு

[Sri K. H. Bomman]

[5th March 1954]

மென்பதுதான். ஆகையால் எங்களுடைய ஜில்லாவில் கண்டிப்பாக ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக இது சம்பந்தமாக இந்தச் சபையிலும், மந்திரிகள் எங்களுடைய ஜில்லாவுக்கு வரும்போதும் தெரிவித்திருக்கிறோம். சர்க்காருக்கு பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தும் இது விஷயமாக பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூட ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருப்பதைக் கண்டு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். கல்வி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் இதற்குப் பதில் சொல்லுவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

“Cinchona Plantations வருஷத்திற்கு வருஷம் நஷ்டத்தில் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. ஏன் அப்படி நஷ்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறதென்பதைப்பற்றி ஆராயவேண்டும். ஆனேமலையில் சர்க்கார் சில பரிசீலனையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நடுவட்டத்தை ஆனேமலையுடன் சேர்த்துவிட்டு அதைப் பராமரிப்பதற்கு காட்டிலாகா அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் பணம் மிச்சம் ஏற்படும் என்பது என்னுடை கருத்து. விவசாய மந்திரி இதை அவசியம் கவனித்து ஆவன செய்வார்களென நம்புகிறேன்.

“வெள்ளையர்கள் காலத்தில் நீலகிரி ஜில்லாவில் சுமார் 325 ஏக்கர் நிலத்தை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கவைத்திருந்தார்கள். அவைகளில் ஹரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டுமென்று மனுக்கள் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் மண்ணரிப்பு ஏற்படுவதினால் அந்த நிலங்களை பத்து வருஷங்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாதென்று சர்க்காருடைய உத்திரவு இருப்பதாக கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லி, கொடுப்பதற்கு முன் வருவதில்லை. இந்தத் தடையை ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில், relax செய்து உடனடியாக அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும்படியாக சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இதுதான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-20
p. m.

* SRI S. P. THANGAVELU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு சட்ட சபை கூடும்பொழுது ராஜ்ய முழுதும் உள்ள விவசாயிகளின் குறைகளைப் போக்க நிரந்தரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. விவசாயிகளின் குறைகளைப் பேசுகிறவர்களைப் பார்த்து தங்கள் தங்கள் தொகுதியைப்பற்றி யோ அல்லது ஜில்லாவைப்பற்றியோ பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசுகிறார்கள் என்றும், இந்தக் குறைபாடு திடீரென்று ஒரு நாளில் தீர்த்துவிடக் கூடியது அல்லவென்றும் கனம் முதல் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏதாவது ஒரு சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக பிரயத்தனப்பட்டார்களா? தஞ்சை ஜில்லாவில் கொண்டுவருவதற்குப் பணியையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமாவது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்ததுபோல் ஏதாவது கிளர்ச்சி ஏற்பட்டால்தான் இந்தச் சட்டம் அவசியமென்று நீனைப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. விவசாயிகள் தங்கள் குறைகளுக்கு மிக நியாயமான முறையில் நிவாரணம் ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தவறாக நீனைக்கவேண்டாமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கு ஆங்காங்கேயுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியும், தங்களுடைய குறைகளை பல மகஜர் மூலமும் தெரிவித்துள்ளார்கள். பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு நிலம் விரிவதில்லை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தால் விவசாயிகளுக்கு ஒரு உரிமை ஏற்படுவிடுமோ என்று நிலத்தை குத்தகைக்கு விரிவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு குத்தகைக் காரர்களான விவசாயிகளெல்லாம் கூலிக்காரராகவும் போக நேரிட்டது. இதனால் வேலையிலல்லாத திண்டாட்டமும் ஏற்பட்டுவிட்டது, இந்த விவசாயத் தொழிலிலேயே நம்பிக்கையில்லாத சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. திருச்சி ஜில்லாவிலே குத்தகை மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலே மொத்த குத்தகையும் ரொக்கமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இன்

5th March 1954] [Sri S. P. Thangavelu]

னெரு இடத்திலே வேறு விதமாக இருக்கிறது. சாப்பாட்டிற்காக உழுது கஷ்டப்படும் மக்களை குறிப்பிட்ட பணத்தைக் கொடுக்காததற்காக அடித்திருக்கிறார்கள். நிலத்தில் விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் குத்தகைத் தொகையையும், வாரத் தொகையையும் வசூலிக்கச் செய்கிறார்கள். இப்படி வசூலிக்கப்படுகிற குத்தகைத் தொகையை கொடுக்காவிட்டால் அவர்களே அறுவடை செய்துகொண்டு போகிறார்கள். இது விஷயமாக பல மஜூர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அறுவடை சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகளினால் பெரும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடத்தயங்காத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடது. சர்க்கார் நிதானமாகப் போகும் பழக்கத்தை சற்று மாற்றிக்கொண்டு இவ்வேழைகளுக்கு ஏற்படும் குறைகளை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

“அடுத்தபடியாக புதிய கல்வித் திட்டத்திலுள்ள குற்றங் குறைகளை சட்ட சபையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றிய விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லியும் இதைக் கைவிடாமல் ஒரே பிடிவாதம் பிடிக்கிறது இந்த அரசாங்கம். பெரும்பாலும் கிராமங்களிலே திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்கள் ஒருமுறைதான் நடக்கிறது. இதற்கும் பிள்ளைகள் சரியாக வருவதில்லை. ஆதலால் சில பள்ளிகளை எடுக்கவேண்டி நேருகலை. ஆதலால் இந்தப் புதிய திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிற்பட்ட இனத்திற்காக இந்த பட்ஜெட்டிலே மிகக் குறைவாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பிற்பட்டவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குமாகச் சேர்ந்து 90 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே 10 லட்சம்தான் பிற்பட்ட சமூகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலே பிற்பட்ட சமூக முன்னேற்றத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு என்று பலர் பேசினார்கள். இருந்தும் சர்க்கார் அவர்களால் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரப்படி அவர்களுக்குத் தகுந்த சலுகைகள் அளிக்கப் படவில்லை. அதிகப்படி வேண்டுமென்றால் சர்க்காரால் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக திருச்சி பள்ளிக் ப்ராசிகியூட்டர் நியமனம் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரிடத்தில் நம்பிக்கை சர்க்காருக்கு இருக்கிறதோ அவரை நியமிப்பதில் குறை சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒரு திறமை வாய்ந்த வக்கீலை ஏன் நியமிக்கவில்லை என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டபொழுது சட்ட மந்திரி கொஞ்சம் ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டு நிதானமிழந்து பதில் சொன்னார்கள். மந்திரிகள் பதில் சொல்லும்பொழுது கொஞ்சம் பொறுப்புடன் பதிலளிக்க வேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“எல்லோரும் பொறுப்புடன் தான் பதில் சொல்லுகிறார்கள்.”

SRI S. P. THANGAVELU :—“அமைச்சர்களுக்கு அதிகப்படியான பொறுப்பு இருக்கிறதென்று சொல்வதை யாரும் மறுக்கவில்லை. சட்ட சபையில் பதில் சொல்லும் பொழுது கொஞ்சம் நிதானமாக பதிலளிக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

* **SRI G. GOVINDAN** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டில் சில நல்ல விஷயங்களைப்பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாமிசம், மீன், காய்கறிகள் முதலியன விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் புஷ்பத்தை மட்டும் இதில் சேர்க்காத காரணம் தெரியவில்லை. புஷ்பம் என்ன அழகிப்போகாத பொருளா? காலையில் மலர்ந்த புஷ்பம், தண்ணீர் தெளிக்காவிட்டால் மாலை யில் கெட்டுப் போய்விடும். ஆகையால் புஷ்பத்தையும் இதில் சேர்க்கும்படி நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒருமுனை விற்பனை வரியைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருமுனை விற்பனை வரி போட்டால் வியாபாரிகள் கணக்குகளை ஒளித்துவிடுவார்கள் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வியாபாரி

9-30
p.m.

[Sri G. Govindan]

[5th March 1954]

களுக்கு licence கொடுக்கும்போதே அவர்களுக்கு இவ்வளவு சொத்து இருக்கிறதென்று கணக்கு எடுத்துவிட்டால், வியாபாரிகள் கணக்குகளை ஒளிக்கமாட்டார்களென்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம். ஆகையால் ஒருமுனை விற்பனைவரி வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

“தங்கம், வெள்ளி இவைகளுக்கு இன்னும் அதிக விற்பனைவரி போடப் போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பணக்காரர்கள் வேண்டியவரை நகைகளை வாங்கிவிட்டார்கள். ஆனால் நாடு இப்பொழுதுதான் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு தான் ஏழைகள் தொழில் செய்து சம்பாதித்து, செலவு போக மீதியைக் கொண்டு தங்கம், வெள்ளி நகைகள் வாங்கவேண்டும். ஆகையால் இப்பொழுது தங்கம், வெள்ளிக்கு அதிக வரி போட்டால் ஏழைகள் நகைகளுக்கு கஷ்டப்படுவார்கள். தங்கம் வெள்ளி வியாபாரிகள் இலேசானவர்கள் அல்ல. என்போன்ற ஏழைகள் அவர்கள் கடைக்குப் போனால், ‘உங்கள் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் தெரியுமா?’ தங்கம் வெள்ளிக்கு இன்னும் அதிக வரி போட்டிருக்கிறார்கள்” என்று அரசாங்கத்தை தூஷித்துப் பேசுவார்கள். ஆகையால் இதை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கைத்தறித்துணியை வான்மூலம் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்போவதாக சர்க்கார் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வான்கள் வாங்குவதற்கு ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவாகும். அதற்கு எத்தனையோ ஆட்களையும் நியமிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருக்கக் கூடிய குமாஸ்தாக்கள் அனைவரும் வருணை காரணமாக சம்பளம் போதாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு வேண்டிய கைத்தறி துணிகளை கொள்முதல் செய்து கொடுத்தால், கைத்தறியாளருக்கு தொழில் கிடைக்கும். சர்க்காருடைய குமாஸ்தாக்களுக்கும் ஒருவாறு நிம்மதி ஏற்படும். தலைக்கு ஒரு ஜோடி வேஷ்டி சேலை கொடுத்தால் கைத்தறி தொழிலாளிக்கு தொழில் நிறைய கிடைக்கும் இதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

“கிராமத்தில் நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகள் (Mobile Hospitals) ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ரோடுகள் உள்ள கிராமங்களுக்குத்தான் பிரயோசனமாயிருக்கும். ரோடில்லாத கிராமங்கள் ஆயிரக் கணக்கிலிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் வான்கள் மூலம் ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்துவதெனில் ஸ்திர ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்படுத்துவதுதான் நல்லது. ஏற்கனவே நடைமுறையில் நகரத்தில் ஒடக்கூடிய பஸ்களே அடிக்கடி ரிபேர் ஆய்விடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகையால், நல்ல ரோடுகளில்லாத கிராமங்களில் வான்கள் நல்ல முறையில் ஒடுமா என்பது சந்தேகம். டாக்டர்களின் உதவியைக்கொண்டு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பொருத்தமான இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடங்களில் ஸ்திர ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துவதே நன்மையாக இருக்கும்.

“கிராமங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் அதிகமான வரியை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்பது என் சொந்த அபிப்பிராயம்.

“சுமார் 4, 5 வருஷங்களாக மழை பெய்யவில்லை. இந்த வருஷம் சுமாராக மழை பெய்து கொஞ்சம் வெள்ளாமை கிடைத்திருக்கிறது. சர்க்காரும் கொஞ்சம் வரி போட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே சர்க்காரைக் குறை கூற வேண்டுமென்று சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அங்கத்தினர்கள், சர்க்கார் அதிகாரிகள் வரி வசூலில் “கெடுபிடி” செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இந்த வார்த்தையை அவர்கள் எங்கிருந்து கொண்டுவந்தார்களென்பது விளங்கவில்லை. வரி வசூலில் எந்த விதமான வற்புறுத்தலும் செய்யவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். கிராமங்களுக்குச் சென்று நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஒருவர் 4 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியதாயிருந்தால், ‘ஒரு ரூபாய் இப்பொழுது கொடுங்கள், பிறகு மூன்று ரூபாய் கொடுங்கள்’ என்றுதான் வரி வசூல் செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எதிரிகளில் சிலர் ஆங்காங்கு கூட்டங்களை கூட்டி ‘சர்க்கார் வரி வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி நாங்கள் செய்கிறார்கள்.

[Sri G. Govindan]

“ராமதபுரம் ஜில்லாவில் பயிரிடுவதற்கு நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் தண்ணீர் வசதியில்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு, ராமதபுரத்திலிருந்து ஆட்கள் கூலி வேலை செய்யப்போகிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைதான். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கும்மட்டும் மல்ல; மலையா, பர்மா, சிலோன் முதலிய வெளி நாடுகளுக்கும் கூலி வேலை செய்யப்போகிறார்கள். ராமதபுரத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாதததான் இதற்குக்காரணம்.

“வெள்ளையர் காலத்தில் ராமனாதுபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு ஜமின்தார், ‘தண்ணீர் வரி கொடுக்க முடியாது’ என்று சொல்லியதால் கீழ் ராமனாதுபுரத்துக்கு தண்ணீர் வசதி நிறுத்தப்பட்டது. அதன்பின் மதுரையின் ஏக்கராக உரிமையாக பெரியார் இருந்துவருகிறது. ஏற்கனவே 25,000 ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்த வந்தார்கள். இப்பொழுது ஒப்பந்த பிரகாரம் இரண்டு லட்சம் ஏக்கராக்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. இன்னும் ஓர் நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தி எங்கள் ஜில்லாவை பாதிக்கும்படி செய்யவேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவைப்பாதிக்கும்படி இதை வைக்கத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற மாதம் இதைப்பற்றி சொன்னேன். மறுபடியும் இதைப் பற்றி சொல்லுகிறேன். இனிமேலாவது சொல்லாமலிருக்கும்படி சர்க்கார் இதை கவனிக்கவேண்டும். நாங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். கீழ் ராமனாதுபுரம் நீர்பாசன வசதிக்கு ஏந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவந்தாலும், அதற்கு நாங்கள் எத்தனை லக்ஷம் ரூபாய் வேண்டுமானாலும் திரட்டி முன்பணமாகக் கொடுக்க தயாராயிருக்கிறோம். இதுமாக இல்லை. கடனாகத்தான் கொடுக்கிறோம்.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up.”

* **SRI C. H. KANARANAN** :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ സർ, ഏതു രീതിയിൽ എഴുതി തയ്യാറാക്കിയതായാലും ശരി, ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ നാട്ടുകാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന എന്നു ജ്ഞാനം പ്രധാനമായ ചോദ്യം. ഈ രാജ്യത്തു ടിപ്പുസംഗ്രാമി എന്നോണം വെച്ചിട്ടു വരുന്ന നൊഴിവില്ലായ്മയ്ക്കു വല്ല പരിഹാരവും ഈ ബഡ്ജറ്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ, ഈ രാജ്യത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ നടപടികൾ എടുത്തു വല്ല വ്യവസ്ഥയും ഈ ബഡ്ജറ്റിലുണ്ടോ, ഈ നാട്ടിലെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഈ ബഡ്ജറ്റിലുണ്ടോ, എന്നാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടതു്. ഗവണ്മെന്റുടേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ശമ്പളം എത്രയെന്ന് ചെലവെഴുതി കൂട്ടുക മാത്രമല്ല ബഡ്ജറ്റ് നിർമ്മാണക്കാരെന്താണെന്നു്. നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി രാജ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന അടിയന്തിരപ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടുന്നതിനു വേണ്ടി ബഡ്ജറ്റിൻ്റെ, എന്നെല്ലാമാണ് വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് എന്നാണു ചോദ്യം. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം ഇതു ഈ സഭയിലുപയോഗിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ ബഡ്ജറ്റാണ്. ഈ മൂന്നാം കൊല്ലത്തിലും പഴയ മട്ടിലുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റുണ്ടെന്നാണ് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. പല ചെലവ് പദ്ധതികളും സംബന്ധിച്ചും ധാരാളമായി പ്രസംഗിച്ചു കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതുവരെ യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ജ്ഞാനം വാസ്തവം. സാധാരണക്കാരന്റെ നില അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അതു് മിന്നപ്രതി വെക്കുകയായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ടിപ്പുസംഗ്രാമി വെച്ചിട്ടുവരുന്ന നൊഴിവില്ലായ്മ നിമിത്തം ഈ രാജ്യം എങ്ങാട്ടാണ് നിങ്ങളെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്, ഈ ഭരണ രാജ്യത്തെ എങ്ങാട്ടാണ് നിങ്ങളെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്, എന്തു മനസ്സിലാക്കാൻ വലിയ പ്രയാസമില്ല. ഗവണ്മെന്റിനു ചില പദ്ധതികളെപ്പോലും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നതു്. മൈനർ ഇറിഗേഷൻ കൊണ്ടു കൃഷി വെച്ചിട്ടിരിക്കാൻ മറ്റും ഗവണ്മെന്റിനു് പല പദ്ധതികളുണ്ടെന്നു് പറയുന്നതു്. ”

[Sri C. H. Kanaran] 5th March 1954]

നികളുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ശരി, അതെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷെ ഈ രാജ്യത്തെ പ്രധാന പ്രശ്നമെന്താണ്? ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ വാങ്ങാനുള്ള ശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചു ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി: 'ഇവിടത്തെ വ്യവസായങ്ങൾ വളരെ തുച്ഛമാണ്. വ്യവസായങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചു കൂടെ ജോലിചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു അവർക്കുമാത്രം രക്ഷ നല്കിയതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല. തൃക്കിയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, ഭൂമിയുടെ പുനർവിതരണം വളരെ ആലോചിച്ചു ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ആ രംഗത്തും പെട്ടെന്ന് ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ല'. ഈ മട്ടിലാണു ചീഫ് മിനിസ്റ്ററുടെ പ്രസംഗം. പിന്നെ എന്താണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്നു ചോദിച്ചാൽ, തൽക്കാലം ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യാൻ പോകുന്നില്ലെന്നു സ്പഷ്ടം. ഈ രാജ്യത്തു വ്യവസായങ്ങൾ അടിവുലിപ്പെടുത്തുന്നതിന് വലിയ സാദ്ധ്യതകളുണ്ട്. മലബാറിനെ മാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു് എന്നിങ്ങനെ പറയാൻ സാധിക്കും പല വ്യവസായങ്ങളും അടിവുലിപ്പെടുത്താൻ നമുക്കു കഴിയുമെന്നു്. കളിമൺ വ്യവസായം ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ പറയുകയുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ധാരാളം ആളുകൾക്കു ജോലി കിട്ടുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണിതു്. ചുണ്ണാമ്പു വ്യവസായം കൂട്ടു വ്യവസായം, കൈത്തറി നെയ്ത്തു വ്യവസായം, പായ നെയ്ത്തു വ്യവസായം, എന്നിങ്ങനെ നിരവധി വ്യവസായങ്ങൾ അടിവുലിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. കടലാസു വ്യവസായത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യതകളും അവിടെ ധാരാളമായുണ്ട്. അതാണു് ആലോചിക്കാതെ ഈ നാട്ടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ അധികമില്ല, ഉള്ളവതന്നെ അടച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ചിന്തയുമില്ലാതെ, വ്യവസായങ്ങളുടെ അടിവുലിപ്പെടുത്തു മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരാലോചനയുമില്ലാതെ, നിയമസഭാ മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞാൽ ശരി നാട്ടുകാർ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയാലും ശരി, ഞങ്ങൾ കൂടാൻ പോകുന്നില്ലെന്നുള്ള മറുപടി എടുത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെന്റ് പെരുമാറുന്നുവെന്നാണ്. അതാണ് ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു് വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതു്. കാക്കികപരിഷ്കാരം വരുത്തണമെങ്കിൽ വളരെ വളരെ ആലോചിക്കണം പോലും. ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരോടു ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങൾ എത്രകാലമായിട്ടു ഇതാലോചിക്കുന്നു? എന്നിട്ടു വല്ല ഫലവും ഉണ്ടായോ? നിങ്ങൾക്കു് ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ ഭരണം താഴെ വെച്ചിട്ടു മറിനില്ലെന്നു പറയുന്നതു് നല്ലതു്. ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലെങ്കിലും ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. അവർ ഒരു സന്ദർഭം കൊടുക്കൂ. അതിനുള്ള സന്ദർഭംതന്നെ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമോ? കാക്കിക പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ ഒരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞു. മലബാറിലാണെങ്കിൽ പലവിധത്തിലുള്ള ഭൂവുടമസ്ഥസ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. കുടികിടപ്പുകാരുണ്ട്. ഉൾക്കുടികാരുണ്ട്, വെറും പാട്ടുകാരുണ്ട്, അങ്ങിനെ പലവരുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് ഭൂപരിഷ്കാരം എളുപ്പമല്ല എന്നാണ് ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ പറഞ്ഞതു്. ഭൂമിയിൽ അല്പംവാനി എന്ന തൃക്കിക്കാരൻ അവന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം കിട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ വളരെയൊന്നും ആലോചിച്ചു കേൾക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. തൃക്കിക്കാരനും രക്ഷനൽകണമെങ്കിൽ ജന്മിയെ വേദനിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അതു ആലോചിക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ വിഷമം തോന്നുന്നതു്. വേണമെന്നുവെച്ചാൽ ഉടനെ ചെയ്യാവുന്ന കാര്യമാണിതു്. രണ്ടു ടിപ്പസും വേണ്ട അതിന് ഒരു നിയമമുണ്ടാകാൻ.

“അതുപോലെതന്നെ മലബാറിലെ തരിശു ഭൂമികൾ തൃക്കിക്കാർ കൊടുക്കണമെന്നു് ചോദ്യോത്തരവേളകളിലും മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭരണാധികാരികൾ വലിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് മലബാറിലെ തരിശു ഭൂമികൾ തൃക്കിക്കാർ കൊടുക്കണമെന്നു് പറഞ്ഞാൽ അതിന്നു എന്താണിതു് താമസം? അതിനെത്താണിതു നീണ്ട ആലോചന? ഞാൻ പറയുന്നതു്,—നിങ്ങളുടെ ആലോചനകൊണ്ടു് പ്രയോജനമില്ല; നിങ്ങൾക്കൊരു തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള കരുത്തില്ല; സാധ്യതകളുടെ രക്ഷയുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള ഹൃദയം നിങ്ങൾക്കില്ല; അതാണു് പരമാർത്ഥം. അതേ സമയം ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ വാങ്ങാനുള്ള ശക്തി താണുപോയി എന്നു പറയുകയാണെന്നിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ഈ ഗവണ്മെന്റിന് നിലനില്പാൻ അഹതയില്ലെന്നാണ്. ഈ ഗവണ്മെന്റ് അധികാരത്തിൽ തുടരുന്നേടത്തോളംകാലം ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ല. ഈ ഗവണ്മെന്റ് അധികാരത്തിൽ തുടരുന്നെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തൃക്കിഭൂമി കയ്യാകുന്ന കൊടുപ്പാൻ വൈകിക്കൂടാ.

FOR THE YEAR 1954-55

[5th March 1954 [Sri C. H. Kanaran]

“ലബോറിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവിടത്തെ ഉദ്യമങ്ങൾക്ക് ന്യായമായ വില കിട്ടുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എത്രയോ ജില്ലകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലബോറും ഒരു ദൃഢവു കിടക്കുന്നു. അതാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനോഭാവം. അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഭിദ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുമ്പോൾ അവിടത്തെ പ്രധാന ഉല്പന്നങ്ങളായ നാളികേരത്തിനും കരുമുളകിനും നല്ല വില കിട്ടണം. തിരുവിതാംകൂട്-കൊച്ചിയിലെ ഗവണ്മെന്റാണെങ്കിൽ ചിലതെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അവിടത്തെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ കൂടിയ വില കിട്ടാൻ സാധിക്കുമെന്നും വ്യവസായങ്ങളെ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നും അവർ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി ചിലതെല്ലാം കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നേരെ മറിച്ചു ലബോറിന്റെ കയ്യാളോ? മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന് മലബാർ ഒരു കാഴ്ചവു. ലബോറിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻപോലും അവർ ഭാവമില്ല. പന്തിരായിരം ഉറപ്പുകയാണ് ലബോറിലെ മൈനർ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെല്ലാം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. വേദനാ ജനകമെന്നു പറയട്ടെ, സർ, ലബോറിനെ നികൃഷ്ടമായി തള്ളിക്കളയേണ്ട ഒരു പന്യായമായിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ പറയുന്നുണ്ട്. പത്തു കൊല്ലക്കാലത്തേക്കു മദ്രാസിനോടു ചേർന്നു നിൽക്കണമെന്ന്. അപ്പോഴും ചിന്തിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഈ മന്ത്രി സഭ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ കാണാം, തിരുവിതാംകൂട്-കൊച്ചിയിൽ ഇന്ത്യൻ പ്രധാന മന്ത്രിയും ഇവിടത്തെ ചീഫ് മിനിസ്റ്റർമാരുമുള്ളതുള്ള അഖിലേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളാരെല്ലാം വോയിട്ട് കോൺഗ്രസ്സിന് ഇനി ഒരു നിമിഷം ഭരണം നടത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയാണ് തിരുവിതാംകൂട്-കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ വ്യക്തമായി പറയുന്നു, ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെകൂടെ നില്ക്കുവാനല്ല ഇഷ്ടം. പിന്നെയോ തിരുവിതാംകൂട്-കൊച്ചിയോടു ചേരുന്നതാണ്. അപ്പോഴും അവരുടെ സംസ്ഥാനം കൊടുത്തു. മറ്റു ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും അവരുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ സൗകര്യമുള്ളതാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഏതു രാജ്യത്തോടു ചേർന്നു നിൽക്കണമെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്താൻമുമ്പെ അവകാശം ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടോ. അതിന്നു നിങ്ങൾ തടസ്സമുണ്ടാക്കരുത്. ആ അവകാശം നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചുതരണം. അല്ലെങ്കിൽ സമ്മതിച്ചിട്ടാകാൻ തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഉജ്ജ്വിതമാക്കുകയാണെന്നതാണ് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“ലബോർ കടിയായ് നിയമം ഈ അസംബ്ലി പാസ്സാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ ആ നിയമം വരുന്നതെന്ന് കേട്ടതുമുതൽ ജന്മിമാർ വേറുതെയായിരിക്കുകയല്ല. ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ അവരുടെ നില സുരക്ഷിതമാക്കാൻ സാധിക്കുമോ അതെല്ലാം അവർ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. കടിയന്മാരെ അവർ അനേക കാലമായി പാർശ്വവരുന്ന് കടികളിൽനിന്ന് ചവിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു നിലയാണ് അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സാധ്യമായ ഹരിജനങ്ങളെ കണ്ടുമാനം കടിയന്മാർക്കൊക്കെത്തന്നെ. എന്നിട്ടും ഇനിയും ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താൻവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ഞാൻ അറിഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഒരു മന്ത്രി എഴുതിയിരിക്കുന്നുവോ “അങ്ങനെ നിയമമൊന്നും പാസ്സാക്കിയിട്ടില്ല; ജന്മിമാർക്കു ഇഷ്ടംപോലെ . . .”

* SRI A. APPU :—“ Mr. Speaker, Sir, I thank you very much for having given me this opportunity to speak a few words on the Budget. Considering the poor resources of the State, I feel that the Budget presented by the Hon. the Finance Minister this year is a very good one. My hon. Friend Sri Sankara Varma Raja has congratulated the Hon. the Finance Minister on his Budget. I also join with him in congratulating him. I have gone through the Budget very carefully and I find that it has been prepared with considerable care and forethought. I have, however, to make a few observations for the consideration of the Government.

“ First of all, I have to deal with irrigation. The present Government are concentrating their Irrigation activities round

[Sri A. Appu]

[5th March 1954]

Palghat taluk. They have neglected the other nine taluks in the district. I understand that investigation of the Kunhirapuzha Scheme in Walluvanad taluk has been completed. Walluvanad taluk is a surplus taluk where we have extensive cultivation. Therefore, the new irrigation scheme will be a very useful one. I request the Government to take up the scheme for execution at the earliest opportunity. Several of my hon. Friends have pointed out that the funds provided for minor irrigation works in the district are very poor. I also think so and I request the Government to make special arrangements to start at least minor irrigation works in other taluks in the district.

“ One of the previous speakers this morning suggested that the administration was top-heavy. I also think so. That hon. Member suggested that there was very great scope for the amalgamation of the Medical and the Health departments. The State has been partitioned and I think that the suggestion made by that hon. Member is worth considering. If the Government propose to accept and implement the suggestion, I would suggest the appointment of an efficient officer, preferably an I.C.S. officer, as the Head of the combined department. I am sorry to submit that medical aid in the rural areas of our district is far from satisfactory. There is scope for opening a large number of dispensaries. We have been making several representations to the Government but so far our request has not been acceded to. The Laccadive and Amindivi Islands are attached to my constituency. The people of these islands have been crying for medical facilities. So far, the request has not been granted by the Government. I have received a letter from some of the islanders stating that dysentery has broken out in Agathi and other islands. There is a dispensary there but there has been no doctor at all for a long time. I request that the Government may be pleased to consider the question of opening more hospitals and starting development works in these islands. Two years ago, a Special Officer, a senior I.C.S. officer, submitted several proposals for the development of these islands. But I do not know what has been done with that report. I request that the Revenue Minister or any other Minister who is in charge of this subject may be pleased to pass early orders on the several proposals made by the Special Officer.

“ I find that a sum of Rs. 3 lakhs has been provided in the Budget for mobile units in the State. I submit that this amount is very trifling. These mobile units do not solve our problem at all. In Malabar there is already one van working at Ottapalam. I understand from my hon. Friend Sri Sankaranarayana Menon that the doctor and other persons who are in charge of this mobile van do not take sufficient interest at all. They do not also get sufficient grants. The district board was paying Rs. 1,000 per year. But that allotment has been reduced by the district board.

“ As regards village communications, I submit that no sufficient allotment has been made for the purpose. I find from the Budget proposals that Rs. 13 lakhs have been provided for village

5th March 1954]

[Sri A. Appu]

communications. Our district is a peculiar one. Malabar means a district full of hills and rivers. From my constituency itself, several representations have been made for the construction of village roads, but so far we have not got any help from the Government in this regard. As a result, we have formed private road committees and constructed about 14 roads, in my constituency. We were told by the Collector and other responsible officers that if we completed the work, the roads would be taken over by the district board. We approached the district board but it has not been able to take over the roads at all. The Special Officer told me that the board was not taking over the roads for want of sufficient funds. I would submit to the Government that out of Rs. 13 lakhs provided in the Budget for village communications in the whole State, a lion's share should be given to our district.

"The National Extension Scheme has been working in two taluks of our district, namely, Chirakkal and Kottayam. Kurumbranad taluk from which my hon. Friend Sri Sankara Varma Raja has been returned and Kozhikode taluk are very backward indeed. We have represented to the Minister in charge of this subject and to the Minister coming from Malabar, the Hon. Sri Kuttikrishnan Nair, that steps should be taken to extend this scheme to these two taluks also. I understand that the question of extending the scheme to other taluks in the district would be taken up for consideration early in April. I request that the Government may be pleased to extend the scheme to the two taluks I have mentioned, namely, Kurumbranad and Kozhikode, in the next official year.

"I have to say a few words about the new taxes proposed by the Government. The first is the betterment tax. I have no complaint or objection at all so far as that tax is concerned. There has been vast improvement in Palghat taluk where we have got the Malampuzha Scheme and other schemes also. So, I have no objection to the betterment levy, but, on the other hand, I welcome it. As regards the surcharge on land revenue, I submit it will hit the people of Malabar hard. Seasonal conditions have been very satisfactory in all the districts except our district. The north-west monsoon did not break out in time. It was late by a month. Immediately after it broke out, there were floods also. As a result, crops have been affected very much. The north-west monsoon was a failure, and the crops have withered altogether. So, this is not an opportune time to levy a surcharge on land revenue. It is stated that it will be levied only on the landholders who pay an assessment of Rs. 500 and above. But they are also experiencing a lot of difficulties. Before the passing of the recent Tenancy Amendment legislation, all suits for the collection of rent have been stayed. It was expected that as soon as the Tenancy (Amendment) Bill was passed, the suits would be taken up and disposed of. The tenants have not been paying the rents regularly for the last six or seven years. Now, we have got the

[Sri A. Appu]

[5th March 1954]

Moratorium Act. As soon as the President gives his assent to that Tenancy legislation, all suits will be stayed again under the Moratorium Act."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up. The Leader of the Opposition, Sri P. Ramamurthi, will now speak."

AN HON. MEMBER :—" On a point of information, Sir. What about the coffee-supply promised by the Hon. the Finance Minister? " (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I have instructed the canteen people to supply coffee and tea whenever hon. Members go there."

10
P.m.

* SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் சபா-நாயகர் அவர்களே, இந்த உத்தேச வரவு செலவு திட்டத்தை விவாதிக்கும்படியான இந்தச் சமயத்தில் நாட்டில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம் கண்ணோட்டத்தில் வைத்துக்கொண்டு நிதிமந்திரி அவர்களின் பிரசங்கத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய வகையில் வெளி நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய பேராயம், இந்திய நாட்டைச் சூழ்ந்து கொண்டிருப்பதை உலகத்தில் இருக்கும் மக்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். நம் நாட்டிற்குப் பக்கத்திலுள்ள பாகிஸ்தான் பிரதேசத்துடன், அமெரிக்க எகாதிபதியும் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தை பயமுறுத்தக்கூடிய வகையில் சமீபத்தில் ஒரு ராணுவ ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருப்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் வேறு ஒரு இடத்தில் பிரஸ்தாபிக்கக் கூடிய காலத்தில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஐசன்ஹோவர் நமது இந்தியப் பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு எழுதிய கடிதத்தை வைத்துக்கொண்டு 'அவர் ரோம்பவும் நாணயமானவர்; அவர் நம்முடைய நாட்டின் நண்பர்,' என்று கூறுகிறார். நமது பிரதம மந்திரி பேசியதைக் கேட்க வெட்கமாக இருக்கிறது; அதுவும் வெட்கத்திலும் வெட்கமாகத்தான் இருக்கிறது. அதோடு நிற்கவில்லை. (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் : 'அவருடைய பிரசங்கத்தை பூராவும் படித்துவிட்டு பேசுங்கள்'. அவருடைய பிரசங்கத்தைப் படித்துவிட்டுதான் பேசுகிறேன். அதற்குமேல் அவர். பேசியதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அமெரிக்க பிரசிடெண்ட் நமது நாட்டிற்கு மிகவும் பெரிய நண்பர் என்று சொல்லுகிறார். அந்த நாட்டிற்கு கொடுக்கப்படும் ராணுவ ஆதரவானது இந்த நாட்டிற்கு பெரிய ஆபத்து ஏற்படுத்தப்போகிறது என்று நாம் கூறும்போது அந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதி இன்னும் என்ன கூறுகிறார் என்றால், 'உங்களுக்கு வேண்டுமானாலும் ஆதரவு கொடுக்கிறோம்,' என்று கடிதம் எழுதுகிறார். யானாக்கு எழுதுகிறார்? நம் நாட்டின் பிரதம மந்திரிக்கு எழுதுகிறார். அது நமது நாட்டின் பிரதம மந்திரியையே கேலி செய்வதாக இருக்கிறது. 'உங்களுக்கு கொள்கை கிடையாது' என்று நம்மை அவமதிக்கும் படியாக ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். அப்படி எழுதுவதைக்கண்டு அதில் நம்பிக்கைவைத்து, 'அவர் நம்முடைய நண்பர்,' என்று சொல்லும்படியான ஒரு பிரதம மந்திரி துரதிருஷ்டவசமாக நமக்கு அமைந்திருக்கிறார் என்பதை தெரிவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து சூழ்ச்சி செய்யக் கூடியவர்கள் நமது நண்பர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களைவிட வேறு யார் நமக்கு விரோதிகளாக இருப்பார்கள் என்பது புரியவில்லை. 'நாம் என்ன கேட்டாலும் உதவி செய்கிறார்கள், நமக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நமக்கு வேறு வகையில் பெரிய நிபுணர்களை அனுப்புகிறார்கள், அதனால் அவர்கள் நமக்கு நண்பர்கள்' என்று இந்த ராஜ்ய முதல் மந்திரி பேசும்படியான, துர்ப்பாக்கியமான நிலைமையில் நாம் இருந்து வருகிறோம் (பலத்த ஆரவாரம்).

5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

“இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் இதைக் குறிப்பாக பிரஸ் தாபிப்பதற்கு காரணம் ஒன்று உண்டு. அது என்ன என்று கேட்டால், இன்றைக்கு ‘இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆபத்து நம் நாட்டை நெருங்க இருக்கக் கூடிய காலத்தில், இந்த நாட்டின் சகல ஜனங்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு இருக்கவேண்டும்; அந்த ஆபத்திலிருந்து நாம் தப்புவதற்கு சகல மக்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு இருக்கவேண்டும்,’ என்று நாட்டின் பிரதம மந்திரி இன்று அறைகூவல் விடுகிறார். அந்த நிலைமையில் இந்த பட்ஜெட் இருக்க வேண்டியதாக இருக்க, அதற்குத் தகுந்த வசதி செய்ய வேண்டியதாக இருக்க, அதை விடுத்து இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமையையும் சீர் குலைப்பதாகவும், நாட்டில் பூசல்களை விளைவிப்பதாகவும், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களிடம் பரஸ்பர துவேஷத்தை விளைவிப்பதற்கு அஸ்திவாரம் போடுவதாகவும் இந்த பட்ஜெட் இருக்கின்றது என்பதைத்தான் இன்றைக்கு குறிப்பாக எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“இன்றைய விவாதத்தில் கனம் முதல் மந்திரி குறுக்கிட்டுப்பேசினார். அவ்விதம் அவர் குறுக்கிட்டுப்பேசும்போது என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் ‘நான் குறுக்கிட்டுப் பேசுவது அவசியம்; அப்படி குறுக்கிட்டுப் பேசுவதற்கு அவசியம் இல்லாமல் இருந்த போதிலும் நான் குறுக்கிடுகிறேன்’ என்று பேசினார். அதிலிருந்து ‘பேசவேண்டிய அவசியமில்லை’ என்று அவர் கருதினாலும்கூட, ‘அதில் பேசவேண்டிய அவசியம் இருந்தது, என்பது நன்கு தெளிவாக விட்டது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்ன என்பதை அவர் தெள்ளத்தெளிவாக்கி விட்டார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் அதை தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார். இவர்கள் இரண்டு பேர்களுடைய பிரசங்கங்களிலும் எந்தப்பிரசங்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், எது உண்மையான பிரசங்கம் என்றால், கனம் ராஜாஜியினுடைய பிரசங்கமே யல்லாமல் கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியத்தின் பிரசங்கம் அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. இதைத்தான் நான் முக்கியமாக எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். அவருடைய பிரசங்கம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்றால், ஒற்றுமை ஏற்படுத்துவதற்கு இருக்கும் இந்தச்சபையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களையும்—மந்திரி சபையில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளைத்தவிர பாக்கி இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரையும்—பாக்கியில்லாமல் அவ்வளவு பேரையும் எளளம் செய்யக்கூடிய வகையில் அவர் பேசியிருக்கிறார். இன்றைக்கு ‘கொள்கைக்காக நிற்கிறீர்களா? உங்களுக்கு அந்தரங்கசக்தி உண்டா? உங்களுக்கு கொள்கை அடிப்படை உண்டா? ஒன்றும் கிடையாது; உங்களை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்களே, அந்த ஜனங்களுக்கு திருப்தி செய்ய வேண்டும் என்ற தேராளையில் பேசுகின்றீர்களேயல்லாமல் உங்களுக்கு அந்தரங்க சக்தி கிடையாது’ என்று அவர்களை கேலி செய்யும் வகையில் இன்றைக்கு அவர் குறுக்கிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். இன்றைக்கு சபையில் ஒற்றுமையை செய்ய ஏற்படுத்த முடியாதவர் உங்கள் கட்சிக்குள் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த லாயக்கும் திறமையும் இல்லாதவர் ‘நாட்டில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த முடியும், அது தான் எனக்கு முன்பு இருக்கும் பிரச்சனை’ என்று அப்படிப்பட்ட முறையில் இந்தச் சபையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் கேலி செய்யக்கூடிய வகையிலும் கேவலம் செய்யக்கூடிய வகையிலும் தன்னுடைய பிரசங்கத்தைச் செய்துவிட்டு அதற்குமேல் தான் குறுக்கிட்டுப் போவதாக உத்தேசமில்லாமலிருந்தாலும் குறுக்கிட்டு சொல்லிவிட்டுப் போய் இருக்கிறார். கடைசியாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிடுங்கள் என்றும் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார். என்ன அந்தத் திட்டம்? ‘நம் நாடு இன்றைக்கு செல்வ வளம் இல்லாத நாடு. ஏழை நாடு. ஆகவே நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இப்பொழுது 45 கோடி ரூபாய் ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்திருக்கிறோம். செல்வ வளம் இல்லாத இடத்திலிருந்து செல்வ வளத்தைத் திரட்ட வேண்டும். அப்படி வசூல் பண்ணவும் புது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இது ரொம்ப அழகான பட்ஜெட்; இதை அப்படியே நிரைவேற்றி விடுங்கள்’ என்று ஒரு பஞ்சப்பாட்டை பாடி விட்டுப் போயிருக்கிறார். இந்தப் பஞ்சப்பாட்டு இன்றைக்குப்பாடிய பாட்டு அல்ல: போன பட்ஜெட்டிலும் அதற்கு முந்திய பட்ஜெட்டிலும் இதையே பாடி இருக்கிறார். தோழர் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் சோவியத் யூனியனுக்குப்போய்

[Sri P. Ramamurthi]

[5th March 1954]

இருக்கக்கூடிய காலத்தில் அவர் இந்த நாட்டைப் பற்றி இழிவாகப் பேசியிருப்பார் என்று பேசப்பட்டது. அப்படிப்பேசினார் என்றாலும் அப்படி பேசுவதற்கு இடமும் சந்தர்ப்பமும் கொடுத்தது, இந்த அரசாங்கம் தானே என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டை செல்வ வளம் இல்லாத நாடு என்று துச்சப்படுத்திப் பேசுவது யார்? இந்த நாட்டை துச்சப்படுத்தி பேசுவது இந்த ராஜாஜி அவர்களைத்தவிர வேறு யார் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்? இந்த நாடு செல்வ வளம் இல்லாத நாடு என்று அவர் சொல்வதைப்பார்த்தால், அரசியல் ஞான சூன்யம் மட்டும் இன்றி பொருளாதார சூன்யமும் அவருக்கு இருக்கிறது என்பதை தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும்போது அதற்கு அவர் ஏதாவது வழி சொல்லிவந்திருக்கிறார்? சரியான பொருளாதாரம் எனக்குத் தெரியாது, என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் நாங்கள் சொல்வது தப்பு என்று சொல்லமட்டும் அவருக்குத் தெரியும். 'பொருளாதாரம் ஒன்றும் தெரியாது, சால்திரம் ஒன்றும் தெரியாது, அப்படிப்பட்ட நாள் ஒரு அழகான பட்ஜெட்டை தயாரித்து இருக்கிறேன். அதை நிறைவேற்றி விடுங்கள், பொருளாதாரத்தை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டியதில்லை, எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது ஆகவே **अज्ञेयनीयमानोऽस्य** நீங்கள் குருடர்கள் நானும் குருடன் நான் குருடர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறேன், வந்து சேருங்கள், இதை பாஸ் பண்ணுங்கள்,' என்று பேசக்கூடிய வகையில் பேசிவிட்டு போயிருக்கிறார்.

10-10
p.m.

"அத்தோடுகனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் இந்த நாட்டின் ஏழ்மை தனத்தைப்பற்றி எடுத்துரைத்தார்கள். அவர் எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தாரோ அதே கண்ணோட்டத்தோடு நாமும் பார்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டில் செல்வ வளம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று நாம் பார்க்கிற காலத்தில் நமக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதும் அவசியமாகும்.

"நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அவர் சொல்லுகிறார், 'நாட்டில் அதிக வேலையில்லாததிண்டாட்டமும் அதன் விளைவான வறுமையும் இருக்கின்றன என்பது உண்மை. ஆனால் இது இப்பொழுது ஏற்பட்ட பிரச்சினைபோல் பாவித்துப்பேசக்கூடாது,' என்று. இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனையாக இது இருக்காவிட்டாலும்கூட என்றைக்கும் இல்லாத அளவு இன்றைக்கு நாட்டில் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பதை, அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம், 'நீண்டநாளாகவே இந்த நாட்டில் மழையிலிராமல் பயிர்கள் அழிந்ததால் ஜனங்களின் வருமானம் மேலும் குறைந்து வேலையில்லாகக் கஷ்டம் அதிகரித்திருக்கிறது,' என்று அவர் சொல்வதை நாம் முழுக்கமுழுக்க ஒப்புக்கொண்டாலும், 'நாளுக்கு நாள் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் ஏன் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது? அதைத் தடுக்கும் முறை என்ன? அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?' என்று ஆராய்ச்சி செய்வதும் இன்றியமையாததாகும். நாட்டில் பரவி நிற்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒரே நாளில் ஒழித்துவிடுமுடியுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஒழித்துவிடவேண்டும். சர்க்கார் ஒழிக்கவில்லை, என்றும் சர்க்கார் பேரில் குற்றம் சாட்டவில்லை. ஆனால் ஒன்றை ஏன் மறைக்கின்றீர்கள்? நாளுக்கு நாள் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இப்படி அதிகரித்துவரும் வேலையில்லாததிண்டாட்டத்தைத் தாற்காலிகமாகவாவது நிறுத்துவதற்கு ஏன் இந்த சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றுதான் கேட்கிறோம். இதைத் தவறு என்று சர்க்கார் சொல்லமுடியாது. இது தான் இன்றைய முக்கியப் பிரச்சினை.

"நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்திலே, 'இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் புதியது அல்ல. நாளை தினம் மத்திய பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கையில்

5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

இந்திய நிதி மந்திரி இது பற்றி சொல்லக் கூடும்', என்று குறிப்பிட்டார்கள். இவர் இங்கு பேசின மறு நாளை அவரும் டெல்லி பார்லிமெண்டில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்து தனது பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தி விட்டார். கனம் ஸ்ரீ சப்பிரமணியம் அவர்கள் அவரைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பிரஸ்தாபித்ததால் நானும் அவர் பேசியிருக்கும் விஷயத்தைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லக் கடைப்பிடிருக்கிறேன். அவர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லுகிறார், 'While the general economic situation in the country continues to improve, there is in recent period an aggravation of the problem of unemployment,' என்று. அதாவது நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டே வருகிறதாம். அபிவிருத்தி தடைபட்டு நின்று விடவில்லை. தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றது என்று சொல்லுகிறவர் மற்றொரு புறத்தில் சமீப காலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பிரச்சையும் அதிகரித்து வருகிறது என்று சொல்லும்போது தான் அவர் சொல்வதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையில் தொடர்ந்து அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும்போது, வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் நாட்டில் அதிகரித்துக்கொண்டே வருமா? எனக்குத் தெரியாது. அவர் சொல்லக் கூடியதன் பொருளை அவரைப்போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களினால் தான் அறிந்துகொள்ள முடியும், நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியாது என்றே நான் நினைக்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடையும்போதே நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்து வரும் என்று உண்மையை கனம் ராஜ்கோபாலாச்சாரியைப்போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களால் தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். கனம் சிந்தாமன் தேவ்முக்கைப் போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களால் தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். கனம் சப்பிரமணியத்தைப்போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களால் தான் அறிந்து கொள்ள முடியும்." (பலத்த தட்டல்.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"May I switch off the mike?"

*SRI P. RAMAMURTHI:—"Not necessary . . . ஆனால் நமக்கு எதுவும் புரியவில்லை. நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டேயிருக்கும்போதே நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னதோடு நிற்கவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரி அவர்கள், அவர் மேலும் சொல்லுகிறார், 'Purchasing power has gone down' என்பதாக. நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடைந்துகொண்டேயிருக்கும்போது எப்படி மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறையும் என்று தான் நமக்கு புரியவில்லை. (பலத்த சிரிப்பு.) இப்படியாக நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. மற்றொரு புறத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. ஏன் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பேச்சு எதுவுமில்லை. ஏன் சமீப காலத்தில் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது என்பதைப் பற்றி பேச்சு எதுவுமில்லை. ஏன் நாட்டில் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை என்பதைப்பற்றி பேச்சு எதுவுமில்லை. ஆனால் இந்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள், நாட்டில் இருக்கும் படியான மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது என்பதாக. நாடு பொருளாதார அபிவிருத்தி அடைய அடைய, நாட்டில் இருக்கும் மக்களின் வாங்கும் சக்தியும் குறைந்து கொண்டே போகும் போலிருக்கிறது. நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும்போலிருக்கிறது. போகட்டும். இந்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்வது நமக்குப் புரியவில்லை. நாட்டு மக்களுக்கும் புரியாது என்று சொல்லி அதை அத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன். அதே சமயத்தில்

[Sri P. Ramamurthi]

[5th March 1954]

நம் ராஜ்ய முதல் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் 'நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது; நாட்டில் மக்கள் வாங்கும் சக்தியை இழந்து தவிக்கிறார்கள்', என்றெல்லாம் சொல்லுவது சூத்தத் தப்பு. இது எல்லாம் வெறும் கோஷம். அதோடு இது தவறான கோஷம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக இதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் விடப் பிடியாக, என்று சொல்லுகிறார். இதைத் தான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் அவர், 'நான் ஒரு பொருளாதார நிபுணன்ல்ல. என்றாலும் பாமர மக்களின் வாங்கும் சக்தியை எல்லாம் பற்றி அங்கத்தினர்கள் கூறிய பல விஷயங்கள் தவறானவை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள என்னால் முடிகிறது. மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவராக அரசியல் பொருளாதார விஷயம் பற்றி சொன்னவை எல்லாம் தவறானவை என்று நான் கூற முடியும்', என்று சொல்லுகிறார். 'நாட்டில் பொருளாதார நிலைமை நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தி அடைந்துகொண்டே வருகிறது. அதே சமயத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும், மக்களின் வாங்கும் சக்திக் குறைவும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது', என்று சொல்லக்கூடிய தத்துவம் சரியானது என்று வாதாடக்கூடியவர் எப்படி பொருளாதார நிபுணராக இருக்க முடியும்? (கிரிப்பு) ஆகவே, அவர் பொருளாதார நிபுணர் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அது உண்மை ஆனாலும், மற்றவர்கள் சொல்வது தப்பு என்பதை நான் அறிவேன், என்று சொல்வது பச்சைப் புளுகு. இன்றைக்கு நாட்டில் 500 கோடி கஜம் துணி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது போக உள் நாட்டில் பாக்கியிருப்பதை விநியோகித்தால் நம் நாட்டு மக்கள் ஆளுக்கு 16 கஜம் துணி வாங்கிக் கட்ட முடியும் என்று வைத்துக் கொண்டால் இன்றைய தினம் சராசரி ஒவ்வொரு மக்களும் 11 கஜம் தான் துணி வாங்குகிறார்கள். அவர்களால் 16 கஜம் துணி ஏன் வாங்க முடியவில்லையென்றால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லும் வாதம் சரியல்ல. வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்பது சூத்த தப்பான கோஷம். ஆனால் இதற்குக் வேறு காரணம் என்னதான் இருக்க முடியுமென்று பார்த்தால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் நிர்வான சந்நியாசம் வாங்கிக் கொள்ள தீர்மானித்து விட்டார்கள். அதற்கு அடிப்படையாகத்தான் தங்கள் துணித் தேவையைக் குறைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று தான் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால் சொல்லமுடியும். அது போகட்டும்.

"கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்திற்கு விளக்கம் கூறுவதுபோல், ஆனால் அதை மறைத்து, 'வெறும் கடமை என்பதற்காக நான் குறுக்கிடுபேச எழுந்திருக்கிறேனே ஒழிய ஏதாவது உபயோகம் அதனாலிருக்கும் என்பதற்காக அல்ல,' என்ற விரகத்தியான மனோபாவத்தோடு கூட இந்தச் சபையில் பேசிய கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் பின்னர் என்னசொல்லுகிறார் என்று பாருங்கள். 'சபைக்குள் வந்துவிட்டாலோ ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பத்து நிமிஷம், பதினைந்து நிமிஷம் கொடுங்கள் என்று கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொண்டு பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள்.' என்கிறார். 'பேசினால் பேசட்டும். அதில் இவருக்கு என்ன வந்தது?' என்று நாம் கேட்பதில் பயனில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் பேச ஆரம்பித்தவுடன், 'நாட்டிலுள்ள மக்களின் வறுமை, அதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், அரசாங்கத்தின் தவறுகள், நிர்வாக இயந்திரத்தை நடத்தும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளவர்களிடம் காணப்படும் நேர்மையின்மை போன்ற குறைகளை சொல்லக் கேட்கும்போது எனக்கு மனத்தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது', என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொல்லுகின்றார். அவரது மனத்தளர்ச்சிக்குக் காரணம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சொல்லுகின்ற குறைபாடுகள் மாத்திரமில்லை. 'தான் சொல்வது எல்லாம் சரியென்று கனம் மந்திரிமார்களைத் தவிர வேறு யாரும் சப்பைக்கட்டுக் கட்டி பேசுவதற்கு முன் வரவில்லையே,' என்ற காரணத்தால் தான் அவருக்கு மனச் சோர்வு, மனத்தளர்ச்சி எல்லாம் ஏற்படுகிறது என்று நாம் சொல்ல வேண்டும்.

5th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

“அங்கத்தினர்கள் யாராய் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் முஸ்லிம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் பொதுவுடமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தாலும் சரி, கனம் மந்திரிமார்களைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு சப்பைக்கட்டு கட்டிப் பேச முன்வரவில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் அல்ல. இதை நான் சொல்லவில்லை; கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் சொல்லுகின்றார் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார். அத்தோடு அவர் நிற்கவில்லை; ‘மொத்தத்தில் பார்த்தால் நம் பட்ஜெட் மோசமானதல்ல. நாம் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஆகவே அதை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும்,’ என்று தனக்குத்தான் மூளை இருக்கிறது என்ற இறுமாப்போடு, மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொல்வது எல்லாம் தப்பு என்று அவர் சொன்னாரானால் அவரைப் பற்றி என்ன சொல்வது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. மற்றவர்களை எல்லாம் முட்டாளாகவும், சுயநலமிகளாகவும், நன்மை எது என்று ஆராய்ந்து கொள்ளும் சக்தி அற்றவர்களாகவும் படைத்து விட்ட கடவுள் அவரைத் தனியாகப் தனிப் பிறவியாக படைத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் தலையில் மூளை உண்டென்றால் இவருக்கு உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை ஒரே மூளையாக கடவுள் படைத்திருக்கிற போலும்.” (ஆரவாரம்.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கொஞ்சம் மெள்ளவே கோப மின்றி பேசுங்கள். எங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகக் காதில் விழுகின்றது.”

*** SRI P. RAMAMURTHI :—**“சபையிலுள்ளோர்களை எல்லாம் அவமதிக்கும் முறையில் இந்த ராஜ்யமுதல் அமைச்சர் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டதால் தான் எனக்கு அவ்வளவு கோபம் வருகின்றது. உண்மையிலேயே ரத்தங்கொதிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பொறுப்புள்ள ஒரு நபர் பேசக்கூடிய பேச்சுக்களா அவைகள் என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம் :—நீங்கள் இப்படியே மெள்ளப் பேசுங்கள். எங்கள் காதில் நன்றாக விழுகின்றது) அது போகட்டும்.

“கனம் ஸ்ரீ லி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சொல்லுகின்றார், ‘இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் யாரும் சத்தியசந்தர்கள் அல்ல என்னத தவிர’ என்று. அவர் அத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. ‘தோழர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் தனக்கு நேய் என்றும், மாஸ்கோவில் தான் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொல்லி என்னைப் பிரயாண அனுமதி கொடுக்கும்படி தூண்டினார். இதுவும் உண்மையல்ல என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்,’ என்று சொல்லுகின்றார் முதல் அமைச்சர். ஆனால் தனக்கு உடம்பு சரியில்லையென்று ஸ்ரீமான் கல்லியாண சுந்தரம் அவர்கள் முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கின்ற ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளின் டாக்டர்கள் தான் அவருக்கு உடம்பு சரியில்லையென்று சொன்னார்கள். திருச்சி ஜில்லா மெடிகல் ஆபீசர் அது மாதிரியாகச் சொன்னார். சேலம் ஜில்லா மெடிகல் ஆபீசர் அது மாதிரியாகச் சொன்னார். அதுமாதிரிமல்ல. இவரை எந்தச் சிறையில் வைத்திருந்தார்களோ அந்த சிறையின் மெடிகல் ஆபீசர் உடனடியாக இவரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து வெளிநாட்டுக்குச் சிகிச்சைக்கு அனுப்பாவிட்டால் இவர் பிழைப்பதே கஷ்டம் என்று சொன்னார். கனம் ராஜகோபாலாச்சாரிக்கு இது எல்லாம் தெரியும்.

[Sri P. Ramamurthi]

[5th March 1954]

இருந்தும், இவ்வுலகில் அவர் ஒருவர் தானே சத்தியசந்தர். ஆகவே பாக்கியெல்லோரும் பொய் சொல்லுகிறார்கள் என்றுதான் அவர் சொல்லுவார். விவாதத்தில் நான் தலையிடவேண்டிய அவசியமேயில்லை. நிதிமந்திரி அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி விவரமாகப் பதிலளித்துப் பேசுவார். இருந்தும் நான் வெறும் கடமை என்பதற்காக குறுக்கிட்டுப் பேசுஎழுந்திருக்கிறேன் 'என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு, 'தோழர் கல்லியாணசுந்தரம் மாஸ்கோவிற்கு வைத்திய சிகிச்சைக்காகப் போகிறேன் என்று சொன்னது பொய், அவர் போன காரணம் வேறாக இருந்தும் கூட நான் அவரை போக அனுமதித்தேன். ஸ்ரீ கல்லியாணசுந்தரத்துக்கு எதிர்க் கட்சியில் உள்ள ஒருவர் ரஷ்யாவிலிருந்தால் அவர் நம்முடைய நாட்டைப் போன்ற ஒரு நாட்டில் சிகிச்சை பெற விரும்பினால் அவரை ரஷ்ய சர்க்கார் அனுமதிக்குமா? ' என்றெல்லாம் சம்பந்தா சம்பந்தமற்ற முறையில் பேசி, பின்னர் வழக்கமான பாணியில்; 'கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு மெஜரிடி கிடைத்தால் விற்பனை வரி ஒழிந்துவிடும். விற்பனை வரி மாதிரம் ஒழியாது. அதோடு மனிதர்களுள் ஒழிந்துவிடுவார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் நாட்டை ஆளத் தொடங்கினால் எல்லாத் தனி நபர் சுதந்திரமும் அதோடு ஒழிந்து விடும்', என்றெல்லாம் மக்களைப் பூசாண்டி காட்டும் முறையிலா முதல் அமைச்சர் பேசுவது? ' நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம், ' என்று சபையிலுள்ள அங்கத்தினர் சொன்னால், ' அவர்கள் எல்லோருக்கும் அறிவேயில்லை. அவர்கள் சுயநலமிகள். தங்கள் தொகுதியைப் பற்றியே முட்டாள்தனமாகப் பேசுகிறார்களே தவிர நாட்டிலுள்ள எண்மையான நிலவரம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்கே எல்லாம் தெரியும். நான் ஒருவனே அறிவானி ' என்று ஒரு முதல் அமைச்சர் பேசுவது? தன்னைப் பற்றி தானே ஒரு அபிப்பிராயம் கொண்டு அந்த அபிப்பிராயத்தையே எல்லாயிடங்களிலும் தானே பறைசாற்றிக் கொள்வதிலும் அது நியாயமாகிவிடுமா? ' நான் பேசுவது எல்லாம் உண்மை. ஆகவே நான் சொல்வதையே நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். மறுத்துப் பேசாது அதையே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், ' என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் அது சத்தியமாகிவிடுமா? ' உண்மை பேசுகின்றார்களா? அல்லது உண்மை பேசவில்லையா என்பதை எப்பொழுதும் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய மக்கள் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். எது உண்மை, எது பொய் என்பதை அவர்களே நிர்ணயித்துக் கொள்வார்கள். அதைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இந்த சமயத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தோழர் கண்ணன் பேசும்போது இதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள். திருவாங்கூர் கொச்சி தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக அந்தப் பிரதேசங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ' கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு வோட்டுப் போடாதீர். அவர்களுக்குப் போட்டால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரையும் அவர்கள் ஒழித்து விடுவார்கள். அவர்கள் பொய்தான் சொல்வார்கள். நான் ஒருவன் தான் நிஜம் பேசுவேன். ஆகவே என் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு காங்கிரஸுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள், ' என்றெல்லாம் மக்கள் பயமுறுத்தும் வகையில் சொன்னார்களே, திருவாங்கூர்-கொச்சி மக்கள் இவர்களது வார்த்தையைக் கண்டு ஏமாந்து போனார்களா? ' நீங்கள் சொல்வது தான் அத்தனையும் பொய், ' என்று சொல்லும் முறையில் இவர்கள் எங்கெல்லாம் போய் பிரசாரம் செய்தார்களோ அங்கெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால் மக்களுக்கு ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியிடம் தான் நம்பிக்கை யில்லையென்பதை இது வெட்டவெளிச்சமாகக் காட்டுகிறது என்பதை இனியாகிலும் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் உணர்ந்து கொள்வார்களா? அவரது யதேச்சாதிபார் போக்கிற்கு திருவாங்கூர்-கொச்சி சம்பவம் ஒரு நல்ல பாடம் கற்பித்திருக்கிறது. (பலத்த தட்டு) தான் தான் சத்தியசந்தர் என்று அவர் தானே சொல்லிக் கொண்டாலும் மக்கள் அவரைச் சத்தியசந்தராகக் கருதவில்லையென்பதை இனியாகிலும் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்றே நான் நினைக்கின்றேன். அதோடு எவ்வளவு வயதானபோதிலும்கூட அவருக்கு கொஞ்சம் தன்னடக்கம் வேண்டும் என்றும் சொல்லவும் ஆசைப்படுகிறேன்."

5th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM.—“Physician cure thyself. !”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“நான் தன்னடக்கம் இல்லாமல் பேசினால் சொல்லலாம். தன்னடக்கம் இல்லாமல் யார் பேசுகின்றார்கள் ? யார் சொல்வது உண்மை என்பதை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்வார்கள். அவர்களே யாருமே ஏமாற்ற முடியாது. மற்றவர்கள் என்ன சொன்னாலும் அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ‘இந்த நாட்டு மக்களின் மீது வரி போடக் கூடிய காலத்திலே, என்ன சொல்லப்படுகிறது ? இருக்கக்கூடிய பணத்தை எடுத்துத்தானே கொடுக்கமுடியும் ? ஆகவே, ஜனங்கள் மேலும் மேலும் கொடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும்’, என்று சொல்லப்படுகிறது. இருக்கட்டும்.”

10-20
p.m.

“ஆனால், விவசாய சீர்திருத்தம் என்ற வார்த்தை வந்தவுடனே, அந்த இடத்திலே விஷயமே மாறிவிடுகிறது. புதுப் புது வாதங்களும், என்று மில்லாத வாதங்களும் பேசப்படுகின்றன. யோசித்துப் பாருங்கள்.

“ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் பேச்சின் அர்த்தமென்ன ? ‘விவசாய சீர்திருத்தம், விவசாய சீர்திருத்தம் என்று சொல்வதெல்லாம் தவறு ; நாட்டிலே விவசாயச் சீர்திருத்தம் என்றும் ஏற்படப்போவதில்லை அவை வெறும் கோஷங்கள் ; கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்கிறார்களே என்று எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய வர்களும் சொல்லுகிறார்கள் ; இதெல்லாம் நடக்காத காரியம்.’ என்றும், ‘ஆனால், இது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, ஆமை வேகத்தில், அம்மி நகருவதைப்போல் நகரத்தான் செய்யும், நீங்கள் அதைப்பற்றியெல்லாம் ஜாஸ்தி பேசக்கூடாது’, என்ற முறையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்.

“இது சம்பந்தமாக நான் இரண்டொரு விஷயங்களை அவருடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எனக்கு ராஜாஜி இன்று நேற்று தெரிந்தவரல்ல ; ரொம்ப நாளாகத் தெரிந்தவர் ; பழக்கப்பட்டவரும்கூட. அன்றைக்கும் இதேமாதிரி சட்டசபை வேறு இடத்தில் நடந்தது. அந்தச் சபையில் 1938-ம் வருஷத்திலே பேசின அந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அல்ல இன்றைக்கு இப்பொழுது பேசக்கூடிய ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள்.

“நான் ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்லி, அவரிடத்தில் இப்பொழுது எப்படி மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அன்றைக்கு ஸ்ரீமான் பிரகாசம் அவர்கள் கொண்டுவந்த எஸ்டேட் நிலச் சட்டம் சம்பந்தமான ரிபோர்ட் சட்டசபையிலே விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் பேசும்போது,

‘In the same manner, people will say here, “There are so many others to be protected : protect them altogether or none at all.” That is impossible for any reformer to accept. In connection with that position, people will argue that the landless labourer, that is the labourer who does not own any land at all, should also be protected.’

என்று சொல்லியிருக்கிறார் அதாவது, ‘... அதேமுறையில் இன்றைக்கு இதை மட்டும் செய்தால் போதுமா ? கீழே இருக்கும் நிலமில்லாத விவசாயிகள் லட்சக் கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டாமா ? பாதுகாப்பு அளித்தால் எல்லோருக்கும் அளிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் யாருக்குமே அளிக்கக்கூடாது என்று இதை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் பேசுவார்கள். சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய எவரும் அந்த மாதிரி வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. அந்த முறையில் பார்த்தால், நிலமில்லாத விவசாயக் கூலிகள், அதாவது விவசாயிகளின் கீழே, சொந்தமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்காமல், நிலத்தில் மட்டும் உழைப்பவர்களும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்’ என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் 1938-ம் வருஷத்திலே பேசியிருக்கிறார்.

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

“ஆனால், அதே ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் இன்று இங்கே பேசுகிறார்கள் : “எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் வாரம் குத்தகைக்குப் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகள் பிரச்சினையைப்பற்றி மட்டும் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசிவிட்டால் போதுமா? 100-க்கு 90 பேர் நிலமில்லாத விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்.

“இந்தக் கணக்கு அவருக்கு எங்கிருந்துதான் கிடைத்ததோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அவருடைய மூளைக்கு மட்டும் உதித்திருக்கும்! தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுடைய எண்ணிக்கை 32 சத விசிகம் என்று சர்க்காருடைய புள்ளி விவரமே கூறுகிறது. உண்மை அப்படியிருக்க ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இன்றைய தினம் சொல்லும்பொழுது, “நிலமில்லாத விவசாயக்கூலிகள் 90 சதவிசிகம் இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார். அவருடைய இந்த வாதம் போகாத ஊருக்கு வழியாகத்தான் இருக்கிறது. நில்சீ சீர்திருத்தம் கொண்டுவராமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த வாதத்தை அவர் சொல்லுகிறார் என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. 1938-வது வருஷத்தில் நில்சீ சீர்திருத்தத்தை அன்று எதிர்த்தவர்கள் என்ன சொன்னார்களோ, அதே வாதத்தை நம் தலைமீது இன்றைக்கு வீசுவதற்குப் பார்க்கின்றார்.

“1936-வது வருஷத்திலே Faizpur-இலே நடந்த காங்கிரஸில் நாட்டிலுள்ள நிலமில்லாத விவசாயிகளின் நிலைமையை உபர்த்துவதற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது பேசிய காலத்திலே, நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுடைய வக்கீலாக அவர் விளங்கி வந்தார். ஆனால், இன்றைக்கு ஸ்ரீமான் பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்களுடைய வக்கீலாக விளங்குகிறார்; ஸ்ரீமான் முத்தையா செட்டியார் அவர்களுடைய வக்கீலாக விளங்குகிறார்; ஸ்ரீமான் ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்களுடைய வக்கீலாக விளங்குகிறார்கள்; இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய பெரு நிலச்சுவாந்தார்களுடையவக்கீலாக இன்று அவர் விளங்கி வருகிறார். (எதிர்க்கட்சியினரின் ஆரவாரம்.)

“ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கேட்கிறார், ‘காங்கிரஸ் இவ்வளவு பெரிய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கும்போது ஏன் அந்தக் காங்கிரஸை விட்டு நீங்கலெல்லாம் வெளியேறிவிட்டீர்கள்?’ என்று. நாங்கள் வெளியேறியதற்கு வேறொரு காரணமும் இல்லை, 1936-வது வருஷத்திலே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திலிருந்து மாறியவர் நாங்கள் அல்ல. மாறியது ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் தான், என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். (எதிர்க்கட்சியினரின் ஆரவாரம்.)

“அன்றைக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் கொள்கையே தப்பு என்று எடுத்துக் காட்டிய ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி இன்றைக்கு ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார். 1938-ம் வருஷத்திலே, ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி சட்டசபையில் பேசியபோது,

‘Talking of compensation, property and confiscation may I give the history and the example in the other hemisphere with some amount of enormous property in human beings? Very valuable properties they had; slaves they had on the estates; they bought and sold them; they paid enormous amounts of money for the sales. Yet slavery was abolished. Did they pay compensation? I wish some historian would help me with information on that point. Sir, as far as I know, even though money was paid in the previous year in America and though cash was given to purchase thousands of slaves—two thousands of slaves in an estate—no compensation was given when slavery was abolished. I do not think I am wrong. But people will say that is different from this; It is one thing to hold property in human flesh; it is another thing here. It is not another thing, let me tell you, Sir; only we must have eyes to see and the understanding to understand; this is not different but this is the same thing as slavery. I have given you, Sir, some figures; multiply those figures and

5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

compare ; you will see that the situation in the Zamindari area is not different from a slave estate. It is the same and the same laws must apply and the same commonsense must apply ; only we want to put it down peacefully and without a Civil War, etc., etc.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

‘அன்றைக்கு வெகு அழகான ஒரு உதாரணத்தை அவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். அதாவது, ‘அமெரிக்காவில் அடிமைகளை விலக்கு வாங்கினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அடிமைத்தனத்தை ஒழித்தபோது அடிமைகளின் எஜமானர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்களா என்று பாரக்கும்போது நஷ்ட ஈடு கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அதே முறையைத்தான் ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் விஷயத்திலும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இதவேறு, அது வேறு என்று சிலர் சொல்வார்கள். ஆனால், அது சரியல்ல. இரண்டும் ஒன்றுதான். சாதாரண புத்தி (Commonsense)-ஐ உபயோகப்படுத்திப் பார்த்தல், நஷ்ட ஈடு இல்லாமல் அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதும், நஷ்ட ஈடு இல்லாமல் ஜமீந்தாரிகளை ஒழிப்பதும் ஒன்றுதான் என்று புலப்படும்’ என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் 1938-ம் வருஷத்திலே பேசியிருக்கிறார்.

“ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டிலே ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 35 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாட்டிலே செல்வ வளம் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய காலத்திலே, ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தக் ‘காமன்ஸென்ஸ்’ எங்கு போய்விட்டதோ எனக்குத் தெரியாது. அன்றைக்கு இருந்தது ‘காமன்ஸென்ஸ்’? இன்றைக்கு இருப்பது ‘காமன்ஸென்ஸ்’ என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. (எதிர்க்கட்சியினரின் ஆரவாரம்).

“இன்றைக்கு மீண்டும் மீண்டும் நாங்கள் ஏன் நிலப் பிரச்சனையைப் பற்றி வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்லுகிறோமென்றால், பாக்கி இருக்கும் படியான பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக விளங்குவது இந்த நிலப் பிரச்சனையே. ஆகவேதான் இந்த நிலப் பிரச்சனையை அடிப்படையாக வைத்து மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

“ஒரு பக்கத்தில் வாங்கும் சக்தி (purchasing power) இல்லையென்று சொன்னால், அதைப்பற்றி ஸ்ரீமான் சுப்ரமணியம் அவர்கள் ஒரு பதில் சொல்லுகிறார். ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் அதற்குச் சப்பைக்கட்டு கட்டுகிறார். கைத்தறி நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணிகள் விற்பனையாவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், ‘பணத்திற்கு எங்கே போவது? அதற்காக சாதாரண மக்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் வாங்கக்கூடிய மில் துணியானது 16-ம் நெம்புக்கு மேல் இருந்தால், ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணை அதிகம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்; பணத்திற்கு வேறு எங்கு போக முடியும்? சந்திர மண்டலத்திற்குப்போய்க் கொண்டுவந்துவிட முடியுமா?’ என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி கேட்கிறார்கள். வாஸ்தவம்.

“ஆனால், அதே தர்க்க வாதத்தை விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஏன் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன்? விவசாயிகள் நிலத்தில் உழைத்து வருகின்றார்கள். அந்த உழைப்புச் செல்வத்தின் பெரும் பகுதியை இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலச் சவாந்தார்கள் எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது, விவசாயிகள் கையில் இன்றைக்கு வாங்கும் சக்தி வரவேண்டுமென்று சொன்னால், பணத்திற்கு எங்கே போவது என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்படி மில் துணிகளின் மீது வரி விதித்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சலுகை காட்டப்படுகிறதோ, அதே மாதிரி ஏன் நிலப் பிரச்சனையையும் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன்? நிலச்சுவாந்தார்களின் கையிலிருந்து பணத்தை எடுத்து ஏழை விவசாயிகளின் நலனுக்குச் செலவிடவேண்டுமென்ற அந்த

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

வாதம் மட்டும் அவருக்குத் தோன்றவில்லையே! அவருக்குத் தோன்றாது. ஆனால், சாதாரண ஏழை மக்கள் நடுத்தர மக்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், 'நீங்கள்தானே கொடுக்கவேண்டும்' என்றும், பெரிய மனிதர்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், 'நீங்கள் கொடுக்கவேண்டாம்' என்றும் சொல்லக்கூடிய முறையில் அவர் வாதம் இருக்கிறது.

"நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுடைய எண்ணிக்கை சம்பந்தமாக சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களே தெளிவாகக்காட்டுகிறது.

10-30
p.m. "இந்த நாட்டிலே, குறிப்பாக தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சர்க்கார் தரும் புள்ளி விவரத்தின்படி நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை 32 சத விதிக் தான், ஆனால் அதே சமயத்தில் இரண்டு ஏக்கராக்களும் அதற்குக் கீழும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சிறிய பட்டாதார்களின் எண்ணிக்கை 51 சத விதிக் தான் இருக்கிறது. இதற்கு மாறாக கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களுடைய பேச்சு இருக்கிறது. இவ்விதமாக ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறாகப் பேசினால் என்ன அர்த்தம்? கிராம விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களும் மற்ற நிலங்களையும் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழைக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அவர் கூறுகிறார்: 'விவசாயத்தை நம்பி வாழும் மக்கள் ஜனத்தொகைக்கு குத்தகைக்காரர்கள் தொகைக்கு சமமானதல்ல. இந்தக் கணக்கு விஷயம் நன்கு புரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும்.' இப்பொழுது குத்தகைக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் மிகச் சிலரே. ஆனால் இன்று சாதாரண விவசாயிகளில் இரண்டு மூன்று செண்டு நிலங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய பட்டாதார்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களிடத்திலிருந்தும், நிலப் பிரபுக்களிடத்திலிருந்தும் குத்தகைக்கோ, வாரத்துக்கோ நிலத்தை எடுத்துப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். நான் சொல்வதற்கு ஆதாரமாக சர்க்கார் தரும் புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கட்டும். முன்பு பொருளாதார ஆலோசகராக இருந்த ஸ்ரீ பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடுவின் ரிப்போர்ட்டை வேண்டுமானாலும் பார்க்கட்டும். அதில் கண்டிருப்பதற்கு மாறாக கனம் முதல் மந்திரியாரின் கணக்குப்படி நிலமில்லாத விவசாயிகளின் தொகை 90 சத விதிக் தான் இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்தக் குடிவார மசோதாவை கொண்டு வருவதனால் ஏழைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட குடிவார மசோதாவைக் விவசாயிகளுக்கு கொண்டுவந்தால் என்ன ஆகிவிடும், ஒவ்வொரு குத்தகைதாரருக்கும் ஸ்திரத் தன்மை அளித்தாலும், மொத்த விவசாயிகளின் பொருளாதார அந்தஸ்து அபிவிருத்தி அடையாது என்று சொன்னார். இத்துடன் விட்டுவிட்டு நிலச்சுவான்தாரருக்கு பாதுகாப்பும், பூரண சுதந்திரமும் அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். இவ்விதமாக பணக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாமல் இருந்தால் இந்தநிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பாராட்டி இருப்போம்.

"1952-ம் வருஷத்தில் மே மாதம் என்று நினைக்கிறேன். 1952-ம் வருஷத்திய சட்டசபைக் கூட்டத்திலே கனம் நிதி மந்திரி ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார். அதாவது இந்த உணவு கன்ட்ரோலை எடுத்தபிறகு நிலச் சீர்திருத்தத்தை நாங்கள் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று; இப்படிப் பேசியது உண்மையா இல்லையா என்று கேட்கிறேன்! ஆனால் இப்போது கனம் நிதி மந்திரி சொல்லுவது உண்மையா? அல்லது முதல் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது உண்மையா? எது உண்மையென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படியாக முன்னுக்கு பின் முரணாகப்பேசுகிறார்களே, இதுதான் அந்தரங்க சுத்தியா என்று கேட்கிறேன்?

"நேரடியாக திட்டவட்டமாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசாமல் எல்லா பிரச்சனைகளையும் சுற்றி வளைத்து ஒன்றும் விளங்காத முறைகளில் பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கொண்டு

5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வந்த திட்டங்களில் கல்வித் திட்டமும் ஒன்று. இதுபற்றி கல்வி மான்யம் வரும்போது சேசவிருக்கிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டங்களையெல்லாம் விஸ்தரிப்பதற்காக இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் பணமொதுக்கி இருக்கிறார்கள். இன்று போடப்பட்டுள்ள திட்டங்களெல்லாம் அன்று பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட யுத்த பிற்கால புனரூபீகரிப்புத் திட்டங்கள்தானே? ஆனால் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை நல்ல திட்டம் வகுக்கத் தெரியாத சர்க்கார் என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே தாம் எழுதியுள்ள 'Discovery of India' என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அதிலிருந்து சில வாக்கியங்களை மாத்திரம் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

'The famine in India brought some realization of the terrible urgency of India's problems, of the overwhelming disaster that hung over the country. What people in England felt about it I do not know, but some of them, as is their way, cast the blame on India and her people. There was lack of food, lack of doctors, lack of sanitation and medical supplies, lack of transport, lack of everything except human beings, for the population had grown and seemed to be growing. This excessive population of an improvident race, growing without notice or warning and upsetting the plans or planlessness of a benevolent Government must be to blame. And so economic problems suddenly assumed a new importance and we were told that politics and political problems had to be put aside, as if politics has any meaning at all unless it can solve the major problems of the day. The Government of India, one of the few representatives of the *laissez faire* tradition in the world, began to talk of planning, but of organized planning it had no notion. It could only think in terms of preserving the existing structure and its own and allied vested interests.'

"ஸ்ரீ பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு 1945-வது வருஷத்தில் ஜெயிலில் இருக்கும்போது இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார். அப்பொழுது வங்கப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இன்னும் மற்ற இடங்களிலும் பஞ்சம் நிலவியது. இந்த நாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகரித்ததுதான் இந்தப் பஞ்சத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் காரணம் என்று கூறினார்கள். அதாவது இந்த நாட்டு மக்கள் சிக்கனமில்லாத ஜனங்கள், உற்பத்தியிலே சிக்கனம் செய்யாத ஒரு ஜாதி என்றார்கள். சிக்கனத்திற்கு மாறாக உற்பத்தி செய்துகொண்டே போகிறார்கள். இந்த நாட்டில் செல்வத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு வழியும் செய்யவில்லை. ஆனால் ஜனத்தொகை பெருகி விட்டதென்று அந்தக் காலத்திலேயே குறைகூறியிருக்கிறார்கள். இன்றும் பிரஜோற்பத்திதான் இதற்குக் காரணம் என்று ஜனங்கள் மீது பழி போடுகிறார்கள். 'இந்த சர்க்கார் முதலாளித்துவ முறையிதழை நூர்ணமான ஒரு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது, நல்ல திட்டத்தைத் தீட்ட தக்க திறமை இந்த சர்க்காருக்குக் கிடையாது என்று பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை 1947-ல் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு எழுதிய புத்தகத்தில் குறை கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க இன்றைக்கு அதே காங்கிரஸ் தலைவர் அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு யுத்த பிற்கால அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்று அந்த பிரிட்டிஷ்காரர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டங்களையே இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு புதிதாக என்ன திட்டம் தயாரித்துள்ளார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டில் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கும் வேண்டுமென்று சொன்ன ஸ்ரீ பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு தான் ஆட்சிப்பீடத்தில் ஏறியவுடன் அதனைச் செய்ய என் தயங்குகிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

"ஸ்ரீ நேரு அதே புத்தகத்தில், டாடா, பிரீலா Plan-ஐ குறிப்பிட்டு விட்டு எழுதுகிறார்—

'The success of this or any other plan must inevitably depend not merely on production but on a proper and equitable distribution of the national wealth created.'

10-40
P.M.

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

அதாவது உற்பத்திமட்டும் போதாது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பதையும் அது பொருத்திருக்கிறது. அது இல்லாமற்போனால் எந்தத் திட்டமும் நிறைவேறாது அதற்குப் பிறகு

‘Above all agrarian reform is a fundamental pre-requisite.’

என்று எழுதுகிறார். நிலச்சீர்திருத்தம் இருக்கிறதே அது ஒரு Fundamental Pre-requisite, அடிப்படையானது. அது இல்லாமல் போனால் எந்த திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற முடியாது. இது முதலில் கவனிக்கவேண்டிய இன்றியமையாத விஷயம். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில் அதிகாரம் வந்தபிறகு,

‘Agrarian reform is a fundamental pre-requisite.’

என்று அன்றைக்கு எழுதியதை இன்றைக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்து விட்டார்கள். அந்த ‘Pre-requisite’ இல்லாமல் பல திட்டங்கள் போட்டு என்னபயன்? அது நம்மை எங்கு கொண்டபோய் விடும்? நாட்டில் ஒரு சில மக்கள் விவசாயிகளாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெருவாரியான மக்கள் நிலத்தை நம்பி வாழும் விவசாயக்கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களிடையும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விளைபொருள்கள் சரியாக விநியோகிக்கப்பட்டால் அவர்கள் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். வாங்கும் சக்தி அதிகரித்தால் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வசதி ஏற்படும். இந்த நாட்டில் எந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, கைத்தறி நெசவுத்தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, அல்லது வேறு எந்த குடிசைத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, அந்தந்த தொழில்வளர்ச்சிக்கு இந்நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்களுள்ள விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி உயரவேண்டும். இந்த அடிப்படையான பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமற் போனால் எந்த திட்டத்தையும் நிறைவேற்றமுடியாது. இதைத்தான் நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறோம். ஏனென்று கேட்டால் எங்களுக்கு விஷயங்கள் தெரியும். இன்று கனம் முதல் அமைச்சர் இந்தமாதிரி liberal-கள் சொன்னார்களென்று கூறினார். எந்த liberal-களும் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு நாங்கள் இதைப் புதியதாகச் சொல்லவில்லை. 1936-ம் வருஷத்திலேயே எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் அடிப்படையான இந்த விவசாயிகளின் பிரச்சனை இன்றைக்கும் தீர்க்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் செய்த வேலையை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் இப்பொழுது பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. South Kanara-விலும் ஒரு சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் பிரமாதமான சட்டங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேடிக்கையான சட்டங்கள், சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற வரை South Kanara-வில் இருக்கக்கூடிய பாக்கியை கொடுத்தால் நிலத்தில் இருக்கலாம். கொடுக்காமல் போனால் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படலாம். கொடுத்த பிறகு அடுத்த ஒரு வருஷத்துக்கு வெளியேற்றக் கூடாது. ஆகவே, கடந்த ஐந்தாறு வருஷங்களாக கொடுக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிற ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இந்தசட்டத்தை சாக்காக்காட்டி நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இது தடுக்கப்படவேண்டும். நாட்டில் இன்றைக்கு மக்களிடையே பிளவுகள் ஏற்படுவதற்கு இது தான் வழி. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளிகளுக்கும் மில்தொழிலாளிகளுக்கும் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவுத்தொழிலாளிகளுக்கும், மில்தொழிலாளிகளுக்கும் சிண்டு முடியப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் ஒற்றுமை ஏற்படவேண்டும். பொருளாதாரத்தறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும். இதற்கு அடிப்படை நிலச்சீர்திருத்தம் அவசியம். இன்றைக்கு தஞ்சாவூரில் 100-க்கு 75 சதவிகிதம் உற்பத்தியை விவசாயிகளுக்குக்கொடுத்தால் அவர்கள் கையில் ஒரு வருஷத்துக்கு 15 கோடி ரூபாய் போய்சேரும். அதற்குப் பதிலாக குன்னியூர் ஸ்ரீ சாம்பசிவ அய்யர் அவர்களிடமும், வடபாதிமங்கலம் ஜென்னதார் அவர்களிடமும் இன்றைக்கு 15 கோடி ரூபாய் தேங்கிக்கிடக்கிறது. இந்த 15 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளின் கையில்போனால் அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் கணக்கெடுத்தால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் விவசாயிகளிடம் போய்சேரும்.

5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

கோயம்புத்தூரில் கணக்கெடுத்தால், 1939-ல் ஒரு ஏக்கருக்கு 60 ரூபாய் வாடகை இன்றைக்கு 300 ரூபாய் வாங்கப்படுகிறது. இந்தப்பணம் விவசாயிகளுக்குப்போய் சேர்ந்தால் அவர்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். மிஸ்துணி எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தியானாலும் அதுவும் செலவழியும், அதோடு கூட கைத்தறி துனியும் செலவழியும். இப்பொழுது அவர்கள் தலைக்கு 10 கெஜம் துணிகூட வாங்கமுடியாத நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். இந்த பிரச்னை தீர்க்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மில் தொழிலாளிகளை தாண்டிவிடுகிறார்கள் என்று கேலிசெய்வதில் பிரயோஜனமில்லை. மில் தொழிலாளரும் வாழவேண்டும். நடுத்தர மக்களும் வாழவேண்டும். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளரும் வாழவேண்டும். சகலரும் வாழவேண்டும். அப்போழுது தான் நாட்டில் ஒற்றுமை வளரும். தொழிலாளிகளிடையே துவேஷத்தைக் கிளப்புவது எங்கள் நோக்கமல்ல. நாங்கள் அந்த வகையில் பிரசாரம் செய்வதில்லை. உண்மையாக நாட்டில் மக்களிடையே ஒற்றுமை வளர்ந்தாகவேண்டும்.

“ பட்ஜெட்டிலுள்ள செலவினங்களை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இன்றைக்கு போலீசுக்காக 4½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லவேண்டிய தாயிருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் நீங்கள் அதைத்தான் திருப்பித்திருப்பிச் செய்கிறீர்கள். இந்த வருஷத்தில் I. G. of Police report-ல் எழுதுகிறார். நாட்டில் 2,000-க்கு மேற்பட்ட குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. காரணம் பொருளாதாரம் தான். ஆகவே பொருளாதார நிலைமையை சீர்திருத்த வழிகிழையாது. ஆனால் போலீஸ் செலவு, இன்றைக்கு 4 கோடி ரூபாய். பிறகு 5 கோடி ரூபாய், 6 கோடி ரூபாய், என்று அதிகரித்துக் கொண்டேபோகிறது. வெளியில் ஒரு இடத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ‘இன்றைக்கு போலீஸ் செலவு (Security Service-க்கு செலவு) விகிதாசாரம் 1938-ம் வருஷத்தைக்காட்டிலும் குறைந்திருக்கிறது.’ 1938-ல் மொத்த வருமானம் 16 கோடி ரூபாய்.

“ 1938-ம் வருஷம் மொத்த வருமானம் 16 கோடி ரூபாய்; இப்பொழுது மொத்த வருமானம் 45 கோடி ரூபாய். பதினாறு கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தபோது போலீசுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் இப்பொழுது 45 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும் அந்த விகிதாசாரப்படி செலவழிக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். இதுதான் ராஜ்யின் கருத்தா? எங்களுடைய கருத்து என்ன வென்றால். ஜனங்களிடத்திலிருந்து அதிகமாக வசூல் செய்த அந்தப் பணம் பூராவையும் ஜனங்களின் நன்மைக்காக மேலும் மேலும் செலவழிக்கவேண்டும் என்பது தான். போலீசுக்கு வருமானத்தின் விகிதாசாரப்படி செலவழிக்காமல் குறைந்த அளவில் செலவு செய்து அதிகப்படியாக ஜனங்களிடையே செலகரியத்திற்கு செலவு செய்தால் ஜனங்கள் திருப்தியாக வாழுவார்கள். இதுதான் எங்கள் கருத்து. அதைத்தான் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் வருமான விகிதாசாரப்படி போலீஸ் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. அன்று ஒரு கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இன்றைக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் வருமானம் நாலு மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. அதன்படி போலீஸ் செலவும் நாலு அல்லது நாலரை மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைப் பாராட்ட வேண்டுமா? ‘என் இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும்? அதைக் குறைக்க முடியாதா? அவ்விதம் குறைத்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாதா? போலீஸ் செலவு இனங்களைக் குறைத்துவிட்டு வேறு இனங்களில் அதை செலவழிக்கலாம்’, என்று சொன்னால் அது விதண்டாவாதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட்கள் ராஜ்யத்திற்கு வந்தால் தனி மனிதருடைய சுதந்தரம் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது புதிது ஒன்றும் இல்லை. இது இன்றைக்குக் கேட்கத் துல்ல. இதைக் கேட்டுக்கேட்டு காது புனித்துப் போய்விட்டது. தனி மனிதனுடைய சுதந்தரம் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்களே இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவைப் பாருங்கள். இன்றைக்கு மொத்தம் 350 பேருக்கு மேல் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்களும் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து மற்றவர்கள்

10-50
p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

கண்ணீர் வடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயத் தொழில் செய்த தற்காக அவர்கள் இன்று சிறையில் இருக்கிறார்கள். நிலைமையை நன்றாக ஆராயவேண்டும். சபையிடம் இருக்கக்கூடிய அவ்வளவு பேர்களும் இதை ஆராய்ந்துப் பார்க்கவேண்டும். பண்ணையாட்கள் சட்டரீதியாக தங்களுக்குள்ள சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்டால் அது குற்றமா? அவர்கள் வருஷம் பூராவும் வேலை செய்துவிட்டு அறுவடை செய்யக்கூடிய காலத்தில் நிலச் சவாந்தார் கடைசியில் 'நீங்கள் அறுவடை செய்யக்கூடாது, விவசாய தொழிலாளிகள் நிலத்தின் கிட்ட வரக்கூடாது' என்று சொல்லுகிறார். அப்படிச் சொல்லும்போது அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் போலீஸ் வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்கு போலீஸ் வராமல் நிலச்சவாந்தார்களுக்கு உதவுவதற்கு போலீஸ் வருகிறது. வெளியூரிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது உடனே போலீஸ் வருகிறது, எதற்கு? சட்டத்தையும், அமைதியையும் நிலைநாட்டுவதற்கு. அதன் பயன் என்ன? விவசாயிகளையும், பண்ணையாட்களையும், சிறையில் அடைக்கிறார்கள். போலீஸ் உதவியை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை சிறைக்கு அனுப்புவது தனி மனிதருடைய சுதந்தரமா? வருஷம் பூராவும் வேலை செய்துவிட்டு கடைசியில் தான்யத்தை அறுப்பதற்கு அவனுக்கு உரிமை இல்லையா? அவர்கள் சிறைக்குப் போவதுதான் நாட்டின் சுதந்தரத்திற்கு அஸ்திவாரமா? இப்படி விவசாயிகளை சிறைக்கு அனுப்பினால் தனி மனிதனுக்கு சுதந்தரம் இருக்கிறது? இருக்கிறது என்றால் இந்தவிதமான தனி மனித சுதந்தரத்தை தாங்கள் விரும்பவில்லை. நிலச்சவாந்தார்கள் வேண்டும் என்றால் விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றலாம், அறுவடை செய்யக்கூடாது என்று தடை செய்யலாம், இதுதான் தனி மனிதனுடைய சுதந்தரமா? இந்த மாதிரியான தனி மனித சுதந்தரத்தை ஒழித்தாகவேண்டும். இப்படி வெளியேற்றுவதைக் கண்டு கண்ணீர் விடக்கூடியவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். ஆனால் நிலச்சவாந்தார்களுக்கு ராஜாஜி கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ராஜாஜி விரும்பினால் நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை சிறைக்கு அனுப்பலாம். அதனால் ராஜாஜி வெற்றிபெறப் போவதில்லை. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலச்சவாந்தார்கள் வெற்றிபெறப் போவதில்லை. கடைசியில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான் வெற்றிபெறப் போகிறார்கள். அதைப்பற்றி சந்தேகமே இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரசாரத்தைக் கொண்டு இந்த இடத்தில் வேலை செய்யவேண்டாம். உண்மையாகவே நாட்டின் செல்வ வளத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். சென்ற தேர்தல் காலத்தில் நீங்கள் சொன்னதை இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது நீங்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறீர்கள். 'நம் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்தால் இந்த நாட்டில் பெரிய நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வோம், நாட்டில் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்க முடியும், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்' என்றெல்லாம் சொல்லிவந்தீர்கள். ஆனால் நீங்கள் சொல்லி வந்தது ஒன்று; இன்று நீங்கள் செய்த வருவது மற்றொன்று. நீங்கள் ஜனங்களிடத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு இங்குவந்து வேறு ஒன்றைச் செய்வதை விட நீங்கள் பகிரங்கமாக வோட்டுப் பெறுவதற்காக அப்படிச் சொன்னோம் என்று சொல்லிவிட்டால் ரொம்பவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் மக்கள் உங்களிடம் சரியான நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்கள். அப்பொழுதுதான் சரியான, உண்மையான, சர்க்கார் ஏற்பட்டதாக ஏற்படும். இனிமேல் அதையாவது செய்யுங்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“கடைசியாக நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது தொழிலாளர்களுடைய விஷயத்தான். கனம் டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் அவர்களை இரண்டொரு வார்த்தைகள் கேட்க விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்தில் கோயபுரத்தாரில் 11 ஆயிரம் தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்கினார்கள். அது கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கும் ஞாபகத்தில் இருக்கும். அதற்கு 1949-ம் வருஷத்தில் அபிஜாடிகேஷன் ஏற்பட்டது. 1950-ம் வருஷ இறுதியில் அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதாவது ஒரு வருஷ சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்கு அரை மாத சம்பள விகிதமும், ஒரு மாத சம்பள விகிதமும், நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்

5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

பட்டது. அவ்விதம் யார் யாருக்கு கொடுப்பது, யாருக்கு அதை பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு என்பதைக் கண்டுபிடிக்க சர்க்காரே ஒரு ஆபீசரைப் போட்டு அங்குள்ள மில்லுக்குப் போய் கணக்குப் பார்த்து சர்க்காருக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 1950-ம் வருஷத்தில் ஒரு அதிகாரியை நியமித்தார்கள். எட்டு மாதத் திற்கு முன்பு 1953-ம் வருஷம் சர்க்காருக்கு ஒரு லிஸ்ட் வந்தது. இன்று வரையில் அந்த லிஸ்ட் வெளியே வரவில்லை. 1948-ம் வருஷம் வேலை போன ஆட்களுக்கு 1954-ம் வருஷம் வரையில் எந்த நஷ்ட ஈடும் கிடைக்க வில்லை என்று சொன்னால், நீங்கள் தொழிலாளர்களின் சேகும் லாபத் தில் அக்கரை கொண்டு நடக்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன். அதற்கு நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறீர்கள்? என் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை? இவ்விதம் நீங்கள் நடந்துகொண்டால் நீங்கள் கோயம்புத்தூரி லிருக்கும் முதலாளிகள் நன்மைக்காக அவர்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறீர் கள் என்றும் தொழிலாளர்களுடைய பக்கம் இல்லை என்றும் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் என் கேட்கமாட்டார்கள்? இப்பொழுது ஆயிரக்கணக் கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை போய்விட்டது. அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டாமா? நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு விரோதமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது காளேஸ்வரா மில் லில் என்ன நடக்கிறது? தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு மாதங்களாக சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்கம்டாக்ஸ் (Income-tax) கொடுக்கவில்லை என்று மில்லை 'attach' செய்தாகிவிட்டது. இன்னும் மில்லிலுள்ள சில விஷயங்களையும் 'attach' செய்தாகிவிட்டது. ஆனால் மில்லில் வேலைமட்டும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதங் களாக மில்லில் தனி சுதந்தரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் தொழிலாளர்கள் கூட்டம் போடக் கூடாது என்றும் மில்லைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்றும் சொல்லி வருகிறார் கள். இது தனி மனித சுதந்தரமா? அவர்கள் மேல் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. அது மட்டும் அல்ல. இந்த காளேஸ்வரா மில் மட்டும் அல்ல, நாட்டிலேயே எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட 40 அல்லது 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்பளம் கேட்டால் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது அவர்கள் மேலுள்ள first சார்ஜ் அல்லவா? ஆனால் சர்க்காருடைய வரியை வாங் குவதுதான் first charge-ஆ? தொழிலாளர்களுக்கு என் சம் பளம் கொடுக்க வில்லை என்று கேட்டால் 'Payment of Wages Act' படி மனுப் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் போட்டால் லேபர் கமிஷனருக்கு மனுக்கள் வரும். விசாரிப்பதற்கு நாலு மாதம் ஆகும். 2,500 ரூபாய் செலவாகும். பிறகு 'தனித்தனியாக அப்ளி கேஷன் போடுங்கள். அதை ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்புகிறோம். ரிவினியூ ஆபீசர் பைசல் செய்வார்' என்று சொல்லுவார்கள். அதற்குள் தொழிலாளியினுடைய காலம் ஆகிவிடும். இந்த மாதிரியான கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் எதையும் சாதிக்க முடியாது. நீங்கள் பஞ்சப் பாட்டை பாடிக்கொண்டிருந்தால் ஜனங்கள் அதை மறக்கப்போவ தில்லை. உற்பத்தி திட்டங்களைச் செய்யவில்லை. திட்டங்களை அமைப்பதற்கான அடிப்படை கொள்கையும் அஸ்திவாரமும் இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற இந்தக் கொள்கை இருக்கும் வரையில் இந்த நாடு உறுப்பிடப் போவதில்லை. அவர்களும் செய்யமாட்டார்கள் மற்றவர்களையும் செய்யவிடமாட்டார்கள். இந்தக் கொள்கையை விடுங்கள். இல்லாவிட்டால் ஜனங்கள் சர்க்காரையே மாற்றி அவைகளைச் செய்யத்தான் போகிறார்கள்."

* SRI S. LAKSHMANA GOUNDER :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11
நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத்
திட்டத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய
எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத்
திட்டத்தில் அபகியுள்ள நல்ல அம்சங்கள் எதைப்பற்றியும் பேசவில்லை.
பொதுவாகக்கூட வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி எதுவும் பேசாமல்
அவர் வேறு எதை எதைப்பற்றியோ பேசினார்கள். அவருக்கு எந்த
முறையில் பதில் சொல்வது என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே

[Sri S. Lakshmana Gounder] [5th March 1954]

அதை விடுத்து நான் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மாத்திரம் செய்யப்பட வேண்டிய சில அபிவிருத்திகளை மட்டும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லையென்று நாம் குறை கூறுவது சலபம். ஆனால் நம் வீட்டு நிர்வாகத்தையே நம் மால் திறம்பட நடத்த முடியவில்லையே. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு பெரிய ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் சில குறைபாடுகள் கூட இல்லாமல் இருக்குமென்று நாம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அதிலுள்ள முக்கியமான அம்சங்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமே தவிர பொதுப்படையாக எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் தவறாகவே நடத்திக்கொண்டு வருவதாகப் பேசக்கூடாது.

“எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி பேசிய எல்லாவற்றையும் நான் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட ஒரு விஷயத்தில் அவர் சொன்னதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் பல நல்ல திட்டங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே தவிர அந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவிடப்படுகிறதா என்று கவனிப்பது இல்லை. இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எல்லாம் சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். என்னைக் கேட்டால் அதோடுகூட சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் சர்க்காருக்குச் செலவு குறையும். அனேகமாக மக்களுக்கும் அதனால் நன்மை ஏற்படுமென்றே கருதுகின்றேன். பருவ மழை பெய்யக்கூடிய காலங்களில் இந்த சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை மராமத்து செய்வதன் மூலம் அதிகமான தண்ணீரை ஆங்காங்கே தேக்கி வைத்துக் கொண்டு ஏழை விவசாயிகள் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் விவசாயத் தொழில் செய்வதற்கு சாத்தியமாக இருக்குமென்றே நான் கருதுகின்றேன். தற்காலத்தில் பெருவாரியாக சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் போட்டிருக்கும் திட்டங்களும் கூட காலாகாலத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. இவைகள் எல்லாம் காலாகாலத்தில் கட்டப்படவேண்டும். அதைப் போலவே விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் தக்காவிக்க் கடன் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் தக்காவிக்க் கடன் வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் சர்க்கார் ஆறுமாதங்களுக்குப் பிறகு கடன் தர முடியாது என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்து உதவினால் அவர்களால் நன்றாக விவசாயம் செய்ய முடியும்.

“மேலும் இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றி சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இலும் கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. தவிர அந்த கிராமங்களில் இவர்கள் எந்த விதமான மராமத்து வேலையையும் செய்வது கிடையாது. (Rent Reduction) சட்டப் பிரகாரம் இவர்களுக்கு குத்தகை வசூலிப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் வேண்டிய சனகரியங்களைச் செய்துகொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சரியல்ல. சில்தி வசூல் செய்வது போலவே அப்பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளும் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பிண்ணாக்கு, உரம், உப்பு, நல்ல விதை போன்றவைகள் காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். பிண்ணாக்கு, உரம், உப்பு இவைகள் வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்தால் சர்க்கார் அவைகளை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்குள் மூன்று வெள்ளாமைகள் ஆகிவிடுகின்றது.

“மேலும் மின்சார வசதியை கிராமப் புறங்களுக்கு விஸ்தரிப்பதற்காக நமது சர்க்கார் நிறைய பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியளிப்பதில்லை. இது சம்பந்தமாக நான் மின்சார இலாகா எஞ்சினீயரிடம் நேரில் கேட்டதற்கு விவசாயத்திற்கு அதிக மின்சார சக்தி தேவையாகிறது என்றும் உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதால் விவசாயத்திற்கு மின்சாரசக்தி கொடுக்கமாட்டோமென்றும் சொல்லிவிட்டார். இது சரியல்ல. விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தியைத் தரமாட்டோம் என்கிறார்களே தவிர டிராமா, சினிமா கொட்டகைகளுக்கெல்லாம் நிறைய

5th March 1954] [Sri S. Lakshmana Gounder]

கொடுக்கிறார்கள். நாட்டின் உணவு நெருக்கடியை தீர்ப்பதற்கு முக்கியமாக விவசாயத்திற்குத்தான் மின்சார வசதியை அளிக்கவேண்டும். விவசாயத்திற்கு இனிமேலாவது மின்சார வசதியளிப்பது முதற் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதோரூட சில இடங்களில் இராக்காலங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தியளிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பதற்காலங்களில் தொழிற் ஸ்தாபனங்களுக்கு மின்சார சக்தியளிக்கிறார்கள். இதுவும் சரியல்ல. இராக்காலங்களில் விவசாயிகளால் நிலத்தில் வேலை செய்யமுடியாது. ஆகவே பதற்காலங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தியளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(At this stage Sri A. Ramaswami Tevar occupied the Chair.)

“கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு இந்திய சர்க்கார் மில் துணிக்கு விதித்து அதில் கிடைக்கும் பணத்தை கைத்தறிகளுக்கு நிவாரணமளிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் உற்பத்தியாகும் துணிக்கு நிரந்தர மார்க்கெட்டை நாம் தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் இலவசமாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு யார் யாருக்கெல்லாம் துணி சப்ளை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் கைத்தறித் துணியையே வாங்கி சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் கொஞ்சம் நிவாரணம் கிடைக்கலாம். மேலும் மின்சார சக்தியினாலோ அல்லது கையினாலோ இயக்கக்கூடிய நூல் நூற்கும் யந்திரத்தை வாங்கி நெசவாளர்களுக்கு கொடுத்தால் அதனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய நூல் நூற்றுக்கொள்ளமுடியும். அதனுடைய கூலியும் அவர்களுக்கு கிடைக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஷே யந்திரம் ஜப்பானில் குடிசைத் தொழிலில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. நம் நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள் நெசவாளி மக்கள் இவர்கள் இருவருக்கும் நமது சர்க்கார் நல்ல பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டார்களானால் இன்றைய தினம் நம் நாட்டிலுள்ள பல குறைபாடுகளும் நீங்கிவிடுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI S. KANDASWAMY GOUNDER :—“கனம் Chairman அவர்களே, 11-10
கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு
செலவுத் திட்டத்தின்மீது பேசும் போது, என்னுடைய தொகுதியி
லிருக்கும் சில குறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
அப்படிச் சொன்னால், அந்தக் குறைகளை மந்திரி அவர்கள் கவனித்து
அதற்கு வேண்டிய பரிசாரங்களைத் தேடுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கு
மென்றும் நம்புகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் இன்றே, பென்னாகாம், பாப்பாரப்பட்டி, பாலக்கோடு ஆகிய நான்கு கிராமங்கள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்றன. அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. அவை மலையடிவாரத்திலிருக்கக் கூடிய கிராமங்கள். மலைக்கு அந்தப் பக்கத்தில் சனக்குமார நதி என்று ஒரு நதி ஓடுகிறது. அந்த நதியிலிருந்து பாலக்கோடு எரிக்கு ஒரு கால் வாய் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பாலக்கோட்டுக்கு வரும் கால் வாய்க்கும் பாப்பாரப்பட்டிக்கும் ஆறு மைல் தூரம் இருக்கிறது. ஆறு மைல் தூரத்தில் தண்ணீர் ஓடுகிறது. இருந்தும் பாப்பாரப்பட்டியிலுள்ள நிலத்திற்கு வசதியில்லை. பாலக்கோடு எரியிலிருந்து கால்வாய் ஓடுவது பாப்பாரப்பட்டி வழியாக இருந்தால் தர்மபுரி தாலுகாவுக்கு சௌகரியம் ஏற்படும். அதை உடனே கவனித்து செய்தால், சௌகரியமாக இருக்குமென்று சட்ட சபையில் பல தடவைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப் பற்றி அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளும் தட்டிக் கழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கலெக்டருக்கும் பொது மக்களிடமிருந்து மகஜர்கள் வாங்கி அனுப்பியிருக்கிறேன். சனக்குமார நதிக்கு அணைகட்டினால் அப்பொழுது கவனிக்கப்படும் என்று கலெக்டர் சொல்லிவிட்டார். இப்பொழுது எந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? சர்க்கார் எப்பொழுது செய்யப்போகிறார்கள்? நாங்கள் எப்பொழுது சௌகரியம் அடையப்போகிறோம் என்று தெரியவில்லை.

[Sri S. Kandaswamy Gounder]

[5th March 1954]

“மேலும், இந்த நான்கு இடங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடையாது. மின்சார வசதியாவது இருந்தால் மாடுகள் தண்ணீர் இழுப்பதற்குப் பரம் கஷ்டங்களாவது குறையும். நடுத்தர விவசாயிகளாவது மின்சாரத்தை உபயோகித்து கொஞ்சம் கேஷமத்தை அடையலாம் என்றால், அதுவும் கிடையாது.

“சர்க்காருடைய புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டமானது நல்லதல்ல என்று 90 சத விசதம் மக்கள் சொல்வதை நான் காதால் கேட்டிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டம் இன்னும் கைவிடப்படாமலிருப்பது ஞாயமற்றதனமாக இருக்கிறது. கைவிடப்படாமலிருப்பதற்குக் காரணமென்னவென்றால், ஒரு இனத்தவர் எப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டே தீரவேண்டும் என்ற எண்ண முடையவர்கள் தான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். விவசாய, பாட்டாளி மக்கள் ஏதோ கொஞ்சம் படித்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த மாதிரி திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருப்பதால் பிற்பட்ட மக்கள் இன்னும் 50 வருஷங்களுக்கு தலை வருக்க முடியாது. இந்தக் கொடிய திட்டத்தை முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்னவாக இருக்குமென்றால்: பிற்பட்டவர்கள் படித்து முன்னுக்கு வந்து விட்டால் படித்து விட்டு அரசாங்கத்திலே வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? அவர்கள் மேலே வரவொட்டாமல் இந்த கல்வித் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு தள்ளு தள்ளி விட்டால் தாங்களே அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில்தான் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை கைவிடமுடியாது என்ற சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கல்வித் திட்டத்தினால் அவர் கட்டியிருக்கும் பாசக்கயிறு இப்பொழுது கொஞ்சம் அவிழ்ந்து வருகிறது. இதை நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும். கல்வித் திட்டத்தை நினைத்தால் நான் படிக்காததற்குக் காரணமே இந்தத் திட்டந்தான். யார் அதைச் செய்தார்கள்? அவர்கள்தான். நாங்கள் தலையெடுக்கவொட்டாமல் இக்கதிக்கு உள்ளாக்வினவர்கள். அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். இதைப்பற்றி இன்னும் விரிவாகப்பேசினால், இனத்துவேஷம் செய்வதாக நினைக்கக்கூடும். ஆகவே இத்துடன் இதைப்பற்றி சொல்லமுடித்து இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்று கனம் ராஜாஜி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நீண்டகாலமாக உழைப்பவர்கள் வரி கொடுக்கிறார்களேயொழிய வேறுஒருவரும் கட்டுவதில்லை. காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் கிடையாது.

“நகைமேல் சர்க்கார் வரிபோட்டும், மாடிவீடு கட்டியிருக்கிறார்களே அதற்கு வரி போட்டும், ஆடம்பர வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் உபயோகிக்கும் சாமான்களுக்கு வரி போட்டும், சாதாரண ஏழை மக்கள் கிட்டு நகைபோட்டுக்கொண்டு திருப்தியடைந்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த கிட்ட நகைகூட எதற்காக? அதுகூட அவர்களுக்கு வேண்டாம். எவ்வளவோ கஷ்டமான நிலையில் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். விவசாயினோர் தவிர மற்ற எல்லோரும் நன்றாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விவசாயிகள் வாழமுடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணமென்ன? விவசாயிக்கு வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய சபாவம் இருக்கிறது. நாலுபேர் வந்தாலும் அத்தனை பேருக்கும் உபயோகம் இருக்கிறது. விவசாயின் ஆகாரம் வில்லவருபம் எடுக்கிறது. ஒரு ஆள் சாப்பிடக்கூடியதை நாலு பேர்கள் சாப்பிட்டுவிடுவார்கள். கஷ்டப்படும் நெசவாளி விவசாயிகள் தங்களால் இயன்றவரையில் காப்பாற்றுகிறார்கள். மற்றவர்களைல்லாம் ஏதோ அவர்களுக்குச் செய்யப்போவதாக வாயளவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர ஒரு சகாயம்கூடச் செய்யவில்லை. சர்க்காரும் இன்னும் சரியான முறையில் சகாயம் அளிக்கவில்லை. நாங்கள் சாப்பிடும் கஞ்சியை அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் ஊற்றிவருகிறோம்.

“பவுன், வெள்ளி, பித்தளை போன்ற சாமான்களுக்கு என்ன வரி போட்டாலும் எங்களுக்கு அழைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஏனென்றால் நாங்கள் நகை போட்டுக்கொள்ள வந்தவர்களல்ல. உழைத்துக்கொண்டிருக்கத்தான் வந்திருக்கிறோம். விவசாயி ஒரு நெல் விதைத்து 375 நெல்

5th March 1954] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

உற்பத்தி செய்கிறான். ஒரு சோளத்தைப்போட்டு ஆயிரம் சோளத்தை உண்டாக்குகிறான். அப்படி இருக்கும்போது அவன் சரியாக வாழமுடியாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? ஆனால் அதே சமயத்தில் ஒரு வியாபாரி லட்ச ரூபாய் முதல்போட்டு வியாபாரம் செய்தால் லட்சம் லட்சமாக சம்பாதிக்க முடிகிறது. விவசாயிடமும் ஏன் இன்னும் முன்னுக்கு வர முடியவில்லை என்பதை இன்னும் அரசாங்கம் கண்டு பிடிக்கமுடியவில்லை. பத்து ரூபாய் போட்டு ஒரு பொருளை வாங்கினால் அந்த வியாபாரிக்கு 4 அணு லாபம் கிடைக்கிறது. இப்படியே ஒரு குறிப்பிட்ட லாபம் அவர்களுக்கு கிடைத்துக்கொண்டு வருவதினால் மெத்தை வீடுகட்ட முடிகிறது. ஆனால் ஒரு விவசாயி ஒரு சோளத்தைப்போட்டு 1,000 சோளத்தை உற்பத்தி செய்தாலும்கூட குடிப்பதற்குக் கஞ்சிகூட கிடைக்காமல் இருப்பதனாலே என்ன காரணம்? அவர்கள் எமாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இன்று எல்லோராலும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் பேரிலே ஒருவித அக்கறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரிட்டிஷ் காலத்திலே அவன் எப்படி பாராமுகமாக வைக்கப்பட்டு இருந்தானோ அதேபோல் இன்றைக்கும் ஜாதுவேற்றுமையின் காரணமாக அவர்கள் அதே நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் இது நியாயமா என்பதை அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜனநாயக சர்க்கார் இப்பொழுது இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, பிற்பட்ட நிலையில் உள்ள ஹரிஜனங்கள், வெள்ளைக்காரன் ஆண்டுவந்த காலத்தில் எப்படி இருந்தார்களோ அதே நிலைமையில்தான் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.”

SRI MOHAMAD SALIH MARACAIR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வாழ்வேற்கிறேன். சில புதியவரிகள் விதிக்க இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புதியவர்களை நான் ஆதரிக்கத்தயாராய் இல்லை. ஏனென்றால் ஜனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் இதை துஷேஷமாக நினைக்கிறார்கள். கடமுவதற்கும் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ஏனென்றால் நரி லலம் போனாலும் சரி, இடம்போனாலும் சரி, கடிக்காமல் இருந்தால்போதும் என்ற நிலையில் இப்போது இருக்கிறது. இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிற surcharge வரியை ஜனங்கள் விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை. இதை அரசாங்கம் சற்று ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அறந்தாங்கி தாலுக்காவானது பெரும்பாலும் இனம் ஜமீன் நிலங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. காடாரம்பம் நிறைந்த நிலங்களுக்கு இப்போது அதிக வரி விதிப்பது மிகவும் கஷ்டத்தை அளிக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்த நிலங்களில் எட்டனு முதல் ஒரு ரூபாய்வரை குவி ரெண்டாக சர்க்காரால் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு ஜில்லாவிலுள்ள அதிகபடி வரியை வசூலிப்பது நியாயமல்லவென்று கனம் முதல் மந்திரியாரிடத்தும், கனம் ரெவின்யூ மந்திரியாரிடத்தும் கூறினோம். ஆனால் நியாயமான பரிகாரம் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பல ஆண்டுகளாக மழையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டதனால் இந்த வரியை கொடுக்கமுடியாமல் ஹைகோர்ட்டில் தாவா செய்தார்கள். இவ்விதமான கூடுதலான வரிவிதிப்பது சட்டவிரோதம் என்றும் பக்கத்து ரயத்து நில வரியை அனுசரித்து வரிவிதிப்பதை நியாயம் என்று சமீபத்தில் ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்புசெய்யப்பட்டது. ரயத்துகளின் நியாயமான கோரிக்கையை நிறைவேற்றாமல் பணம் செலவுசெய்து கோர்ட்டில் வழக்காரும்படியான நிலைமைக்கு சர்க்கார் விட்டது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். மேலும், 17-20 லட்சம் வரை சில்தாங்க வசூலிக்கப்படுகின்றன. அப்படி வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைக்கொண்டு இந்த தாலுக்காவுக்கு ஏதாவது சௌகரியம் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நாசிங்ககாவேரி கால்வாயைப் பற்றி பலமுறையும் சபையிலும், அமைச்சரிடமும் முறையிட்டிருக்கிறேன். இதை அறந்தாங்கி தாலுகாவின்

| 5th March 1954

“கடல் ஓரப்பகுதிகளில் மீன்பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் வசிப்பதற்கும் இடமின்றி வருந்தத்தக்க நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பிஷ்டங் சொஸைட்டி மூலமாக கட்ட வசதிசெய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு எனது சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച പര്യയുകയാണെങ്കിൽ, അവിടെ അധികമായി വേണ്ടുന്നത് ചെറിയ ജലാസചന പദ്ധതികളാണ്. അവിടത്തെ നെയ്തൂരും തൊഴിലാളികൾ ഇന്ന് തൊഴിലില്ലാതെ കിടന്നു കഴുപ്പുകൊണ്ട്. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ പുതുതായി ഒരു കച്ചവടം തുടങ്ങാൻ പോകുകയാണ്. തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കായി വരുമാനം ഉറപ്പാക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതി വരുത്തേണ്ടതാണ്. പുതുതായി നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയെപ്പറ്റിയതാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഈ പദ്ധതി ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്ന് ഇന്നുള്ളതിൽ ഒരു വലിയ വികാരം അദ്ധ്യപകന്മാർ ജോലിയില്ലാത്ത വിവിധതരം പേർക്കുണ്ടുവെന്ന്. ഒരു അദ്ധ്യപകൻ 20 കുട്ടികൾ എന്ന നിയമമാണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. അതു കൂടാതെ 30, 40, 50 എന്നിങ്ങനെ ഉയർത്തി 60 വരെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. മലബാറിൽ കുട്ടികൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണെങ്കിലും അവരെ വെല്ലും സ്ത്രീകൾ കൊണ്ടുവന്നു, ഹാജർ തീക്കുന്നത് സാധ്യമാണെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. എല്ലാ കുട്ടികളും വന്നുവെങ്കിൽപ്പോൾ പുതിയ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു കുറെ അദ്ധ്യപകന്മാർ ജോലിയില്ലാതായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 26-ാം

5th March 1954]

[Sri K. Moidu]

തിയ്യതി മലബാറിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരു പ്രതിനിധി സംഘം ഇവിടെ വരുകയും അവരുടെ അവശതകൾ ബഹു : ചീഫ് മിനിസ്റ്ററെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിലതെല്ലാം അവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുകൊടുക്കാമെന്നു ബഹു : മുഖ്യമന്ത്രി ഏകദിട്ടമുണ്ട്. എങ്കിലും ഇതിന്റെനെയെല്ലാം അവസാന ഫലം എന്തെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“ മലബാറിൽ ചെറുകിട ജലസേചന പദ്ധതികൾ പലതും ആരംഭിക്കേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. പൊതുവേയുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയും പരിഹാരംകാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വയനാട്, നീലഗുൾ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ധാരാളം മരങ്ങളും മുളകളുമുണ്ട്. മുള കടലാസ്സുണ്ടാക്കാൻപറ്റിയതാണ്. ഒരു കടലാസ്സ് നിർമ്മാണശാല സ്ഥാപിച്ചാൽ കറേ തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിൽ നൽകാൻ സാധിക്കും. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മൂന്നു മാസക്കാലമായി മലബാറിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ കനക്കൂടി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. കണ്ണൂരിലുള്ള ആറോൺ മിൽസ് പുതിയതാണ് അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം.

“ മലബാറിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നങ്ങളായ നാളികേരത്തിനും കരുമുളകിനും വില കുറഞ്ഞതുകൊണ്ട് തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ട് ജോലി ചെയ്യിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയാണ് ഭൂമിയിടമസ്ഥന്മാർക്കുള്ളതു്.

“ എന്റെ നിയോജക മണ്ഡലത്തെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അവിടെത്തെ ആശുപത്രികളിൽ ആവശ്യമായ മരുന്നുകളും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ഇല്ലെന്നുള്ളതു കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മൂന്നുകൊല്ലങ്ങളായി ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതൊന്നും ഇനിയും പരിഹരിക്കിയിട്ടില്ല. എലക്ട്രിസിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രയോ വലുതുകളും മെമ്മോറാണ്ടങ്ങളും ബഹു : മന്ത്രിമാർക്കും ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികാരികൾക്കും അയച്ചിട്ടും ഇതുവരെ യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായിട്ടില്ല. മലബാറിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന തൊഴിലാണ് ചക്കരി വ്യവസായം. അതു ഇന്ന് മന്ദീഭവിച്ചുകിടക്കുകയാണ്. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു കമ്പോളങ്ങളില്ല; വിലയില്ല. ഇതിനും ഒരു പരിഹാരം കാണേണ്ടതത്യാവശ്യമാണ്. ധാരാളം പരിജനങ്ങൾ നിവസിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് കറമ്പനാടു താലൂക്ക്. അവിടെത്തെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവിടെ താമസസ്ഥലങ്ങൾ നൽകാനും ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ നടപടികളെടുത്തിട്ടില്ല. അവിടെ ധാരാളം തരിശുസ്ഥലങ്ങൾ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നു. കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റു തന്നെ വെറുതെ കിടക്കുകയാണ്. 15 സെന്റ് വീതം കൊടുക്കുമെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അതിൽ കുറച്ചായാലും കുടികെട്ടിക്കിടക്കാനുള്ള സ്ഥലം എത്രയും വേഗം പതിച്ചു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഹരിജനങ്ങളുടെ പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാവും. ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ”

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Mr. Speaker, Sir, before congratulating the Hon. Finance Minister, I feel I must congratulate myself on having got a chance to participate in this discussion. (Laughter.) Now let me congratulate the Hon. the Finance Minister for presenting an excellent, well-thought out and well-planned Budget.

“ Sir, from whatever political motives and prejudices others may criticise it, I feel proud to say that the Budget proposals reflect the ardent desire and sincere attempt of the Government to take our State to the goal of the Welfare State. The Hon. Finance Minister was pleased to state in his Budget speech that the prices of foodgrains are tending to stabilize at lower levels. This may be true in the case of the Tamil districts of the State. But it is otherwise in South Kanara district, where day by day the prices

11-40
p.m.

[Sri Y. Manjaya Shetty]

[5th March 1954]

of paddy and rice are increasing and soaring up. Consequently, the poor and the middle class people are suffering a lot. This time last year, the price of one mura of rice was only Rs. 18 but now it is being sold at Rs. 24 and there is a tendency to rise further. This is partly due to the large scale purchase of paddy by rice mill owners at competitive prices and hoarding the same. If this state of affairs are allowed to continue, I apprehend, Sir, that there would be lawlessness, riots and looting. I take this opportunity to request the Government to take effective and urgent steps to check the rise of price by opening fair price depots and by requisitioning hoarded stock, and by such other methods which the Government may deem necessary. I request the Hon. the Food Minister to take immediate steps so that the situation may not go out of control in the district.

"Sir, inspite of the criticisms levelled against the Modified Scheme of Elementary Education, I am glad to know that the Central Advisory Board of Education has wholeheartedly supported the same. When such a body of eminent educationists have approved the scheme, I cannot appreciate the demand of some hon. Members to drop the same. In this connection, I wish to draw the attention of the Government to an important recommendation made by the Parulekar Committee. In Chapter VI, paragraph 13 of their report, it is stated as follows :—

"It is our considered opinion that an appropriate increments in the salary of teachers without any delay is one of the essential pre-requisites for rousing and sustaining their enthusiasm and devotion in the present work. Our recommendation is that within the limits of finance, the best that is possible should be done for the teachers."

"Permit me to submit, Sir, that whatever steps the Government may take for the successful implementation of the new Education Scheme, it may not bring out the desired result, unless the salary of the teachers is increased and they are made to lead a happy and contented life. I hope that the Government will not lose sight of this important aspect of the problem.

"Sir, I wish to say that the medical facilities provided for the rural areas are insufficient and inadequate in many parts of the State. People have to trek or travel a distance of about 10 to 15 miles to have medical assistance. Their difficulties and hardships are in explainable. No doubt, sufficient provision is made for increasing the bed-strength of the existing hospitals and for opening of a new Medical College at Madurai. But permit me to submit that sufficient provision has not been made providing medical facilities in rural areas. Of course, a provision of Rs. 2 lakhs is made for providing Mobile Dispensaries. But I must submit that the provision is inadequate in view of the magnitude of the problem which the Government have to tackle in this respect. May I request the Government to provide one Mobile Dispensary for Coondapur taluk in South Kanara district which is the most

5th March 1954]

[Sri Y. Manjaya Shetty]

neglected part of the district? Thanks to the efforts of Dr. Madhava Pai in having opened a Medical College at Udipi. Several of our young men have been enabled to get medical education there. Several Members of the Cabinet of the State and also eminent medical men who visited that institution, have not only expressed their admiration for the institution, but also have paid glowing tributes to the founders of the same. It is needless for me to say that the institution needs help, guidance and advice from the State Government. Our Chief Minister who has got immense liking for good work, I hope, would rise up to the occasion and render all possible assistance to that institution.

“ Though a sum of Rs. 607 lakhs is provided for capital expenditure on irrigation works, I am sorry to observe that not a single scheme of South Kanara is included therein. Time and again I have been impressing upon the Government the urgent need and imperative necessity of executing two major schemes of ‘ Bijur ’ and ‘ Halady ’. But Government have not taken any step. May I repeat my request to the Government to examine and take up these schemes as expeditiously as possible? No doubt, Sir, as a first step towards solving the land problem in South Kanara district, the Government came forward with the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act which is now awaiting the assent of the President. It is a measure granting temporary relief to tenants. But more than once, it has been made clear on the floor of this House that the people of the district want a more comprehensive land legislation assuring them security of tenure and fair rental. May I repeat my request to the Government to expedite such a measure, so that the people of the district may live a happy and contented life?

“ The Government have recently passed the Madras Indebted Agriculturists Temporary Relief Act affording temporary relief to indebted agriculturists. Let me make it clear that what the indebted agriculturists of the State want is not a temporary relief, but a lasting one for a longer period. If the Government really wants to confer upon the indebted agriculturists any benefits, let me say the Government would be well advised to introduce another measure providing for the repayment of debts and arrears of rent in five or ten yearly easy instalments. Let me also say that such a measure may not be made applicable to the rich indebted agriculturists but may be made applicable only to poor agriculturists who are indebted and who have no immovable properties of their own. Otherwise, I am afraid, with the lapse of the Act, the creditors will no doubt harass the poor agriculturists. I hope this humble suggestion of mine would be considered by our benign Government.

“ Sir, various welfare schemes sponsored by the Government required finance which necessitated the levy of fresh taxes. I welcome the taxation measures proposed by our Hon. Finance

[Sri Y. Manjaya Shetty]

[5th March 1954]

Minister and I feel that it is the duty of every one of us who has got the interest, progress, and the welfare of the State at heart to support these measures wholeheartedly.

“The Government have announced that the opening of ‘Neera Parlours’ is not inconsistent with the Prohibition policy. Neera, it is admitted on all hands, is a vital food and it is welcome in these days of food scarcity. If neera parlours are opened in larger numbers, I am sure that they may benefit the poor classes immensely. The people of South Kanara have been agitating for a long time that neera parlours be opened there. But their agitation has not met with complete success. I do not understand nor can I appreciate why the Government should adopt ‘go-slow’ policy in matters like this. If it is implemented, it would not only bring great popularity to the Government, but also mean a great relief to the poor people. On account of the introduction of Prohibition, a large number of tappers have been thrown out of employment. In order to provide employment to ex-tappers, Government has permitted them to tap coconut trees and to draw sweet juice for the manufacture of jaggery through co-operative societies. In South Kanara, this concession is extended only to a few villages, whereas it is denied to several other villages of the district. This sort of discrimination has created a sort of disappointment and discontentment among the people. Let me take this opportunity of requesting the Government to extend this concession at least to the coastal villages of the district, so that the people may get some employment in these days of unemployment.

“With these few words, Sir, I have great pleasure in supporting the Budget before the House.”

11-50
p.m.

* SRI M. MANICKASUNDARAM:—“மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை சில வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களுடன் தயாரித்ததற்கு நான் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை பாராட்டுகிறேன். Central cess நிதியிலிருந்து கைத்தறி தொழில் அபிவிருத்திக்காக ரூபாய்க்கு 11 அண் subsidy கொடுத்திருப்பது உண்மையாக நெசவாளருக்கு செய்யக்கூடிய ஒரு சலுகையாகும். இந்த சலுகை காட்டப்படுவது மிகவும் நெசவாளிகளுக்கு உபகாரமாக இருக்கும். விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியான முக்கியமான கைத்தொழில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாகும். ஓர் அளவு மில் துணிக்கு வரி விதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பினும், இது நம் நாட்டிலிருக்கக்கூடிய 4 லட்சம் நெசவாளருக்கு சலுகை காட்டக்கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்கிறது என்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

“அமராவதி அணைக்கட்டின் அஸ்திவாரக்கல் நாட்டு விழாவுக்குப்பின் ஏதோ மின்சார வசதியின் காரணமாக அதை சற்றுமாற்றி அணைக்கட்டு போவதாக பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரிந்துகொண்டேன். நான் இதைப் பார்த்த பிறகு எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஏற்கனவே கீழ் பவானி திட்டத்தினால் கரூர் தாலுகாவில் சில கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அமராவதி திட்ட இடம் மாறு தலினால் கரூர் தாலுகாவில் அமராவதி நதியின் பாசன ஆயக்கட்டுகள் திட்டத்தின்கீழ் கிடைக்கும் பாசன வசதி இல்லாமல் போய்விடக்கூடாது. ஆகையால் அமராவதித் திட்டத்தின் இடமாறுதலால் கரூர் டிவிஷன் ஆயக்கட்டுகளுக்கு பாசன வசதி குறையாது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த சபையில் வாக்குறுதியளிக்கவேண்டுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1954]

[Sri M. Manickasundaram]

“அணைக்கட்டு கட்டுவதால் கீழ்ப்பாசனதாரர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி குறையக்கூடாது. ஏற்கனவே மழையில்லாமைமயினால் அவர்களுக்கு 4, 5 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் நல்லவெள்ளாமை கிடைக்கிறது. செடர் பாளையம் தென் கரையில் ஒரு கால்வாய் வெட்டி அதைப் புகலூர் வாங்கல் மற்ற கால்வாய்களுக்கு இணைப்புகொடுத்து கடைசியில் அமராவதியில் கொண்டுவிட்டால் கரூரில் இடையிலுள்ள நிலங்களுக்கும் சில புஞ்சை நிலங்களுக்கும் ஒரு சலுகையாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். காவேரியிலிருக்கும் தண்ணீர் போதாது என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். காவேரியில் வெள்ளம் வரும்பொழுதுதான் தண்ணீர் வீணாகப்போகிறது. சமீபத்தில் திருச்சியில் வெள்ளத்தினால் 6 சேதம் ஏற்பட்டது. ஆகையால் காவேரியில் வெள்ளம் வரும்பொழுதாவது மேட்டுப்பாங்கான பிரதேசங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி கால்வாய்கள் மூலம் அதை புஞ்சைப் பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச்சென்றால் அங்கு ஓர் அளவு உற்பத்தி அதிகம் செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“உதாரணமாக பஞ்சப்பட்டி பிரிக்காவில் ஒரு குளமிருக்கிறது. அதில் 1930-க்கு முன்பு பூரணமாகத் தண்ணீர் தேக்கினார்கள். பின்பு 1930-ல் ஏற்பட்ட ஒரு வெள்ளத்தினால் அதன் கரை அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. பிரகு சுமார் 10 வருஷத்துக்கு அதில் தண்ணீர் தேக்காமலே விட்டுவிட்டார்கள். பின்பு 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 7 அடி மட்டும் தண்ணீர் தேக்குவதற்கு வசதியாக கரை ரிபேர் செய்யப்பட்டது. இரண்டு அங்குல மழை பெய்தாலும் இந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் தேங்குவதால் பக்கத்திலுள்ள கேணிகளிலும் தண்ணீர் ஊற்று ஏற்படுகிறது. இதனால் விவசாயம் அதிகமாகிறது. அதேபோல் காவேரியில் ஏற்படும் வெள்ளத்தின் போதாவது மேட்டுப் பிரதேசங்களில் தாராளமாக கால்வாய்களை வெட்டி விட்டால் பக்கத்திலுள்ள குளங்கள் நிரம்பி கேணிகளிலும் தண்ணீர் ஊற்று ஏற்படும். அதனால் புஞ்சை நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகையால் புள்ளம்பாடி திட்டத்தின் அடிப்படையில் மேட்டுப்பிரதேசங்களில் கால்வாய்கள் வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“திண்டுக்கல் தாலுகாவிலுள்ள வேடசந்தூர் பிரிக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பஞ்சப்பட்டிமட்டும் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. காரணம் தெரியவில்லை, பஞ்சப்பட்டி திருச்சி ஜில்லாவில் இணைக்கப்பட்டிருப்பது தான் காரணமா? வேடசந்தூரிலும், பஞ்சப்பட்டியிலும் நீர்வளம் நிலவளம், மற்ற நிலவளங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகத் தானிருக்கிறது. ஜில்லாவின் அடிப்படையில் இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் ஒவ்வொரு இடத்திலுள்ள நிலைமையை அனுசரித்து இந்த பிரிக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். வேடசந்தூர் பிரிக்காவை ஒத்த பிரம்பாக்காக உள்ள பஞ்சப்பட்டி, வெள்ளியாழை பிரிக்காக்களையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் அமராவதியில் தண்ணீர் வற்றினதற்குப் பின் அங்குள்ள வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் போகின்றது. அப்படிப்பட்ட காலங்களில் திருச்சி முனிசிபாலிட்டியில் தண்ணீர் வசதிக்காக காவேரியில் ஏற்படுத்தி இருக்கும் திட்டத்தைப் போல், அதாவது பம்பு செட்கள் வைத்து தண்ணீர் கிணற்றிலிருந்து இறைத்து சப்ளை செய்து போல் அந்தந்த வாய்க்காலுக்கு தலைப்பில் அங்குள்ள அமராவதியிலும் இம்மாதிரி பல கிணறுகள் வெட்டி அந்தந்த வாய்க்கால்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தால் சுமாராக 10 அல்லது 15 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். அதையாவது எடுத்து பம்பு செட்கள் வைத்து கிணறுகள் மூலம் தண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“It is past midnight now. And to-day is Saturday 6th March. I adjourn the House to meet again at 10 a.m. to-day.

The House then adjourned.

12
mid-
night

[5th March 1954]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 53 asked by Sri P. Rangaswamy Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1954, page 477 supra.]

On the evening of the 30th October 1953, a Police constable saw a man loitering near the sweetmeat bazaar in Kozhikode town. This person who was apparently a stranger to the place told the constable that his name was Murugesan; that he was a native of Karunkali gramam in North Arcot district; that a fortnight before, he had murdered his wife and her lover, and also his daughter when she raised an alarm, and that since then he had been wandering from place to place. On the basis of his statement, Murugesan was arrested. He was fed and locked up for the night. The next morning, the prisoner was found vomiting and purging. Before he could be taken to the hospital he died.

2. The Subdivisional Magistrate, Kozhikode, held an inquest over the dead body. The Panchayatdars returned a verdict of death due to natural causes. Thereupon, the Subdivisional Magistrate, sent the corpse to the Assistant District Medical Officer, Kozhikode for autopsy. The Medical Officer found no external injuries on the body. He sent the viscera and the contents of the stomach for chemical analysis. The Chemical Examiner did not find trace of any poison in the material sent to him. The opinion of the Assistant District Medical Officer is that the prisoner might have died of natural causes.

3. Enquiries were set afoot with a view to establish the identity of the deceased and verify the truth of the statement made by him. In spite of intensive enquiries, it has not been possible to establish his identity.

4. The inquiries made at Karunkaligramam have revealed that there were no cases of murder in the village as stated by the deceased.

